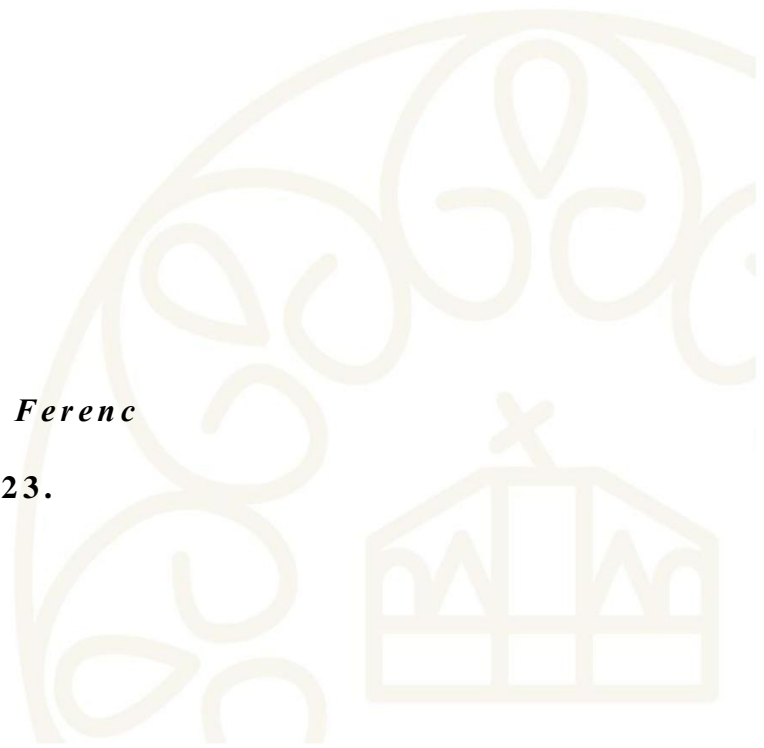

SZAKDOLGOZAT

Kovács Ferenc

2023.

Nemzeti Közsolgálati Egyetem
Rendészettudományi Kar
Magánbiztonsági és Önkormányzati Rendészeti Tanszék
Magánbiztonsági szak

**A VAGYONVÉDELMI SZAKMAI KAMARA SZAKMAI ÉS TÁRSADALMI
KÜLDETÉSE A MAGÁNBIZTONSÁG TERÜLETÉN**

Konzulens neve, beosztása:

Dr. Kovács Sándor r. ezredes egyetemi mesteroktató

Szakfelelős:

Dr. Christián László r. dandártábornok

tanszékvezető, egyetemi docens

oktatási rektorhelyettes

Készítette:

Kovács Ferenc

Budapest

2023

Tartalomjegyzék

1. BEVEZETÉS.....	5
2. TÉMAVÁLASZTÁS INDOKLÁSA	7
3. HIPOTÉZISEK FELÁLLÍTÁSA:.....	7
4. TÖRTÉNETI ÁTTEKINTÉS.....	7
5. A MAGÁNBIZTONSÁG	11
7. A MAGÁNBIZTONSÁGI TEVÉKENYSÉG HELYE, SZEREPE, A BIZTONSÁGI SZOLGÁLTATÁSOK RENDSZERÉBEN	13
8. A SZEMÉLY-, VAGYONVÉDELMI ÉS MAGÁNNYOMOZÓI SZAKMAI KAMARA (SZVMSZK) KIALAKULÁSA	15
9. RÖVID TÁVÚ JAVASLATOK	24
10. HOSSZÚ TÁVÚ SZABÁLYOZÁSI	25
11. MEGÚJULÁS TERVEI	6
12. AZ ÚJ MAGÁNBIZTONSÁGI TÖRVÉNY FŐBB ELVEI	8
12.1. Általános rendelkezések.....	8
12.2. Értelmező rendelkezések.....	8
12.3. A Kamara feladata, szervezete és gazdálkodása	8
12.3.1. A kamara feladata	8
12.3.2. A kamara szervezete	9
12.3.3. A kamara gazdálkodása	10
12.4. A köztestületi és közfeladatok (Tagági viszony; ellenőrzés; minősítés; etikai eljárás; üzleti-etikai szabályok).....	11
12.4.1 Tagsági viszony	11
12.4.2 Ellenőrzés	12
12.4.3 Minősítés	13
12.4.4 Etikai eljárás, üzleti-etikai szabályok	13

12.5.	A vagyoni védelmi célú beruházásokra, intézkedésekre kötelezett szervezetek, illetve más intézmények működésére vonatkozó rendelkezések.....	13
12.6.	A kamara állami felügyelete	14
12.7.	Átmeneti és záró rendelkezések, módosuló jogszabályok	15
13.	A MAGÁNBIZTONSÁGI, VALAMINT MAGÁNNYOMOZÓI TEVÉKENYSÉG VÉGZÉSÉNEK ÁLTALÁNOS ÉS KÜLÖNÖS SZABÁLYAINAK FŐBB IRÁNYVONALAI	
	15	
13.1.	Magánbiztonsági tevékenység.....	16
13.2.	A magánnyomozás, a magánnyomozást végző személy jogaira, kötelezettségeire vonatkozó rendelkezések.....	17
14.	A MAGÁNBIZTONSÁG SZEREPE A VAGYONVÉDELEMBEN	18
15.	A MAGÁNBIZTONSÁG SZEREPE A BIZTONSÁGTUDAT OKTATÁSA ÉS ALKALMAZÁSA TERÉN.....	21
16.	HIPOTÉZISEK IGAZOLÁSA.....	21
17.	KÖVETKEZTETÉSEK	22
18.	JAVASLATOK	25
19.	ANNOTÁCIÓ / ÖSSZEGZÉS	27
20.	FELHASZNÁLT IRODALOM	29
21.	ÁBRAJEGYZÉK	30
20.	MELLÉKLETEK JEGYZÉK.....	31
22.	MELLÉKLETEK	32

1. BEVEZETÉS

„A magánbiztonság egy olyan ellenszolgáltatás keretében, piaci alapon működő, engedéllyel rendelkező vállalkozás (vagy természetes személy) által nyújtott szolgáltatás, amely a megbízó személyes biztonságát, tulajdonát védelmezi, elősegíti a jogainak teljesebb körű gyakorlását.”

(Christián László)

A XXI. században a magánbiztonsági szektor szereplői globálisan meghatározóvá léptek elő a közrend, közbiztonság fenntartásában, a bűnmegelőzésben, valamint az állami stabilitást biztosító gazdasági szereplők és az állampolgárok személyének és vagyonának védelmében. Hazánkban a rendszerváltás után megjelent a magántulajdon védelmének rohamos ütemben növekvő igénye. A magántulajdon védelme az egyének vagy vállalkozások tulajdonában lévő ingatlanok, vagyontárgyak és egyéb eszközök védelme az illetéktelen hozzáférés, károkozás vagy lopás ellen. A magántulajdon védelme nagyon fontos a személyes biztonság és az anyagi érdekek megóvása szempontjából. A magántulajdon védelme azonban nem csak a fizikai védelemre korlátozódik. Fontos szerepet játszik a jogi védelem is, amely biztosítja, hogy a tulajdonosok jogait és érdekeit tiszteletben tartsák, és szükség esetén eljárásokkal védjék meg a jogiakat. Ez a folyamat szükségszerűen életre hívta az üzleti alapon működő biztonsági vállalkozásokat, amelyek mára – szakmai és üzleti tapasztalataik növekedésével – egyre meghatározóbb jelentőséggel bírnak az érték- és vagyonvédelem szinte minden területén.

Dolgozatom egyik meghatározó témájaként fontos kitérnem a vagyonvédelem fogalmára. A vagyonvédelem olyan tevékenység, amelynek célja a vagyon biztonságának megóvása, védelme és megelőzése az illetéktelen hozzáférés vagy a károk okozása ellen. A vagyonvédelem lehet az egyének, a családok, a vállalkozások vagy az állami intézmények tulajdonában lévő vagyon védelme. A vagyonvédelemre szolgáló eszközök és módszerek kiválasztása a vagyon típusától és a védelmi szinttől függ.

A vagyonvédelem fontos szerepet játszik az üzleti életben, az állami intézményekben mivel a vagyonok értéke és fontossága jelentős mértékű lehet.

Különösen fontos, hogy a magánbiztonsági tevékenységek mindenkor normatív szabályozása teljeskörű és szakmailag megalapozott legyen, továbbá gyakorlati működése és annak színvonala képes legyen az aktuális piaci igényeket kielégíteni. Az előbbi célok elérése érdekében komoly jelentősége van annak, hogy legyen egy valóságot tükröző képünk az érintett

vállalkozásokról, a felmerülő problémákról, a cégvezetők nézőpontjáról, a számukra legmeghatározóbb kérdésekről, ezáltal érdemi visszacsatolást kaphatunk a szektor működéséről

A kutatásom során több személyes interjút és fókuszbeszélgetést is folytattam, annak érdekében, hogy tisztábban lássam a cégvezetők nézőpontjait és a működés kulcselemeit.

Szakedolgozatom témája a magánbiztonságra és annak jogi szabályozására, valamint a szakmai érdekképviseleti szerv megalakítására helyezi a hangsúlyt. A szakmai tapasztalataim minkét oldalon sikerült megszerezniem. Pályám kezdete során biztonsági őrként dolgoztam, itt volt alkalmam az élőerős őrzéstől a pénzszállításon át a rendezvénybiztosításig minden területbe betekinteni. Így ismertem meg a különböző vagyonvédelmi formákat. Pályafutásom elején viszonylag gyorsan közel két év után már elindultam a ranglétrán és csoportvezetőként tevékenykedtem. Igyekeztem mindent elkövetni, hogy a rám bízott feladatnak meg tudjak felelni. Egyénileg képeztem magam a megfelelő tudás elsajátítására, hogy a feladatokat maximálisan tudjam végrehajtani. A későbbiek során végig jártam ezt a ranglétrát és egészen saját vállalkozás vezetéséig jutottam. Tulajdonosa voltam a saját vállalkozásomnak, amivel alvállalkozói és saját megbízásokat hajtottak végre a cég alkalmazottai. A vagyonvédelemben is felütötte a fejét a szakmaiatlan és erkölcsstelen üzleti viselkedés, a fekete foglalkoztatás, emiatt, valamint az alacsony, kivitelezést ellehetetlenítő vállalási díjak végett a saját vállalkozást befejeztem, és továbbiakban, mint alkalmazott dolgoztam. A magánbiztonság területén maradvam, a kereskedelmi egységek őrzésvédelmébe is sikerült betekintést nyernem, mint biztonsági vezető. A Személy- Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamarában betöltött tisztségeim további betekintést biztosítottak a magánbiztonság más aspektusból történő megismerésére. Rálátásom lett a törvényi előkészítés folyamatára. A közigazgatási eljárás menetére. Az egyesületek, kamarák működési mechanizmusaira. Megismertem a szabályozási és választási rendszerét a szakmai szervezetnek. Találkozhattam a magánbiztonsági területek jeles képviselőivel. A Magyarországon naggyá vált vagyonvédelmi vállalkozások vezetőivel. Részt vettem több szakmai konferencián. Sikerült megszerveznem a KEM Kamarai Szervezet és a KEM RFK közös első Vagyonvédelmi szakmai konferenciáját¹. Ezáltal megmozdítani a komplementer rendszert minden jeles képviselőjét. Megismertem a vagyonvédelmi törvények alkotásában részt vevő személyeket. A tanulást továbbra sem mellőzve a magánbiztonsághoz kapcsolódó további képességekkel gazdagítottam tudásom.

¹ <https://www.youtube.com/watch?v=TKelv5OUi9A>

Mindezt megkoronázva a „barátaim” készítésének köszönhetően jutottam arra az elhatározásra, hogy elvégezzem a Nemzeti Közszerológati Egyetem Rendészettudományi Karán a Magánbiztonsági és Önkormányzati Rendészeti Tanszék biztonsági szakirányát. A szak érdekessége, hogy az eddigi képzési tematikát megújítva, az első ilyen képzésben részesült társaságnak lehetek a tagja. Ez is nagy jelentőséggel bír számomra, azon túl, hogy olyan szakmabeli és más területekről érkező szaktársakkal is lehetőségem volt összeismerkedni, akik hasonló, vagy éppen teljesen más szaktudással és tapasztalatokkal rendelkeznek. Ez is tovább tágította a szakmai látószögem.

2. TÉMAVÁLASZTÁS INDOKLÁSA

A szakdolgozatomban is olyan témával foglalkozom, amely az egész egyetemi képzésből kifolyólag megmutatja az érdekképviselet jelentőségét. A szakdolgozat tartalmaz olyan részeket, amelyek mind magánbiztonságra, mind az érdekképviseletre, ill., kizárólag csak az egyikre, vagy a másira vonatkoznak. A szakdolgozat témájával kapcsolatban igyekeztem felkutatni olyan szakirodalmakat, illetve a szakma valamikori meghatározó vezetőinek a publikációit, továbbá olyan interjúkat készítettem melyekkel egyértelműek a szervezet létrejöttének körülményei. Arra is rávilágítok, hogy a szakmai szervezet hol és milyen irányba kell, hogy megváltozzon a hatékonyabb szakmai érdekvégyényesítés miatt.

3. HIPOTÉZISEK FELÁLLÍTÁSA:

1. A Személy-, Vagyonyvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamara szakmai tevékenységének reformjára van szükség.
2. A Személy-, és vagyonyvédelem vonatkozásában a szakmát érintő képzési struktúra korszerűsítése.
3. Utánpótlás hiánya tapasztalható a Személy-, Vagyonyvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamara vezetői, tisztségviselői körében.
4. Várhatóan nem tudja megvalósítani szakmai, társadalmi küldetését és feladatait ellátni a magánbiztonság területén.

4. TÖRTÉNETI ÁTTEKINTÉS

Mérföldkőnek tekinthető a szakma történetében a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény², amely kinyilvánította, hogy nem csupán a rendőrség kizárólagos feladata a

² <https://net.jogtar.hu/jogszabaly?docid=99400034.tv>

közbiztonság védelme³; abban kiemelkedően a magántulajdon védelmén keresztül a civil szférának is tevőleg részt kell vállalnia. Az 1998. évi IV. törvény által⁴ vált hivatalosan is elismertté a vagyonvédelmi szakma. A törvény célja, hogy - a közrend, a közbiztonság javítása, s ezek részeként a személy- és vagyonvédelem, a bűnmegelőzés hatékonyságának fokozása érdekében - erősítse a vállalkozás keretében végzett személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói szolgáltatás törvényességét, és további garanciát nyújtson a társadalom számára az e szolgáltatásokat igénybe vevők, illetve az e szolgáltatások gyakorlása során érintettek személyhez fűződő jogai, vagyoni érdekei sérthetlenségére irányuló igényeinek érvényesítéséhez.

A történelem során a magánbiztonsági szereplők megerősödése mindig a megnövekedett biztonsági igényhez kötődött. Az ipari forradalom idején (1769–1850) a termelés hatványozott mértékű fejlődése, a kapacitások és termékek soha nem látott nagyságrendje maga után vonta védelmük, megóvásuk igényének kiteljesedését.

Magyarországon a kapitalista berendezkedés és a piacgazdasági viszonyok voltak meghatározók, amelyek kedveztek a vállalkozásoknak, így a korai magánbiztonsági szervezeti formák kialakulásának is. A II. világháborút megelőzően szűk körben láttak el magánvállalkozások vagyonvédelmi szolgáltatást, a tevékenységnek még nem volt kidolgozott szabályozása.

A II. világháborút követően fokozatosan visszaszorult, majd szinte megszűnt a magántulajdon, az állam teljes egészében átvette a vagyonvédelmi funkciók ellátását, az állami és társadalmi tulajdon védelmét, amelyeket különböző szervezeti formákban láttak el (ipar-őrség, üzemrendészetek, utóbb polgári fegyveres őrség, munkásőrség). A tulajdonviszonyok átalakulásakor született meg a 24/1987. számú minisztertanácsi rendelet, amely elsősorban a vagyonvédelemről rendelkezett, tilalmazta a magánnyomozást⁵. A különböző gazdasági létesítmények védelmét a magántulajdonos által alkalmazott működő rendészetek látták el, a kulcsszerepet betöltő portákon megkülönböztetett ruhában dolgoztak a portások, járőröztek az éjjeli őrök.

³ Rottler Violetta – Kovács Sándor: A magánbiztonság kezdetei és a magyar magánbiztonsági szektor fejlődése az első törvényi szintű szabályozásig. Belügyi szemle: Evf. 70 szám 3 (2022)

⁴ <https://mkogy.jogtar.hu/jogszabaly?docid=99800004.TV>

⁵ https://jogkodex.hu/jsz/1987_24_mt_rendelet_6142363

A rendészet felállítása⁶ azonban nem érintette a vezetők azon kötelezettségét, hogy a rájuk bízott javak védelmét ellássák. A rendészek képzéséről a rendőrség gondoskodott. 14/1960. (III. 24.) Korm. rendelet⁷ előírta, hogy minden olyan vállalatnál, melynél a társadalmi tulajdon védelme érdekében szükséges, üzemrendészeti szervet kell felállítani. A szükségesség kérdésében a vállalat felett felügyeletet gyakorló miniszter vagy pedig a fővárosi, megyei tanács végrehajtó bizottságának elnöke volt jogosult dönteni. Az üzemrendészeti szerv tevékenységét a vállalat igazgatójának irányítása alatt végezte. A szerv elsődleges feladata, hogy a társadalmi tulajdon védelme mellett gondoskodott a vállalat rendjének és biztonságának fenntartásáról⁸, a munkafegyelem megszilárdításáról. Feladatai közé tartozott annak megakadályozása, hogy bűncselekményt kövessenek el a dolgozók személyi tulajdona ellen. Az üzemrendészeti szerv tagja csak nagykorú, büntetlen előéletű és feddhetetlen személy lehetett, aki a szolgálat ellátása során a hivatalos személlyel azonos büntetőjogi védelmet élvezett.

Az 1980-as évek közepétől egyre élénkült a gazdaság, sorra jöttek létre a különböző vállalkozások, köztük nagy számban olyanok is, melyekben külföldi polgárok is részt vettek. Megnövekedett az igény a vagyónvédelmi szolgáltatások iránt.

Ezeknek az igényeknek kezdetben a rendőrség nem tudott eleget tenni, az üzemrendészet jogintézménye pedig már elavulttá vált. Új szabályozás született a vagyónvédelmi tevékenység szabályairól szóló 24/1987. (VII.22) MT számú 6/1988. (II. 12.) MT rendelet a közületi szervek rendészeti tevékenységéről.⁹

Ez a norma azonban a személyvédelmet és a magánnyomozói szolgáltatást kategorikusan megtiltotta.

Az utóbbiról is érdemes pár gondolatot említenünk. A magánnyomozói szolgáltatás olyan szolgáltatás, amely magánszemélyek vagy vállalkozások keretében igénybe vehetők, hogy megtalálják az eltűnt vagy elveszett személyeket, lehallgassanak, megfigyeljenek vagy bizonyítékokat szerezzenek egy adott ügyben. A magánnyomozók általában tapasztalt nyomozók vagy rendőrök, akik magánvállalkozásban dolgoznak, és széles körű szakértelemmel rendelkeznek a nyomozási technikákban és az információbeszerzésben.

⁶ Finszter Géza: A rendészet elmélete és a rendészeti eszközrendszer. Nemzeti Közsolgálati és Tankönyv Kiadó, 2013.

⁷ <http://www.jogiportal.hu/index.php?id=nstabcj631f7zzrikd&state=20180628&menu=view>

⁸ <https://net.jogtar.hu/jogszabaly?docid=98800006.MT&txtreferer=A1300020.BM>

⁹ <https://net.jogtar.hu/jogszabaly?docid=a0600022.bm>

A magánnyomozói szolgáltatások széleskörűek lehetnek, és magukba foglalhatják az üzleti életben vagy a magánéletben előforduló problémák vizsgálatát. Az üzleti életben például a magánnyomozók hatékonyak munkahelyi lopások vagy az üzleti partnerek megbízhatóságának ellenőrzésében. A magánélet pedig a magánnyomozók megoldásában a házastársi hűtlenség, a gyermekek eltűnése, a családi vagy személyes jogi ügyek és más hasonló esetek megoldásában. Fontos megjegyezni, hogy a magánnyomozói szolgáltatások jogi szabályozása országonként eltérő lehet. Jelenleg azonban a magánnyomozók szigorú etikai és jogi szabályok szerint dolgoznak, és a nyomozási módszereiknek törvényesnek kell lenniük gyermekek eltűnése, a családi vagy személyes jogi ügyek, biztosítási visszaélések és más hasonló esetek megoldásában.

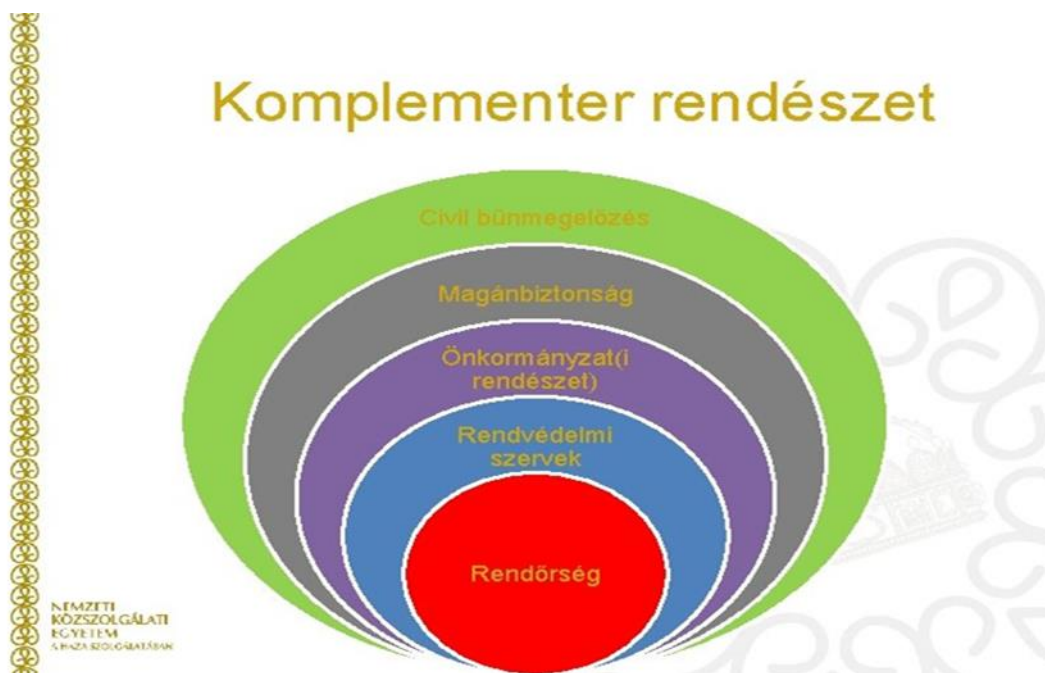
Az 1990-es években a volt szocialista országokban a politikai változást követően a magántulajdon volumene megnőtt, és a tulajdonosok köre is egyre szélesedett. A tulajdonviszonyok változása jelentősen hatással volt a szakma kialakulására, így hazánkban elindult a szakmai berkekben a „spontán privatizáció-nak”¹⁰ nevezett folyamat.

¹⁰ <https://mek.oszk.hu/02100/02185/html/394.html>

5. A MAGÁNBIZTONSÁG

„A komplementer modell résztvevői a rendészeti hatóságok, az önkormányzatok, az egyéni és közösségi önvédelem, valamint a biztonsági piac. Ennek az együttműködésnek legkedvezőbb feltételei demokratikus jogállamban teremthetők meg.”

(Finszter Géza)

1. kép Komplementer rendészet

A komplementer rendészeti együttműködés szereplőit mutatja, szemlélteti az ábra, amelyben rendvédelmi szervek alatt a rendőrség mellett a hivatásos katasztrófavédelmi szerv; a büntetés-végrehajtási szervezet és a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat értjük. Rendvédelmi feladatot is ellátó szervezetek az Országgyűlési Őrség és a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, míg kiegészítő, komplementer rendészeti szervek az önkormányzati rendészet (egyes rendészeti feladatokat ellátók), a társadalmi önkéntes bűnmegelőzési egyesületek, különös tekintettel a polgárőrségre és a magánbiztonság (személy- és vagyonvédelem, fegyveres biztonsági őrségek).

A rendészettudományi kutatások között kiemelt kutatási területként fogalmazódhat meg a magánbiztonsági vállalkozások és a civil önvédelem bevonásának módja, a közösségi részvétel vizsgálata, valamint az együttműködések kérdése a rendészet területén. A tulajdonhoz való jog

a modern demokráciák egyik alappilére¹¹. Az állampolgárok tulajdonának védelme közhatalmi eszközökkel az állam egyik alapvető feladata, ugyanakkor az állam nem lehet kizárólagosan felelős a tulajdon garantálásában. A sokasodó magánvagyon védelmének szükséglete piaci keresletet teremtett a magánbiztonság szolgáltatásként történő igénybevételére.

A rendszerváltozást megelőző időszakban a tulajdontárgyak döntő többsége, a termelőeszközök nagy egésze az állam tulajdonában volt. Ebből kifolyólag az állam, mint közhatalmi szervezet látta el az állami vagyonvédelem mellett a tulajdonosi és vagyonvédelmi feladatokat is. A rendszerváltást követően a gazdaság szerkezete átalakult. Az állami tulajdon mértéke jelentősen csökkent, míg a magántulajdon meghatározó tényezővé vált. A tulajdonosok részére az állam már nem írt elő védelmi kötelezettséget, hanem megalkotott és kihirdetett jogszabályok alapján lehetőséget biztosított a vagyonuk megvédésére.¹² Az állam rendészeti szervei által szavatolt, hatósági szolgáltatás keretében nyújtott biztonság mellett létezik a magánbiztonsági piac szereplői által áruként kínált biztonság, mint termék. A biztonsági ágazat léte és növekedése bizonyíték arra, hogy az állampolgár saját kezébe veszi a biztonságáról való gondoskodást, ezzel visszaveszi a korábban az államra testált jogot.¹³ A településeken és a külterületeken lévő ingóságok, ingatlanok védelmének megteremtése szinte nem képzelhető el a magánbiztonsági szektor által kínált mechanikus vagy elektronikus vagyonvédelem nélkül, törekedve az optimális biztonság megteremtésére teljes körű vagyonvédelem révén, minimális szintre csökkentve a maradék kockázatot. A személy- és vagyonvédelem, valamint a magánnyomozás olyan szolgáltatások, amelyek révén az egyén személyhez fűződő jogainak hatékonyabb védelmével a közrend a közbiztonság fenntartásához járul hozzá. Nem túlzás azt kijelenteni, hogy magánbiztonság nélkül nincs kiegyensúlyozott közbiztonság, ezért felmerül az állam felelőssége a magánbiztonság szabályozási és működési feltételeinek megteremtése kapcsán.

„A magánbiztonság elsősorban a szolgáltatás megrendelőjének érdekeit szolgálja, azonban ezzel óhatatlanul kihat a közbiztonságra is így a magánérdek védelmére irányuló szolgáltatás részévé válik a közbiztonságnak.”

(Finszter Géza)

¹¹ Christián László- Rottler Violetta: A magánbiztonság és az önkormányzati rendészet fogalomrendszere.

¹² Tóth Attila-Tóth Levente: Biztonságtechnika rendszerek. In Christián László-Major László-Szabó Csaba: Biztonsági vezetői kézikönyv. Budapest, Ludovika Egyetemi Kiadó, 2019.

¹³ Christián László: Komplementer rendészet, Budapest 2022.

Napjainkban felértékelődik a piaci alapon szerveződő és rugalmas, de joghoz kötöten tevékenykedő magánbiztonsági szektor. A helyi rendészeti együttműködés viszonyait vizsgáló aktuális kutatás eredményeit bemutató tanulmányból kiderül, hogy a rendőrség szerint fontos partner a magánbiztonság. A kutatás keretében végzett interjúim során Szécsi György, Móró Lajos, Vörösmarty Mihály, Dr. Szövényi György annak a véleményének adott hangot, hogy a települések biztonságának megteremtésében a rendőrség mellett, jelentős szerep jut a vagyonvédelmi vállalkozásoknak, akik tevékenységükkel kialakították a magántulajdon védelmének hatékony és többrétű eszközrendszerét, továbbá a tőkeerős vállalkozások infrastruktúrájának biztosításával, a vállalati lopások visszaszorításával jelentős tehermentesítő erőt jelentenek a rendőrség számára.

A biztonság, mint szolgáltatás iránt jelentkező növekvő igény és fontos szerep ellenére a terület szabályozása hiányos, szervezeti és működési megoldásai gyakran féllégálisak, ugyanis a szakmában számos anomália teszi szinte kilátástalanná a törvényes és hatékony működést.

Továbbá magánbiztonság működésének nem kellő professzionalizmusa szintén táptalaja lehet a biztonságérzet romlásának.¹⁴

6. BIZTONSÁGTUDATOSSÁG

A biztonságtudatosság tanulható képesség, amely egy új gondolkodásmódot nyújtó lehetőség, a megelőzési módszerek területén. Segítségével lehetőségünk nyílik a környezeti kockázatok észlelésére, felismerésére, azok természeti és humán eredetű elemeinek, veszélyeinek feltárására. Tudatos megismerésük lehetőséget nyújt, a káresemény elkerülésére, biztonságtudatos védekezés lehetőségei és elemei segítségével. Eszközkészlete egyaránt tartalmaz közösségi, hatósági, együttműködési módszereket és technikai megoldási lehetőségeket.

7. A MAGÁNBIZTONSÁGI TEVÉKENYSÉG HELYE, SZEREPE, A BIZTONSÁGI SZOLGÁLTATÁSOK RENDSZERÉBEN

„A magánbiztonság céltudatos tevékenység eredménye, ahol a biztonság létrehozása (megóvása, fenntartása) maga is szolgáltatás.”

(Finszter Géza)

¹⁴ Christián László – Budavári Árpád – Lippai Zsolt: Glossa luridica. VIII. évfolyam, 4. szám. 180.o.

E szolgáltatás döntő momentuma, hogy a tevékenységre vonatkozó törvény iránymutatását követve a rendészeti szervek védelmi munkájával párhuzamosan, a biztonság további feladatainak megteremtésével foglalkozik, ezért az egységes, biztonságot megvalósító rendészeti tevékenység kiegészítő részének tekinthető.

1995-ben nem törvény, hanem egy alacsonyabb szintű jogforrás, egy rendeleti szintű szabályozás született. A 87/1995. (VII. 14.) számú Korm. rendelet a vállalkozás keretében végzett személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység átmeneti szabályairól szolt¹⁵, és mintegy hiánypótlásként szolgált. Azonban a forma ellenére mindez korszakalkotó jelentőségű, mert a rendszerváltozás után, 1995-ben a személy- és vagyonvédelemről szóló kormányrendelettel megkezdődött a magánbiztonság rendészeti tevékenysége. A magánbiztonsági területet a kormány - a rendészetért felelős belügyminiszteren keresztül - a rendőrségre bízta.

Csak olyan személyek és vállalkozások kaphattak személy- és vagyonvédelmi tevékenység végzésére lehetőséget, akik az előéleti szűrőn átmentek, azaz bűnügyi rekorddal nem rendelkeztek. A vállalkozások vezetőinek nemcsak bűnügyi múltja nem lehetett, hanem tisztségviselőinek erkölcsi bizonyítványt kellett kiállíttatniuk. Ez hatalmas lépés volt a magánbiztonsági szakma legitimitása irányába, mivel a bűnözői körök kiszorítása megkezdődött. A teljes siker felé azonban még hosszú út vezetett, mert évek múltán is tapasztalható volt, hogy – jellemzően a szórakoztató ipar területén – kétes egzisztenciájú személyek álltak a biztonságvédelem háttérében. Az igazolvány kiváltásának két együttes feltétele volt: büntetlen előélet és a vagyonőri vizsga/rendészeti-katonai vizsgaképesítés megléte.

A rendőrség mai szemmel nézve túlzott, de akkor szükséges ellenőrzési felhatalmazását jelentette, hogy a rendőrség kapta meg a személy- és vagyonvédelmi tevékenység személyes végzéséhez szükséges igazolvány kiváltásához szükséges vizsgáztatás jogosítványát is. Minden rendőr-főkapitányságon a főkapitány intézkedésben határozta meg név szerint azokat, akik a személy- és vagyonvédelmi tevékenységhez szükséges vizsgáztatást végezhettek. A rendőrség feladata volt továbbá az ellenőrzés. A munkamegosztás érvényesült az igazgatásrendészeti és közrendvédelmi területen, mivel a vagyonőrök helyszíni ellenőrzését is el kellett látni, és ezt többnyire a közrendvédelmi szolgálati ág bevonásával végezték. Az oktatás és vizsgáztatás koordinációja (vagyonőri képesítés megszerzése) a személyügy területéhez tartozott. Az

¹⁵ <http://www.jogiportal.hu/index.php?id=3ud5btyzq9g6oeext&state=20181228&menu=view>

igazgatásrendészeti szolgálati ágon belül egy külön szakterületté vált a személy- és vagyonvédelmi tevékenység rendszere. A helyi kapitányságok adták ki az engedélyeket és igazolványokat, a szakirányítást az ORFK Igazgatásrendészeti Főosztály végezte.

Azzal, hogy a jogszabály előírta a személy- és vagyonőrök részére a formaruha viseletét¹⁶, és azon „személy- és vagyonőr” megnevezés feltüntetését, valamint a munkáltató nevét, jelentős előrelépés történt abban, hogy a lakosság is egyre jobban megismerte és elfogadta, hogy Magyarországon a magánterületek védelmét, illetve a magánrendészeti feladatokat a magánbiztonság szereplői látják el. Ahogy a hazai köztudat megismerte és elfogadta a személy- és vagyonvédelmi cégeket, a „biztonsági őr” megjelent, mint önálló szakma.

„A magánterek gyarapodásával a magánbiztonság jelentősége megnő, de ez nem jelenti azt, hogy a privát szféra az állami impériumból levezethető hatósági jogosítványokra tarthat igényt, ellenkezőleg, éppenséggel az kap hangsúlyt, hogy a vagyonbiztonság érdekében a birtokvédelem se sérthesse az emberi méltóságot, és ne korlátozhassa az emberi jogok lényeges tartalmát.”

(Finszter Géza)

8. A SZEMÉLY-, VAGYONVÉDELMI ÉS MAGÁNNYOMOZÓI SZAKMAI KAMARA (SZVMSZK) KIALAKULÁSA

A Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamara (a továbbiakban: SZVMSZK) olyan szakemberek szervezete, akik személy-, vagyonvédelmi, biztonságtechnikai vagy magánnyomozási tevékenységet végeznek, és az ágazat képviselőjét látják el. Az SZVMSZK célja, hogy elősegítse a szakmai előmenetelt, valamint az ágazatban dolgozók szakmai felkészültségét és fejlődését.

Interjú beszélgetéseimet Szécsi Györggyel és Vörösmarti Mihállyal a Személy-, és Vagyonvédelmi Magánnyomozói Szakmai Kamara első elnökével és élőerős alelnökével indítottam. Egybehangzó elmondásuk során egyértelműen kiderült számomra, hogy a szakma ekkor még csak kezdeti fázisban volt. A rendszerváltást követően rövid időn belül az 1990-es években elkezdtek kialakulni a vagyonvédelmi cégek, melynek alapítói és egyben irányítói

¹⁶ Rottler Violetta – Kovács Sándor: A magánbiztonság kezdetei és a magyar magánbiztonsági szektor fejlődése az első törvényi szintű szabályozásig. Belügyi szemle: Evf. 70 szám 3 (2022)

magas beosztású nyugállományú rendőrök és hivatásos személyek voltak. Folyamatosan, egyre több külföldi tulajdonban lévő vagyonvédelmi vállalkozás települt be Magyarországra területére. Kezdetben nem volt felügyeleti ellenőrzés, ezeket a vállalkozásokat nem kontrollálta semmilyen hatóság. Mindenki szabadon hajtotta végre az általa elképzelt vagyonvédelmi szolgáltatást. Szécsi György interjúját követően vált számomra világossá, hogy mikortól datálódik a Kamara megalakulása. „Megrendezésre került egy konferencia 1991. év végén, ahol több, akkor már megalakult vagyonvédelmi vállalkozás vezetője, tulajdonosa képviseltette magát. Itt merült fel a gondolat, hogy a szakmát reprezentálhatná egy kamarai szervezet.

A rendezvényen megjelent személyek kinyilvánították szándékukat a szervezettel kapcsolatban. Az akkori vagyonvédelmi piac egyik neves személye, Szabó László újságíró, magánnyomozó (Magyar Televízió: Kétfény műsorvezetője) is egyet értett ezzel az elképzeléssel. Így kezdődött meg egy szakmai kamara szervezése.” A kezdeteknek nagy lökést adott az akkori Magyar Vállalkozói Kamara elnökével folytatott megbeszélés. Ahol is egyezség született arra, hogy alapítsanak egy vagyonvédelmi tagozatot az akkori Vállalkozói Kamarán belül. Ezek az emberek, akik elkötelezettek voltak a kamara megalapítása iránt, elkészítették a működési szabályzatot és minősítési rendszert. Egyetértésben megválasztották az egyik legtapasztaltabb és legnépszerűbb, jogi tudással is felvértezett személyt, a szervezőbizottság elnökének Dr. Szövényi Györgyöt. Ő is a rendőrség kötelékéből került a biztonsági területre.

Az alábbiakban szeretnék kitérni a Szervező Bizottság korabeli tisztségviselőire is. (3. számú melléklet)

A vezető tisztségviselői pozíciókba került személyek, a mellékletben megtalálhatók név szerint. Többnyire valamely vagyonvédelmi vállalkozások vezető beosztásban dolgozó személyei kerültek. Különböző biztonsági területeknek a vezetői voltak. Jellemző rájuk, hogy mindegyik valamilyen részét képviselte a szakmának. Fantáziát láttak abban, hogy a későbbiekben hogyan fog fejlődni a magánbiztonság területe. Ebben a munkában értékteremtést végeztek. Később közülük kerültek kiválasztásra a kamara elnökségi tagjai, vezetői, tisztségviselői. A saját területükön közéleti emberek voltak. Széles látásmóddal bírtak élvezték az emberek bizalmát és támogatását.

A területi szervező bizottságok elnökei azok a személyek lettek, akik később a megyei szervezetek élén is elnökként funkcionáltak. A területi szervező bizottságok további tagjai többnyire olyan személyek voltak, akik a területi szervező bizottságok elnökeinek a bizalmát

élvezték. A közös munkájukhoz elengedhetetlen volt az egymást történő ismeretség és a nagyfokú bizalom.

A Szervezőbizottsági Tagozatot egészen az 1998-as évi IV. törvény hatályba lépéséig működtették. A szervezőbizottsági időszak lejártát követően eljött a kamara alakuló ülésének napja.

A Szervező Bizottság hónapokig tartó előkészítés után 1998. december 20-ára összehívta az országos alakuló Küldöttgyűlést a MTESZ székházába a főváros Kossuth Lajos tér 6-8. szám alatti tanácskozó termébe.

2. kép MTESZ székház

A Küldöttgyűlésen 152 olyan küldött jelent meg, akiket titkos szavazással választottak meg a területi küldött értekezleteken.

Dr. Pintér Sándor, akkori belügyminiszter - aki szintén figyelte a szervezet alakulását, és minden segítséget megadott a szervezet indításához - üzenetét dr. Borai Ákos tolmácsolta, majd az Országos Rendőrfőkapitányság nevében dr. Lázár János dandártábornok Bűnügyi Főigazgató helyettes köszöntötte a küldötteket. Ezt követően Mandrik István - aki a mai napig tevékenyen részt vesz a szakmai szervezetek közötti egyeztetésekben, az Ágazati Párbeszéd Bizottságok Tanácsának munkáltatói oldalról a tagja, az MBVMSZ elnöke - levezető elnök javasolta, hogy a Küldöttgyűlés döntsön a Kamara megalakulásáról.

Egyhangú szavazással született meg a Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamara 1/1998. évi, vagyis az első határozata, amelyben a Küldöttgyűlés úgy döntött, hogy a szakmai kamarát 1998. december 20. napjától megalakultnak tekinti. Az élesedő piaci verseny és a szakmai érdekvédelemre irányuló igény életre hívta a Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamarát, az ágazat legjelentősebb érdekképviselői szervezetét.

A Mandátumvizsgáló Bizottság, valamint a Jelölést Előkészítő Bizottság tagjainak megválasztása után a Küldöttgyűlés a következő napirendet fogadta el:

1. Megnyitó.
2. A Küldöttgyűlés tisztségviselőinek megválasztása.
3. A Szervező Bizottság elnökének beszámolója a szervezőmunkáról.
4. A Szervező Bizottság Gazdasági Bizottsága vezetőjének beszámolója a bizottság gazdálkodásáról.
5. Az Alapszabály-tervezet megvitatása és az Alapszabály elfogadása.
6. Az Etikai Kódex-tervezet megvitatása és az Etikai Kódex elfogadása.
7. A Kamara tisztségviselőinek megválasztása.

A szakmai kamara első Alapszabály-tervezetét dr. Kaló József (ny. r. ezredes igazságügyi szakértő, egyetemi oktató) dolgozta ki, amelyet vita után a Küldöttgyűlés elfogadott.

Kaló József a Securitas Hungária Vagyonvédelmi Rt. személyzeti és biztonsági igazgatója volt. Továbbá a Group4Securior Kft. és Hori – Zone cégcsoport tanácsadójaként tevékenykedett.

Szakmaiságáról tanúbizonyságot tett, hogy számos szervezet kialakításában részt vállalt. Többek között a Magyar Biztonsági Vállalkozások Munkaadói Szövetsége (MBVMSZ), a Magyar Magánbiztonsági Ágazati Párbeszéd Bizottság (MBÁPB), valamint a Magyar Magánbiztonsági Ágazati Párbeszéd Bizottság (MBÁPB) elnöke volt. Az Európai Magánbiztonsági Ágazati Párbeszéd Bizottságban a magyar magánbiztonsági ipar munkaadói oldalának képviselője. A CEN (Európai Szabványosítási Bizottság) élőerős őrzés szabványosításával foglalkozó munkabizottságának tagjaként tartották számon.

Ugyancsak dr. Kaló József nevéhez fűződik a szakmai kamarának az első etikai szabályzatának kidolgozása is, amelyet a Küldöttgyűlés ugyancsak egyhangúlag fogadott el.

A fentiek alapján egyértelműen megállapítható, hogy a szervezet alapszabály tervezetét és etikai szabályzatának kidolgozására megbízott személy, az egyik legtapasztaltabb volt a szabályzatok ilyen formájú kidolgozásában.

A Jelölő Bizottság nevében Medveczky Endre ismertette addigi munkájukat, nevezetesen, hogy a Jelölő Bizottság tagjai több száz vagyonvédelmi területen dolgozó emberrel beszéltek, s így tették meg a jelöléseiket.

A tisztségviselői választások elsőként megyei szinten történtek meg, ott kerültek megválasztásra a megyei küldöttek, országos küldöttek, akikből létrejött az országos küldött gyűlés.

Abszolút többséggel választották meg a küldöttek Vörösmarti Mihályt országos elnöknek, aki 1962-1968-ig okleves villamosmérnök végzettséget szerzett. Többnyire osztályvezetői pozícióban is munkálkodott, a BM-ben főosztályvezető volt. Megbecsült és szakmailag elismert személyként volt jelen. A rendőri ezred parancsnokaként 1987-1990 között tevékenykedett. A személyében garanciát láttak arra, hogy egy ilyen nagy, azaz országos szervezetet is el tud irányítani. Az egyik legnagyobb szervezőképességgel rendelkező személy volt. Nyugdíjazása után 1995-ben a polgári életben tevékenykedett. A vagyonvédelmi szakmába érkezve is komoly sikereket ért el. A Pajzs 07 Rt.-nél igazgató, elnök, majd elnök-vezérigazgató pozíciót is betöltött Tapasztalatait átadta, integráló személyiség volt. Mindezekből adódóan egyértelműen látható, hogy meghatározó szereppel bírt, magas vezetői pozíciókban tevékenykedett, többnyire elnöki beosztásokat látott el.

3. kép Szécsi György

Szécsi György tapasztalt személy volt az élőrös őrzés területén. Az országos küldött gyűlés őt választotta meg élőrös elnökhelyettesnek. Korábban is sok emberrel dolgozott. Ő volt a Civil Biztonsági Szolgálat Kft. egyik alapítója, mely cég a mai napig fundamentális a vagyonvédelem területén. Az emberekkel való bánásmódja és kapcsolatteremtő képességének köszönhetően, egy olyan személyiség, aki mai napig meghatározó a biztonsági szakmában. Több szakmai tanulmánygyűjtemény szerkesztésében is részt vállalt. Elengedhetetlen személyisége a magánbiztonsági konferenciáknak.

4. kép Mórá Lajos

Mórá Lajos a biztonságtechnikai szakmában ért el komoly sikereket. Ezen tapasztalatai alapján biztonságtechnikai elnökhelyettesnek választották meg. A rendőrségnél is ezen a területen dolgozott. Ő fejlesztette ki a rendőrség első és talán egyben utolsó fogadó központját a riasztások távfelügyeletéhez. Ismerte a technika legújabb vívmányait. Villamos mérnökként az egyetemeken, főiskolákon vizsgáztatott. Részt vett a villamos mérnöki képzésben. Sokaknak elnyerte a támogatását. A HM EI Zrt Vezérigazgatójaként további tapasztalatokra tett szert. A megszerzett tapasztalatait és tudását kamatoztatja az őrzésvédelemben a mai napig. Jelenleg is

a Biztonsági piac meghatározó személyisége, vezérigazgatóként figyeli és segíti a fiatalok szakmában történő boldogulását. Szem előtt tartja a piac változásait. A Magyar Rendészettudományi Társaság Magánbiztonsági Tagozatának elnöke.

Az elnökség tagjai általában a megyékben választott elnökök voltak. Olyan területekről jöttek, amelyek különbözőek. Mindegyikük a saját területén elismert szakmai vezető volt.

Mandrik István levezető elnök ezt követően átadta a szót dr. Szövényi György Szervező Bizottsági elnöknek, akit az első országos küldöttgyűlésen a felügyelőbizottság elnökének választottak.

Ő volt az SZVMSZK egyik alapítója és 1992 óta volt aktív szereplője a magyarországi Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói szakmának. Az SZVMSZK elnökségi tagjaként is tevékenykedett, ahol a kamara munkájának irányításában vett részt.

Dr. Szövényi György ny. r. alezredes - az üzleti hírszerzés és elhárítás szakértője - beszámolójából érdemes a következőket idézni: „A kamara első választásának szervezését az egyéni vállalkozókat is képviselő, a személy-, vagyonvédelmi és magánnyomozói szövetségek által létrehozott Szervező Bizottság végezte. A bizottság működése a mai napon megválasztandó kamarai tisztségviselők megválasztásáig tart. A vonatkozó jogszabályok értelmében [24/1998. (VI.9. BM rendelet)] a szövetségek két fő bizottsági tagra tehetnek javaslatot. A Bizottság a megalakulását követő 30 napon belül létrehozta a megyei, ill. a fővárosi szervező bizottságokat, tagjai közül elnököt, valamint a szakmai köröket képviselő alelnököket választott, meghatározta ügyrendjét, a tisztségviselők, a megyei, a fővárosi szervező bizottságok, munkacsoportok feladatait.

A Szervező Bizottság végig törekedett arra, hogy a lehető legtöbb hírt juttassa el az érintettekhez és a közvéleményhez. Ennek keretében több országos és helyi TV csatornán szerepeltek, általában hetente nyilatkoztak valamelyik lapban, szakmai folyóiratokban sorozatokat indítottak, és a területi választások helyét és idejét sajtóhirdetésekből tették közzé. A kamarai szervezés alkalmat adott arra, hogy az érintett szakmákban tevékenykedők megismerjék egymást, összefogjanak a mindnyájukat érintő problémák megoldására, tapasztalatokat gyűjtsenek egy demokratikus szervezet építésében, együttműködjenek a rendőrséggel, az iparkamarákkal, hasznos sajtókapcsolatokat építsenek ki.

A szervezés eredményeként kialakult a szakmai kamara szervezete, a kamara területi bázisa, a kamara vezetésének személyi bázisa, a szakmai kooperáció magasabb rendű formája, a

Belügyminisztérium és a szakma folyamatos párbeszéde. Közös problémáinkra konszenzuson alapuló megoldási javaslatok születtek.

A megszűnő bizottság köszönettel tartozik valamennyi tagjának, a Bizalom Rt-nek, a Civil Biztonsági Szolgálat Kft-nek, a BM és az ORFK, valamint a helyi rendőri szervek segítőkész munkatársainak.

A Szervező Bizottság teljesítette alapvető feladatát, a kamarai választások előkészítését. A Szervező Bizottság 52 tagjának, munkájuk elismeréseként köszönő oklevél került átadásra, akik közül a tájékoztató végén jelképesen három személy (Dudás Györgyné, Ács Ferenc és dr. Szél Erzsébet) az oklevelet a helyszínen vette át.

Az összes tisztségviselő megválasztását követően a kamara megalakulási folyamata lezárult.”

A Móró Lajossal lefolytatott interjúm során betekintést nyerhettem a kamara egy speciális tagozatának működési rendszerébe.

A polgári biztonságvédelmi szakma (melyet az 1998. évi IV-es törvény - vitatható és pontatlan megfogalmazással - vállalkozás keretében végzett – személy és vagyonvédelmi, valamint magánnyomozói tevékenységnek aposztrofál) több viszonylag egymástól jól elhatárolható szakmai körből áll, úgy mint:

- magánnyomozás
- élőerővel végrehajtott őrzési, területvédelmi, vagyonvédelmi, személybiztosítási feladatok,
- vagyonvédelmi, technika megfigyelő- illetve jelzőrendszerek tervezése, telepítése, karbantartása, kültéri védelmi; beléptető, informatikai adatok védelmi, mechanikai védelmi; tűzjelző; biztonság technika távfelügyeleti; video-megfigyelő; gépjármű védelmi rendszerek.

Az Alapszabály előírásainak megfelelően az azonos szakmához tartozó tagokból (biztonságtechnikai tervezők, telepítők, hiba javítók, karbantartók) 1999. március 10-én létrejött a Biztonságtechnikai Tagozat. Majd a javaslatok alapján megválasztásra kerültek a szakbizottságok elnökei és tagjai a 17/1999. sz Országos Elnökségi Határozat alapján.

A javasolt feladatok rendszerezése, ütemezése, végrehajtása, majd számon kérhetősége érdekében évente munkatervet fogadott el a Tagozat. Ezek végrehajtásáról Móró Lajos adott számot, valamint a megoldandó feladatokat is felvázolta.

1999. április 28-án a megválasztott szakbizottságok elnökeivel megbeszélésre kerültek a feladataik, munkamódszeri lehetőségeik, valamint ellátásra kerültek a különböző munkájukhoz szükséges anyagokkal. (Alapszabály, Ideglenes Felvételi Szabályzat, Minimális Feltételrendszer)

Több szakbizottság rendszeresen ülésezett és igyekeztek a szakmai specializálódásoknak megfelelően felvetődött problémákra a közösen kialakított megoldásokat megtalálni. Pl.: A mechanikai szakbizottság javaslatot dolgozott ki arra az esetre, ha képviselhető lesz az az irány, hogy kerüljenek ők is egyértelműen a 1998. évi IV-es törvény hatálya alá. A tagozat érdekeinek képviseletére, véleményének továbbítására (egyéb szervezeti lehetőségek) delegált taggal vehetett részt az Etikai Szabályzat, az Alapszabályzat, a Választási Szabályzat kidolgozásában és módosításában. Ezen anyagokhoz a területi biztonságtechnikai alelnökök által összegzett véleményeket, javaslatok a tagozat írásban megküldte.

Az 1998.évi IV-es törvény megalapozta a Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamara létrejöttét, melynek célja, hogy elősegítse és öregbítse a szakma hírnevét, fejlessze a szakmai színvonalat és védelmet biztosítson az ügyfelek számára. A kamarai tagság a szakma iránt elkötelezett, magas színvonalú szakembereknek biztosít lehetőséget a közös érdekek és problémák megvitatására, valamint a szakmai fejlődésre és képzésre.

A kamara célja továbbá a szakmai és etika szabályok betartásának biztosítása, valamint a tisztességes versenyfeltételek megteremtése a szakmában. A tagsági jogviszony előírja a kamara által elfogadott szakmai szabályok és etikai normák betartását, így a szakma hitelességét és megbízhatóságát erősíti.

A kamara tevékenysége kiterjed a szakmai képzésre, az oktatásra, a tanácsadásra és az együttműködésre más szakmai szervezetekkel és hatóságokkal. A kamara elősegíti a szakmai tapasztalatok és információk cseréjét, valamint a szakmai érdekek képviseletét a hatóságoknál és az érdekképviseleti szervezeteknél.

Az első Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamara Budapesten a XIV. kerület Erzsébet királyné útja 1/c. szám alatt volt elérhető.

Az SZVMSZK tevékenysége a 2000-es évek első feléig pozitív hatást gyakorolt a magánnyomozói szektorra és a magánnyomozók szakmai fejlődésére, valamint a magánnyomozói szolgáltatások iránti igény növekedésére is.

5. kép dr. Borai Ákos

Dr. Borai Ákos r. ezredessel készült interjúm során elmondta, hogy 2003-2004-ben elkészült a polgári biztonságvédelem átfogó, (rövid és hosszú távú) szabályozását megjelenítő koncepció és a jogszabályi szöveg vázlat.

Dr. Borai Ákos 1978-1995-ig a BRFK majd az ORFK bűnügyi vizsgálati területen teljesített szolgálatot. 1982-1985 a Rendőrtiszti Főiskolán tanult, majd ezt követően 5 évig a jogi egyetemen végezte tanulmányait, ahol 1991-ben sikeresen lediplomázott. Speciális rendelkezések bevezetése, valamint az üzletszerű magánbiztonsági tevékenység szabályainak megteremtése is az ő nevéhez fűződik. Jogi szakértőként tevékenykedik 2007 óta, többnyire a magánbiztonság javát szolgálva. A Hori - Zone cégcsoport jogi részlegének volt munkatársa. Aktív közreműködője Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamarának. Tagja a magánbiztonság érdekképviselőjét ellátó Magyar Birtokvédelmi Szövetség (MABIV) - nak, miközben a BM-mel továbbra is törvény előkészítéseken dolgozik napjainkig. Személye nagyban hozzájárult a jelenleg kialakult vagyonvédelmi piac működési mechanizmusaihoz.

9. RÖVID TÁVÚ JAVASLATOK

Az általa megfogalmazott javaslatok, amelyek azután a 2005. évi CXXXIII. törvény részévé váltak:

- (a magánbiztonsági cégekre vonatkozóan:) gazdasági- és foglalkozási összeférhetlenségi rendelkezésekről szóló passzus
- A „láncszerződések” gyakorlatának visszaszorítása, az alvállalkozások közreműködésének korlátozása
- A szerződésen belül, illetve az azon kívül okozott károk megtérítését, enyhítését szolgáló szakmai felelősségbiztosítás meglétét megkövetelő szabályzatok

- A rendőrhatalósági ellenőrzés hatékonyabbá tétele
- A hatékonyabban működő Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamarai tevékenység
- Az uniós csatlakozás okán a „belső piaci Irányelv”, illetve a „szakmai Irányelv” uniós követelményeiből eredő különös normaszövegek
- javaslatok az addig hatályos 1998. IV. számú törvényben írt szabályok érvényességét gátló szabálymódosításokra

10. HOSSZÚ TÁVÚ SZABÁLYOZÁSI JAVASLATOK:

- Az ellentmondásokkal terhes teljes polgári biztonságvédelmi struktúra teljes átvilágítása, valamint újra szabályozása (egyetlen „Alaptörvény”, amely egy általános és vagyonvédelmi formák speciális szabályait megfogalmazó különös részekből állt volna!)

Az újra szabályozás főbb tételei véleménye szerint:

- Az előéleti követelmények, illetve szakmai és vizsgakövetelmények keretjelleget, többszintű, generális, a polgári biztonságvédelmi struktúra egészére kiható szabályok megalkotása
- A gazdaságban kialakítandó, a veszélyeztetettség mértékéhez igazodó „biztonságvédelmi szintek” és az azokhoz igazodó „szakmai követelmények” kialakítása
- A gazdaság egyes szereplőit védelemre kötelező különös szabályok bevezetése. A védelmi feladatokat az egyes „biztonságvédelmi szinteken” ellátó személyt megillető különös/speciális jogosultságok, kötelezettségek körének kialakítása
- A „biztonságvédelmi szintekhez” rendelt tevékenységformák védelmet ellátók fokozott büntetőjogi védelmének megteremtése

A szakmai kamara jogi szabályozásának újabb állomása a 2005. évi esztendő volt. Ugyancsak hosszú előkészületek után - a szakmai kamara országos vezetésének aktív bevonásával - készült el a 2005. évi CXXXIII. törvény tervezete a személy- és vagyonvédelmi, valamint magánnyomozói tevékenység szabályairól. E kodifikációs időszakról tudni kell, hogy az újabb és újabb tapasztalatok fényében nagy viták folytak a különböző civil rendezvényeken arról, kell-e szigorítani a vagyonőri munka jogi keretein, avagy sem. A többségi álláspont a szigorítás felé hajlott és ez be is került a törvénytervezetbe. Ugyancsak erőteljes kamarai követelés volt, hogy a magánnyomozói tevékenységet pontosabban kell szabályozni, illetve legalább azokat a

jogosítványokat, amelyek egyéb jogszabályokban amúgy is adóttak, célszerű volna áttemelni a törvénybe is. Ilyen jogosítványnak minősül, hogy a magánnyomozó – a megbízó nevében eljárva, annak a jogos érdekeit képviselve – betekinthesse a földhivatalba. Ne csak a már meghozott határozat adataiba, hanem a még széljegyként szereplő háttéranyagokba is. A törvényben rögzített jogosítvány lett a magánnyomozók számára, hogy hozzáférhettek a gépjármű nyilvántartás és a lakcímnnyilvántartás adataihoz is. Ugyancsak viták tüzeiben csiszolódott ki az a követelmény, hogy a rendőrség által kiadott vagyonőri, magánnyomozói, illetve biztonságtechnikai igazolványok, kötött ideig legyenek érvényesek. A lejáratot követően megújításukra kötelezte a törvény az igazolványok tulajdonosait. Végül is öt évben határozta meg a törvény ezen igazolványok érvényességi idejét.

Szakmai-piaci tapasztalatok okán forrongott a szakma azért is, mert több ezer vagyonőr egyéni vállalkozóként folytatta tevékenységét, ám ezt a munkaügyi felügyelőségek nem kívánták jogszerűnek elfogadni. Végül is az új törvény egy egész fejezetet szentelt e témakörnek, amely kemény terheket is rótt azokra a társas vállalkozásokra, amelyek egyéni vállalkozókat foglalkoztattak, de ugyanakkor tisztább jogi helyzetet teremtett e kérdésben.

A 2005. évi CXXXIII. törvény tervezetének létrehozatalában tevékenyen részt vett Vörösmarti Mihály, Móró Lajos, dr. Szövényi György és dr. Szabó László is.

Az új törvény jelentősen szigorított az ún. feddhetetlenségi feltételeken is. Gyakorlatilag a legtöbb súlyos, szándékos bűncselekményt bevonta a feddhetetlenségi feltételek körébe. Az Alkotmánybíróság 2008-ban azonban alkotmányellenesnek ítélte a törvény 6. §-ának (3) bekezdését és csak tiszta erkölcsi bizonyítványhoz kötötte a jogszabályban megfogalmazott tevékenységekre szóló igazolványok rendőrségi kiadásának feltételeit. Ez a döntés nagy visszhangot váltott ki a szakmában. A vita abból indult ki, hogy az egyén egy másik magánszemélyre bízta a tulajdonát, értékeit, teljes bizalommal. Elvárja tehát, hogy az illető feddhetetlen legyen, vagyis legalább másfél-két évtized teljen el azt követően, hogy esetleg korábban szándékosan elkövetett bűncselekmény kapcsán szembekerült a büntető törvénykönyvvel. Az erkölcsi bizonyítvány ugyanis jóval rövidebb elévülési időhöz kötött, mint a feddhetetlenségi követelmény.

A leírtakból látszik, hogy a kamara aktívan részt vett és vesz a szakmára vonatkozó jogszabályok alakításában. Szélesebb értelemben is odafigyel a születendő jogszabályokra és hallatja hangját, amennyiben kedvezőtlenül érintenék a kamara által képviselt szakmai kört.

Továbbá a fentiek alátámasztják, hogy a kamarában végzett szerteágazó tevékenység fajsúlyos részét képezi a jogszabályok figyelemmel kísérése, véleményezése, a szakma érdekeit szem előtt tartó aktív beleszólás az elkészítésükbe.

A Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamara alapítását követően, az első időszakban, folyamatosan dolgoztak azon, hogy kiépítsék a kamara struktúráját és megkezdjék a tagok felvételét.

A kamarának számos fontos feladata volt az alapítást követő években, mint például a szakmai szabályozás kidolgozása, a képzési rendszer kialakítása, valamint az ágazatban dolgozók minőségi színvonalának emelése.

A kamara életében a 2007-es év jelentős változást eredményezett. Tisztségválasztó Küldöttgyűlés megtartására került sor, melynek során Vörösmarti Mihály elnöki tisztségre nem jelöltette magát a továbbiakban. Az elnöki pozíció betöltését Német Ferenc vette át, aki egészen 2017-ig regnált.

6. kép Német Ferenc

A Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamara elnökségének alakulása a kamarai tagok választása útján történik. A választásokat a kamara tagsága rendszeresen, általában 5 évente tartja meg. A választáson a kamarai tagok közül lehet jelöltet állítani, és az elnökségi tagokat a tagok szavazatai alapján választják meg.

Az elnökség tagjai között általában vannak olyan személy- és vagyonvédelmi, biztonságtechnikai, és magánnyomozói szakemberek, akik magas szakmai színvonalon dolgoznak és elkötelezettek a szakmai etikai normák betartása mellett. Az elnökség tagjai közül választják meg az elnököt, aki vezeti a kamara munkáját és képviseli a szervezetet a külvilág felé.

Az elnökség feladatai közé tartozik a kamara által elfogadott szakmai szabályok és etikai normák betartásának ellenőrzése, a szakmai képzési programok kidolgozása és megszervezése,

valamint a szakmai érdekek képviselője a hatóságoknál és más érdekképviselői szervezeteknél. Az elnökség tagjai általában önkéntes alapon dolgoznak, és tevékenységükért nem kapnak díjazást.

7. kép Kamara szervezete

Kamara Országos szervezete:

- Országos küldöttgyűlés
- Országos szervezet
- Elnökség
- Szakmai kollégium
- Országos választásban közreműködő bizottságok
- Elnök
- Társadalmi elnök
- Elnökhelyettesek
- Alelnökök
- Főtitkár
- Felügyelő bizottság
- Országos etikai bizottság
- Bizottságok és Szakértői csoportok

Területi szervezete:

- Területi küldöttgyűlés
- Területi elnökség
- Területi elnök
- Területi alelnök
- Területi titkár
- PEB elnöke
- Pénzügyi Ellenőrző Bizottság (PEB)
- Területi etikai bizottság elnöke
- Területi etikai bizottság
- Területi bizottságok és szakértői csoportok

A kamara legfontosabb feladata a személy és vagyonvédelem, valamint a magánnyomozás területén tevékenykedő természetes személyek és vállalkozások szakmai érdekképviselője.

A kamara mint köztestület részt vesz a szakmailag releváns jogszabályok megalkotásában, a rendszertért felelős miniszterrel kötött megállapodás alapján kidolgozza és gondozza a szakmai és vizsgakövetelményeket, a szakmai minősítő rendszert, közreműködik a szakképzésben és a vizsgáztatásban, valamint javaslatot tesz az állam által elismert szakképesítésre, a szakmai vizsgaszabályzatra, továbbá a szakmai vizsga szervezését engedélyező és a vizsgaszervezési tevékenységgel ellenőrzése során szakértőként kirendelhető személyekre.

A kamara szakmai protokollokat készít, szabványok kiadását kezdeményezi. Szakirányú tevékenységéhez kapcsolódóan konferenciákat, kiállításokat, vásárokat és más rendezvényeket szervez. A kamara szakértői rendszert működtet.

A kamara tagjairól névjegyzéket vezet és erről statisztikai adatokat szolgáltat. Előzetes nyilvántartásba veszi a személy- és vagyonvédelmi, illetve magánnyomozói vállalkozást kezdeni kívánó egyéni, társas vállalkozásokat. Megvizsgálja, hogy rendelkeznek-e a vállalkozás indításához szükséges, a kamara önkormányzati szabályzatában meghatározott elégséges feltételekkel, és erről a vállalkozónak igazolást ad. Kapcsolatot tart az illetékes gazdasági kamarákkal, továbbá a hasonló jellegű hazai és külföldi szakmai kamarákkal és szövetségekkel.

A tagsági viszony létesítésének feltételeit meghatározza: A tevékenység személyes végzésére jogosító igazolvánnyal. Az egyéni, társas vállalkozó, valamint az igazolvánnyal rendelkező személy a területi szervezet megalakulását követő hatvan napon belül köteles nyilvántartásba vétel céljából bejelentkezni.

Az SZVMSZK több eredményt is felmutathat a tevékenysége során, amelyek hozzájárultak a magánnyomozói szektor fejlődéséhez és az általa nyújtott szolgáltatások minőségének javításához. Ezek közül néhány példát említenék:

- Szabályozás és engedélyezés: Az SZVMSZK által kidolgozott szabályozói keretrendszer lehetővé tette a magánnyomozói szektor szabályozott és ellenőrzött működését. Az SZVMSZK engedélyezi a magánnyomozói tevékenységet végző vállalkozásokat és magányszemélyeket, és szigorú feltételekhez köti az engedélyezést.
- Képzés és továbbképzés: Az SZVMSZK által kidolgozott képzési programok és a továbbképzési lehetőségek segítik a magánnyomozók szakmai fejlődését és a magas színvonalú szolgáltatások nyújtását.

- Etikai szabályok: Az SZVMSZK etikai szabályzata előírja a személy, -és vagyonörök, magánnyomozók magatartási szabályait, amelyek betartása nélkülözhetetlen a megbízható és tisztességes szolgáltatások nyújtásához.
- Társadalmi elfogadottság: Az SZVMSZK tevékenysége hozzájárult a magánnyomozói szolgáltatások társadalmi elfogadottságának növeléséhez. Az SZVMSZK által biztosított szabályozás és ellenőrzés növeli a közvélemény bizalmát a magánnyomozók tevékenysége iránt.
- Együttműködés más szervezetekkel: Az SZVMSZK együttműködik más szakmai szervezetekkel, illetve a hatóságokkal is, hogy javítsa a magánnyomozói szolgáltatások minőségét, és elősegítse a közrend és a közbiztonság védelmét.

Német Ferenc megválasztásakor kifejtette a tagság jobb egzisztenciális megbecsülésére a rendőrséggel való szorosabb együttműködésre és a civil társadalom felé való nyitásra törekszik.

2007-ben a Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamara bekerült az Országos Foglalkoztatási Közalapítvány támogatottjai közé, ami lehetővé tette számukra, hogy számos képzést és továbbképzést szervezzenek az ágazatban dolgozók számára.

A kamara életében a következő mérföldkő a 2011. évi XXIV-es törvény¹⁷ átmeneti rendelkezések (44. §) a „Valamennyi az SzVMt. hatálya alá tartozó szakmai kamarai tag 2011. október 1. és december 31. napja között - a kamarai országos elnökséghez intézett - egyoldalú, írásbeli nyilatkozattal fenntarthatja kamarai tagsági viszonyát. A tagsági viszonyt fenntartó nyilatkozat hiányában a kamarai tagsági viszony 2012. január 1-jén megszűnik.”

Mivel a szervezet 2012. február 29-éig működhetett a törvényi rendelkezés szerint, ezért a kamara országos szervezete új tisztújító küldöttgyűlést írt ki. A gyűlésen a küldöttek ismét Német Ferencet választották meg elnöknek.

Amikor még kötelező volt a kamarai tagság, 130.000 regisztrált tagja volt az SZVMSZK-nak és 3600 céget tartottak nyilván. A kötelező tagság eltörlését követően 2012-ben 32.000 önkéntes tagja maradt a kamarának. A cégek száma pedig 800-ra csökkent. A kamara életében az egyik legmeghatározóbb negatív esemény a kötelező kamarai tagság megszüntetése volt. Ezzel kezdődött meg a szervezet mélyrepülése.

¹⁷ <https://mkogy.jogtar.hu/jogszabaly?docid=a1100024.TV>

Ennek ellensúlyozására a belügyminisztérium 2012-ben a CXX. törvény megszületésével és a 68/2012-es (XII.14.) BM rendelet¹⁸ mentőövet kínál fel a szakmai szervezet részére, a személy és vagyonőrök kiegészítő képzése és vizsgáztatása céljából. A rendelkezésemre álló pontos adatok szerint a 40 órás képzésen 2023. április elejéig 89. 166 személy-, és vagyonőr esett át. Továbbá a 16 órás képzésen 2023. április 06-áig 45. 891 fő vizsgázott le. A kamara működéséhez szükséges anyagi bevételforrást a vizsgázott személyek biztosították és biztosítják befizetéseikkel a mai napig. A vizsga megléte feltétele a személy-, és vagyonőrök jogszerű foglalkoztatásának. A megyei szervezetek által folyamatos vizsgaszervezés zajlik a létfenntartáshoz szükséges működési költségek előállításához. Példaként említhető, hogy a Komárom-Esztergom Megyei Szervezetnél 16 órás képzés vonatkozásában 2018-tól 2023. március 17-ig 3913 fő került vizsgáztatásra. Továbbá a 40 órás képzés tekintetében 2013. június 20-ától a mai napig 6394 fő szerzett a foglalkoztatáshoz elengedhetetlen tanúsítványt. A fenti számok alapján megállapítható, hogy országos szinten a 40 órás képzés esetében a KEM szervezete 7,17 %-át, míg a 16 órás képzés vonatkozásában 8,52 %-át vizsgáztatta le a személy-, és vagyonőröknek. A szakmai szervezet ezen befizetésekből látja el jelenleg az üzemeltetését.

A különbözeti képzés sem lett egy sikertörténet a szakmai szervezet életében. Sajnos visszaélésekre derült fény a befolyt összegek kapcsán. Egyes megyei vezetők sajátjukként rendelkeztek a szakmai szervezet bevételeivel. A vizsgálatok lefolytatása után az érintettek önként távoztak a kamara kötelékéből.

A Magyar Közlönyben 2014. július 8-án megjelent kormányrendelet, a magyarországi vagyonvédelmi ágazat régi óhaját teljesítve, kötelezően előírta, hogy a magánbiztonsági vállalkozások ezentúl nem adhatnak egy meghatározott vállalási óradíj alatti ajánlatot közbeszerzési pályázatokon. A belügyminisztérium úgy döntött, 2013. decemberében, hogy a vagyonvédelmi szakma hosszas unszolására, valamint a piacon uralkodó foglalkoztatási és közteher-fizetési anomáliákat figyelembe véve, bevezeti a minimális rezsióradíjat. A szándékot végül a 2014. július 8-án a Magyar Közlönyben is megjelent kormányrendelet koronázta meg, ez ugyanis a Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamarát (SZVMSZK), valamint a Magánbiztonsági Ágazati Párbeszéd Bizottságot (MBÁPB) bízta meg azzal, hogy minden év február 1-jéig elkészítse az aktuális naptári évben alkalmazandó minimális rezsióradíj mértékre vonatkozó konkrét, vagyis már összegszerű javaslatát.

¹⁸ <https://njt.hu/jogszabaly/2012-68-20-0A>

Az egyik legfontosabb eredmény a szolgáltatói rezsiorádj bevezetése volt.

Az SZVMSZK elnöke szerint a 2000-es években rendre a munkaügyi, foglalkoztatási statisztikákban a vagyonvédelem bizonyult a legfeketébb ágazatnak, 2014-ben azonban legfeljebb az őrző-védőknek mintegy 30 százaléka dolgozott illegálisan, vagy „csak” részben feketén. A kamara elnöke úgy értékelte, az utóbbi években számos, az őrzés-védelmet befolyásoló törvényi szabályozás pozitív folyamatokat indított el a piacon: ilyen volt a vagyonvédelmi törvény 2012-es módosítása, amely gátat vetett a vállalászási láncoknak – viszont kérdéses volt, hogyan birkózik meg a piac a munkaerő-kölcsönzés jelenségével -, de bizonyos garanciákat a Munka Törvénykönyve (Mt.), valamint a Büntető törvénykönyv (Btk.) változásai is rögzítettek a biztonsági ágazatban. Német Ferenc szerint az volt a kérdés, mikorra lesznek látható jelei a piactisztulásnak, „mikorra jön divatba a jogkövető piaci magatartás”.

Mindenesetre a szeptembertől bevezetett rezsiorádjtól a vagyonvédelmi piacot képviselő legnagyobb szervezetek vezetői pozitív hatásokat vártak, és általános vélemény az is, hogy az Mt. garantálja, hogy a jelenleg általánosan jellemző, nyomott vállalászási áraknál magasabb rezsiorádjából maguk a dolgozók is viszontlátják fizetésükben a megemelt ár minimumból őket illető részt.

Az első minimális rezsiorádjat 1929 Ft-ban állapította meg a kormány 2014-ben, amely 2015-ben került kihirdetésre.

A Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamara (SZVMSZK) tisztújító küldöttgyűlést tartott 2017. március közepén. A százhalombattai rendezvényen a magánbiztonsági cégek és munkavállalók szakmai érdekképviselőinek egyhangúlag megválasztott új elnöke dr. Fialka György, PhD, a biztonszágtudományok doktora lett. A Nógrád-Borsod-Abaúj-Zemplén megyei szervezet által delegált, egyébként nógrádi kötődésű vezető 44 éve dolgozik biztonszági szakemberként. Az ötgyermekes apa – aki még január közepén került látótérbe a kamara vezetésére – kifejezetten fontosnak tartja az emberek által elvárt biztonszágot fenntartani, amelyhez viszont a különböző biztonszági szervezetekkel való együttműködésre, megfelelő jogszabályokra és jól képzett, tisztességesen megfizetett vagyonörökre van szükség.

8. kép dr. Fialka György

Egy tanulmány elkészítésére kapott felkérést 2017. januárban. Ennek kiindulópontja és legnagyobb kérdése az volt, hogy a biztonsági vezetők milyen működési modellt tartanak célszerűnek és megvalósíthatónak a kamara számára.

Leszögezte, hogy rendkívül nehéz dologgal állnak szemben, mert egy lepusztult kamarát kell újjáépíteni és felerősíteni. A lepusztulás alatt viszont ne azt értsük, hogy szakmailag nem jól működött a szervezet, hanem hogy anyagilag olyan mértékben kivérzett a kötelező kamarai tagság megszüntetése miatt, hogy szinte napi problémákkal küszködött már.

11. MEGÚJULÁS TERVEI

A szakember jelentős változásokat ígért a hazai vagyonvédelmi piacon. Kijelentette, hogy a vagyonöröknek és az ágazatban érintett vállalkozásoknak egyaránt kötelező lesz a kamarai tagság, cserébe pedig gondoskodnak a valódi érdekképviseltről és a becsületes munka védelméről. A törvényi kereteket egy új magánbiztonsági törvény adhatja meg.

A kamarának új jogosítványokkal és funkciókkal kibővült szerepkört szánt az előtte álló időszakban.

Mint mondta, most jutottak el odáig, hogy ez az új szervezet sikeresen megalakulhat. A parlamentnek a jóváhagyása viszont mindenképp szükséges. Ezen átalakulással, a különböző funkciókkal és szolgáltatásokkal egy XXI. századi, a kor kihívásainak megfelelő kamarát kívánnak biztosítani.

Az elnök szerint csakis a kötelező kamarai tagság újbóli bevezetésével garantálható, hogy valódi erővel bíró, szakmai alapokon nyugvó munkát végezessen a megújult kamarában. Ha pedig tervei valóra válnak, jelentősen meg is emelkedne a szervezet taglétszáma, hiszen a változás az önkormányzati rendészeti dolgozókat, a fegyveres biztonsági őröket, az IT-

biztonsági szakembereket is érintené, ahogyan a takarítási szolgáltatást nyújtó vállalkozásokat is. (1. számú melléklet:)

Hangsúlyozta: nem fosztogatás a célja. A vagyonerőseknek jelképes tagdíjat kell csak fizetniük, amiért cserébe védelmet és érdemi segítséget garantálnak nekik. A kamara számára pedig így biztosítható a vagyonerősök és a vállalkozások felelősségre vonhatósága.

A teljes vagyonvédelmi és magánbiztonsági ágazatot felölelő, egységes fellépést és mielőbbi átalakulást kíván elérni. Minderre a megoldást egy új vagyonvédelmi törvény megalkotása biztosíthatja.

A vagyonvédelmi kamarának olyan testületté kell válnia, amely teljes egészében a szakma és a dolgozók érdekeit képviseli, ugyanakkor ellenőrzi is a becsületes munka minimumainak teljesülését – közölte, majd hozzátette: – Etikai és szakmai alapon kell felügyelni és segíteni a tagság munkáját, ha pedig kell, a szankcionálásra is megfelelő eszközökkel kell rendelkeznie.

A kamara jövőbeni szervezeti átalakításaira egyelőre nincsenek konkrét tervek. Az előttünk álló időszakban a bővülés és fejlődés alapján kell meghatározni, hogy a megnövekedett tagsági állományt mekkora vezetőséggel, hány munkatárssal lehet kiszolgálni. A rendszert a belépő tagokhoz kell majd alakítani, míg a szervezet gazdálkodását központosított formában, a megfelelő arányok figyelembevételével kell kialakítani – tudatta a kamara új elnöke, aki mintaként az önkormányzati modellt tartja irányadónak.

Az átadás-átvétel folyamata 2017. március 21-én kezdődött meg az SZVMSZK előző vezetésével, amely egyben a szervezet gazdasági és anyagi javaival való elszámolást, a meglévő szerződések áttekintését, a tulajdoni viszonyok rendezését is magába foglalja.

Magyar Szakmai Kamarák Szövetségének Ünnepségén, a Szakmai Kamarák Napján kiderült, az állam érdekeltsége összevág az SZVMSZK megújítási folyamatával. Az államtitkár együttműködést sürgetett a szakmai kamarákkal, hogy közösen találják meg az átadható döntési lehetőségeket.

Mindehhez persze olyan új törvényi háttérre lesz szükség, amely a magánbiztonság szegmenseit teljes mértékben képes lefedni, ide sorolva a magánnyomozást, a biztonságtechnikát és a biztonságtechnikai mérnökök körét is.

A Dr. Fialka György által létrehozásra javasolt törvényi tervezet az alábbiakat tartalmazta:

12. AZ ÚJ MAGÁNBIZTONSÁGI TÖRVÉNY FŐBB ELVEI

A törvény célja, hogy a magánbiztonsági és magánnyomozói tevékenységet végző természetes és jogi személyekre vonatkozó egységes szabályozással elősegítse a törvényességet, erősítse a törvény hatálya alá tartozók jogkövető magatartását, illetve garantálja az állampolgárok személyhez fűződő jogainak, vagyoni érdekeinek érvényesülését.

12.1. Általános rendelkezések

Az általános rendelkezés szabályozza a jogszabály tárgyi, személyi hatályát, azok alóli kivételeket.

Tekintettel arra, hogy a korábbi szabályozás csak a vállalkozás keretében végzett személy-és vagyónvédelmi tervező- szerelői, valamint magánnyomozói tevékenységre vonatkozott, az új jogszabály azonban már kiterjeszti a személyi hatályt a magánbiztonsági tevékenységet végző valamennyi személyre. Ezzel a jogi aktussal az állampolgárok számára egyértelművé válik, hogy a vele kapcsolatba kerülő és magánbiztonsági tevékenységet végző személyt milyen jogok és kötelezettségek illetik, illetve terhelik, függetlenül attól, hogy a személy- és vagyonőr a tevékenységet milyen jogviszony keretében látja el.

A törvény egyes rendelkezései különböző időpontokban lépnek hatályba, biztosítva ezzel a feladatok ellátásához szükséges infrastruktúra kialakítását.

12.2. Értelmező rendelkezések

A jogszabály új fogalmakat vezet be, többek között meghatározza a magánbiztonság fogalmát és elemeit, a magánbiztonsági tevékenység specifikus területeire (így rendezvénybiztosításra, a szállítmány kísérése, pénz- és értékszállításra, az un. „kritikus infrastruktúra” védelmére, a személyvédelemre stb.) vonatkozó különös szabályokat is megfogalmazza, a jelenleginél jóval részletesebben rögzíti az „üzletszerű információgyűjtés” intézményét is.

12.3. A Kamara feladata, szervezete és gazdálkodása

12.3.1. A kamara feladata

A Magánbiztonsági és Magánnyomozói Kamara a magánbiztonsági és magánnyomozói tevékenységet végző természetes személyek önkormányzattal, egységes igazgatással és központi költségvetéssel rendelkező szakmai és érdekképviselési köztestülete. A jogszabály a

kamara meghatározásába új elemeket emel be (egységes igazgatás, költségvetés) az új szervezeti rendszerű, feladatú kamarai koncepciónak megfelelően.

A kamara jogi személy. Tehát megváltozik a személy- és vagyoni védelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Szvmt.) jelenlegi szabályozása, amely az országos szervezetet és a területi szervezetet is önálló jogi személyiséggel ruházta fel. Ezzel az új magánbiztonsági törvény sokkal tisztább helyzetet teremt, és egységesen csak a kamarát ismeri el jogi személynek.

A Kamara feladatait az Országos és Területi szervezetei útján látja el. A kamara alapvető feladata, hogy engedélyezi a természetes személyek és a vállalkozások magánbiztonsági és magánnyomozói tevékenységét, az erre vonatkozó eljárási rend a tagsági viszony részben található. A tevékenység engedélyezéséhez kapcsolódik az előéleti kritériumok évenkénti ellenőrzése, amely szintén a tagsági viszony létesítéséről szóló fejezetben kap helyet. Új eleme a kamarai részvétel a közbeszerzési eljárásokban, melynek indoka, hogy a magánbiztonsági és magánnyomozói tevékenység specialitásai, az általános biztonságra gyakorolt hatásai szükségessé teszik egy szakmai tudással rendelkező szervezet részvételét az eljárásban.

A törvény felsorolja, hogy a kamara a névjegyzékben és a vállalkozások nyilvántartásában milyen adatot köteles nyilvántartani, rendelkezik arról is, mely adatok nyilvánosak ebből. Új szabály, amely az állampolgárok jogbiztonságát szolgálja, hogy a kamarai tagság fennállásáról bárki számára felvilágosítás adható, a személyes adatok tiszteletben tartása mellett.

12.3.2. A kamara szervezete

A jogszabály nem változtatja meg sem az országos szervezet sem a területi szervezet struktúráját. A kamara országos küldöttgyűlésből, elnökségből, felügyelő és etikai bizottságból áll, és az elnök képviseli. Az országos küldöttgyűlés választja az állandó bizottságok elnökét, tagjait, az elnökség tagjait, valamint a kamara elnökét. A területi szervezet küldöttgyűlésből, elnökségből, PEB-ből, Etikai Bizottságból áll. A területi küldöttgyűlés választja az állandó bizottságok elnökét, tagjait, az elnökség tagjait, valamint a területi szervezet elnökét. A választási ciklus 4 év. Az országos és a területi rendes és rendkívüli választásokat az országos elnökség írja ki.

A területi szervezetek feladat-és hatáskörüket tekintve nem önállóak, hiszen azokat a Kamara részére a jogszabály maga állapítja meg. A területi szervezetet az elnök vezeti.

A területi szervezet veszi fel a kamarai tagokat, vezeti névjegyzéküket, amely azonban csak igazgatási feladat, a névjegyzék országosan egységes. Ezeket a közigazgatási hatósági ügyeket egy főállású, munkaviszonyban alkalmazott személy intézi, abban választott tisztségviselő nem járhat el. A jogszabály az egész kamarai struktúrában élesen elválasztja a tisztségviselőket és a kamarai alkalmazottakat. Tisztségviselő csak tiszteletdíjat, költségtérítést, míg a munkavállaló munkabért és költségtérítést kaphat.

A felügyelő bizottság jogköre szélesedik az egységes kamarai rendszer és gazdálkodás követelményeinek megfelelően, ennek részletei a gazdálkodásra vonatkozó részben kerülnek kibontásra. (1. melléklet Kamara szervezeti ábra)

12.3.3. A kamara gazdálkodása

Az Szvmt-ben a természetes személy tag a területi szervezet tagja, így ide fizeti tagdíját is, melyből adódik a területi szervezet önálló, független költségvetési gazdálkodása. Az új szabályozás – a kamara meghatározásából is adódó – változásokat iktat be a szabályozásba. A tagok a kamara tagjai, a vállalkozások a kamara által nyilvántartott cégek, tehát nem a területi szervezet tagjai/nyilvántartottjai. Ebből következik, hogy a tagdíjat/nyilvántartási díjat egy egységes központi számlára fizetik be. Az országos, és a területi szervezet a kamara országos küldöttgyűlése által megszavazott költségvetésben biztosított keretből gazdálkodik (minden megye és az országos szervezet is meghatározott költségvetési keretet kap). A területi szervezet küldöttgyűlése is elfogadja a kamara költségvetésből biztosított keretek között a saját költségvetését azonban előzetesen a Kamara gazdasági alelnökének küldik meg véleményezés céljából. Amennyiben nem megfelelő a költségvetés, és ez ellen a gazdasági alelnök vétót jelent be, a területi küldöttgyűlés nem fogadhatja el a költségvetést. A gazdasági alelnök részéről ez csak egy a jogszerűséggel, alapszabályi megfeleléssel összefüggő vétót jelent. Nem emelhet vétót a gazdasági alelnök azért, mert a konkrét, a területi szervezet költségvetésén belüli elosztási renddel nem ért egyet. Ebből fedezi az országos és a területi szervezet közvetlen fenntartását (bérleti díj, közüzemi díjak, internet, telefon), aktuális beszerzéseit (számítástechnika, irodai gépek), munkavállalói munkabérét, tiszteletdíjakat, költségtérítést. A központi költségvetést az is indokoltá teszi, hogy a területi szervezetek között nem egyenletes a tagok eloszlása, de a fenntartási költségek minden megyében lényegében azonosak. Tehát több olyan területi szervezet is létezik, amely a területi költségvetések fenntartása esetén anyagi, feladat-ellátási nehézségekkel küszködne.

A Kamara gazdálkodását a tagdíjakból, a regisztrációs díjból, valamint az átvett hatósági feladatokhoz rendelt igazgatásszolgáltatási díjból rendezi.

A jelenlegi kamarai területi szervezeti tulajdonjogok általános jogutódlással a kamarához kerülnek.

Mivel a területi szervezetek és az országos szervezet gazdálkodása a központi költségvetésből részükre biztosított összeg keretein belül önállóan történik, nagyobb hangsúlyt kell kapnia a területi szervezetek gazdálkodásának ellenőrzésének, a kamara Felügyelő bizottságának részéről. A felügyelő bizottság kötelezettségének írja elő a jogszabály, hogy évente részletesen ellenőrizze a területi szervezetek egynegyedét, így minden területi szervezetre sor kerül a választási ciklus időtartama alatt. A területi szervezetek pénzügyi ellenőrző bizottsága ettől függetlenül is minden évben ellenőrzi a területi szervezet gazdálkodását.

A felügyelő bizottság országos szervezetének költségvetését és magát a kamara egységes költségvetését minden évben ellenőrzi és a véleményének ismerete nélkül nem fogadható el a két

12.4. A köztisztviselési és közfeladatok (Tagági viszony; ellenőrzés; minősítés; etikai eljárás; üzleti-etikai szabályok)

12.4.1 Tagsági viszony

Az előző gondolatmenetből következik a tagsági viszony szabályozása is. A jogszabály kötelező kamarai tagságot ír elő minden magánbiztonsági tevékenységet végző természetes személy és minden magánbiztonsági tevékenységet üzletszerűen végző vállalkozás részére. A természetes személyek a kamara tagjai, felvételüket bármelyik kamarai területi szervezetnél kezdeményezhetik, így megszűnik az Szvmt. azon szabályozása, hogy a természetes személy a lakóhelye szerint illetékes területi szervezet tagjai, és csak ott kérheti felvételét. Ez a szabályozás a mai kor technikai követelményeinek nem felelt meg az új szabályozás sokkal rugalmasabb a tevékenységet végző személyek igényeihez jobban idomul.

A tagfelvétellel kapcsolatban a másodfokú eljárás lefolytatására a területi szervezet elnöksége jogosult.

Egységes igazgatás valósul meg a kamarai tagfelvétel vonatkozásában, mivel ez a tevékenység engedélyezését, tehát a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény alkalmazását is jelenti egyben.

A területi szervezet köteles titkárt alkalmazni munkaviszonyban, tisztségviselő nem láthatja el a közigazgatási feladatot. Szükséges a munkáltatói jogkör megosztása. A területi szervezet a munkaviszony létesítése, megszüntetése, míg az országos szervezet az egyéb munkáltatói jogokat gyakorolná, amivel egységessé válik a közigazgatási hatósági ügyek intézése.

A jogszabály ebben a részben rendezi a tevékenység megkezdéséhez és folytatásához szükséges képzettségi feltételeket. Az alapképzés elnevezése személy- és vagyonőrrel biztonsági őrré módosul, a többi képzés megnevezés megmarad. A kötelező továbbképzés a kamara szervezésében kredit pontrendszerben zajlik, öt éves ciklusokban. A kötelező továbbképzések szabályát az új magánbiztonsági törvény felhatalmazó rendelkezéseiben rögzített végrehajtási rendeletben szükségszerű szabályozni. A kötelező továbbképzés a szakmai és tevékenység végzésnek milyensége miatt – tekintettel az élet –és vagyonvédelemre – nélkülözhetetlen.

A törvénytervezetben a kamarai tagok jogai és kötelezettségei között kell kógens szabályként rögzíteni, hogy a kamara tagjának kötelező részt venni a kötelező továbbképzésen, azaz tagságának alapvető feltétele.

A kötelező továbbképzés nemcsak a tagságra gyakorol jogi hatást, hanem bevezeti a szakma kreditpontrendszerét. A pontrendszer a gyakorlati és az elméleti oktatásból tevődik össze. Az öt év alatt a szakma gyakorlóinak meghatározott pontot kell összegyűjteniük. A kreditpontok összeállításában segít a végrehajtási rendelet mellékletében megtalálható táblázat, mely az összes továbbképzés mellett a hozzá rendelt pontokat is tartalmazza. A kreditpontok mértéke a szakmában betöltött évek, vagy az igazolvány kiváltásának időpontjához is igazodhat. Itt kidolgozásra kerül egy beszámítási feltételrendszer. A tevékenységet végző vállalkozások működésének engedélyezését szintén a kamara végzi.

12.4.2 Ellenőrzés

A kamarai tagsági viszony feltétele az előéleti feltételek igazolása melynek beszerzése a tagsági viszonyt létesítő természetes személy feladata. Ehhez kapcsolódik a jogszabály új rendelkezése, amely a kamara kötelezettségévé teszi az előéleti feltételeknek való megfelelés évenkénti ellenőrzését. Erre lehetőséget ad a bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 69.§-a adatigénylés formájában.

A kamarai ellenőrzés kiterjed a magánbiztonsági, magánnyomozói tevékenység jogszerűségének és a magánbiztonsági, magánnyomozói tevékenységet folytatókkal szemben támasztott szakmai/minősítési követelményeknek való megfelelés gyakorlatának – akár helyszínen történő - vizsgálatára.

Az e-napló bevezetésével egyértelműen nyomon követhetővé válik az adott szolgálati időszakban eljáró és munkát végző magánbiztonsági szakemberek személyes jelenlétének ellenőrzése.

12.4.3 Minősítés

A jogszabály alapján a magánbiztonsági, magánnyomozói tevékenységet végző vállalkozásokat a kamara kötelezően minősíti. A minősítésre vonatkozó részletes szabályokat kidolgozza.

12.4.4 Etikai eljárás, üzleti-etikai szabályok

Az etikai bizottságra vonatkozó szabályok lényegében változatlanok, az etikai eljárás azonban sokkal részletesebben szabályozott, tekintettel arra, hogy az etikai eljárás során hozott döntés kihathat akár a természetes személy tevékenységére is, hiszen a kamarából történő esetleges kizárás a tevékenységtől eltiltást jelenti. Ezzel összefüggésben az Szvmt. 62/A.§-ban meghatározott eljárás megszűnik, mivel a kötelező tagság miatt az a továbbiakban etikai eljárás formájában lefolytatható.

Az üzleti-etikai szabályok a vállalkozások által elkövethető etikai vétségeket, valamint azok szankcióit tartalmazza.

12.5. A vagyonvédelmi célú beruházásokra, intézkedésekre kötelezett szervek, illetve más intézmények működésére vonatkozó rendelkezések

Az új törvény egyes, fokozott veszélynek kitett gazdálkodó szervezeteket, illetve más intézményeket vagyonuk, ügyfélkörük megvédését, megóvását, illetve az általuk folytatott tevékenység biztonságát, zavarmentességének biztosítását szolgáló vagyonvédelmi célú beruházásokra, intézkedésekre kötelező szabályokat is megjelenít.

Négy biztonsági szintet határoz meg a jogszabály:

I. Az első biztonságvédelmi szinten azok a gazdasági tevékenységformák, s azok tárgyai helyezkednek el, amelyek védelmét – nyomós kriminál vagy éppen gazdaságpolitikai megfontolásból – mellőzhetetlenné teszik a jogszabályok. Ilyen szabályokkal találkozhatunk napjainkban a természetvédelmi terület, a vad-, erdő- és halgazdaság védelmét ellátó

természetvédelmi őrszolgálat, a hivatásos vadász, a halőr, illetve az erdő őrzését ellátó erdészeti szakszemélyzet igénybevételére vonatkozó különös szabályozásban

II. A második szinten a kriminális támadásoknak fokozottan kitett, kriminálisan súlyosan veszélyeztetett más tevékenység-formák, illetve az ilyen tevékenységet folytató intézmények jelennek meg. (Ilyennek tekinthetők pl. a nagy pénzforgalmat lebonyolító áruházak, üzletek, benzinkutak, vendéglátó ipari egységek, avagy éppen a kábítószer-élvezők kedvelt célpontjaként szolgáló gyógyszertárak.)

III. A harmadik biztonságvédelmi szinten a pénzügyi szolgáltatási, a kiegészítő pénzügyi szolgáltatási, továbbá a befektetési és az árutőzsdei szolgáltatási tevékenység, az értékpapír letéti őrzés, az értékpapír letétkezelés, valamint az elszámoló házi tevékenység személyi és technikai védelme jelenhetne meg.

IV. A negyedik, „legkritikusabb” biztonságvédelmi szinthez kapcsolódik az állam működése, illetőleg a lakosság ellátása szempontjából kiemelkedően fontos tevékenység-formák védelme, vagy azon létesítmények oltalma, amelyekben ilyen tevékenység folyik; feltéve, hogy a védelemre a fegyveres erők, a rendvédelmi szervek nem kötelezettek, ugyanakkor a közbiztonság vagy a nemzeti vagyon védelme érdekében a védelem megszervezése feltétlen indokolt.

Az új törvény rendelkezik a biztonságvédelmi szintekhez kapcsolódó nemzeti/biztonságvédelmi szabványokról, amelyek bevezetését a közérdek, különösen az élet- és a vagyonbiztonság védelméhez fűződő nyomós érdek indokolja.

A biztonságvédelmi szabványok olyan általános, az egyes biztonságvédelmi szintekhez sorolt tevékenységformákhoz szervesen kapcsolódó, személyi- és tárgyi-technikai jellegű követelményeket, szabályokat, útmutatókat, illetve jellemzőket (ideértve az építészet-technikai, de különösen a mechanikai-, illetve az elektronikus biztonságtechnikai védelem jogilag absztrahálható követelményeit is) foglalnak magukba, amelyek alkalmazásától nem tekinthet el az érintett tevékenységet gyakorolni kívánó.

E követelmények érvényesítése a tevékenység-gyakorlás, a működés előfeltételül szolgál.

12.6. A kamara állami felügyelete

A jogszabály az Szvmt. rendelkezéseit veszi át.

12.7. Átmeneti és záró rendelkezések, módosuló jogszabályok

A jogszabály rendezi a területi szervezetek tulajdonát képező ingatlanok, bankszámlák feletti jogutódlást, itt az általános jogutódlás szabályait alkalmazza.

A Büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 459.§ (1) bekezdés 12. pontja a következő p. alponttal egészül ki:

p) a testőr, biztonsági őr, biztonságszervező, magánnyomozó a magánbiztonsági törvényben meghatározott tevékenységek körében

Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 5.§ (1) bekezdése az alábbi c) ponttal egészül ki:

c) az adatfeldolgozás az adatkezelő, vagy az adatokat megkapó harmadik fél, vagy felek jogszerű érdekének érvényesítéséhez szükséges, kivéve, ha ezeknél az érdekeknél magasabb rendűek az érintettek a 4§ értelmében védelmet élvező érdekei az alapvető jogok és szabadságok tekintetében.

A közbeszerzésekről szóló 2011. évi CVIII. törvény az alábbi 22/A.§-sal egészül ki:

22/A.§ (1) Az ajánlatkérő köteles a közbeszerzési eljárás előkészítése során a közbeszerzés tárgyával összefüggő tevékenységű kamara vagy érdekképviselői szervezet véleményét kikérni az ajánlati felhívásban meghatározott feltételekre vonatkozóan.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott vélemény kiadásáért a közbeszerzés tárgyával összefüggő tevékenységű kamara vagy érdekképviselői szervezetet díj illeti meg.

A közbeszerzésekről szóló 2011. évi CVIII. törvény 140.§-a az alábbi n) ponttal egészül ki:

n) a közbeszerzés tárgyával összefüggő tevékenységű kamara vagy érdekképviselői szervezet.

13. A MAGÁNBIZTONSÁGI, VALAMINT MAGÁNNYOMOZÓI TEVÉKENYSÉG VÉGZÉSÉNEK ÁLTALÁNOS ÉS KÜLÖNÖS SZABÁLYAINAK FŐBB IRÁNYVONALAI

Az új törvényben a tevékenység végzésének szabályai a Különös rendelkezések fejezetben kerül szabályozásra, melyben mind a magánbiztonsági tevékenységet végzők általános és különös részletszabályai, mind pedig a magánnyomozókra vonatkozó előírások megtalálhatóak.

13.1. Magánbiztonsági tevékenység

Az általános szabályozás területei:

- a magánbiztonsági tevékenységet végzőt megillető jog gyakorlásának jogi keretei; a joggyakorlás szükségszerűségének, arányosságának, célhoz-kötöttségének követelménye,
 - a magánbiztonsági tevékenységet végzőt megillető jogosultságok,
 - az intézkedések, az alkalmazandó eszközök gyakorlásának szabályai,
- Ide tartozik többek között: a csomag –és járműellenőrzés, valamint a ruházatátvizsgálás szabályai, a tettenérés során tehető, illetve köteles intézkedések, a jogok és kötelezettségek a közterületnek nem minősülő létesítmények őrzése során, a kényszerítő testi erő alkalmazásával tett intézkedések jogi keretei, az őrkutya igénybevétele, az elektronikus megfigyelőrendszer, az elektronikus beléptető rendszer működtetésével, illetve a kép-, hang-, a kép- és hangfelvétel készítésével, a személyes adatok kezelésével, valamint az érintettek jogaival, jogaik érvényesítésének rendjével kapcsolatos eljárás.

A különös szabályozás terület:

- rendezvénybiztosítás,
- pénz –és értékőrzés, értékszállítás, szállítmány kísérése, valamint a szállítás végzésének szabályai,
- a személyőrzési feladatok szabályai,
- a kritikus infrastruktúra védelme
- a kriminális támadásoknak fokozottan kitett, kriminálisan súlyosan veszélyeztetett, nagy pénzforgalmat lebonyolító áruházak, üzletek, üzemanyagtöltő-állomások, vendéglátóipari egységek, gyógyszertárak védelme,
- a pénzügyi szolgáltatási, a kiegészítő pénzügyi szolgáltatási, továbbá a befektetési és az árutőzsdei szolgáltatási tevékenység, az értékpapír letéti őrzés, az értékpapír letétkezelés, valamint az elszámolóházi tevékenység személyi és technikai védelme,
- Az állam működése, illetőleg a lakosság ellátása szempontjából kiemelkedően fontos tevékenység-formák védelme

A magánbiztonsági tevékenység szabályozásánál mind a természetes személyek, mind pedig a vállalkozások által kifejtett tevékenység.

13.2. A magánnyomozás, a magánnyomozást végző személy jogaira, kötelezettségeire vonatkozó rendelkezések

Az új magánbiztonsági törvény tartalmazza a magánnyomozóra vonatkozó rendelkezéseket is, és az Szvmt-től eltérő koncepciót követve kötelezettségeit sokrétűbben fogalmazza meg, de jogait is szélesíti. Természetesen vannak olyan szabályok, amelyeknek fenntartása és az Szvmt-ből való átvétele szükséges pl. a magánnyomozó hatósági jogkörrel nem rendelkezik, hatóság eljárását nem akadályozhatja, a magánnyomozás nem irányulhat diplomáciai mentességet élvező személyre.

A jogszabály taxatívén felsorolja, hogy a magánnyomozó milyen tevékenységeket végez, mely tevékenység nevezhető magánnyomozásnak, pl. felkutatja eltűnt, ismeretlen személy tartózkodási helyét, eltűnt tárgyakat kutat fel, magánéleti viszonyokat térképez fel. Ezzel összefüggésben a titoktartási kötelezettséget is újra szabályozza, kiemelve, hogy a magánnyomozó titoktartási kötelezettségére hivatkozással a hatóságok eljárását nem akadályozhatja. A szabály beiktatásával megszűnnek azok a vitás helyzetek, amikor a magánnyomozó titoktartásra hivatkozással akadályozza pl. a rendőrség nyomozati munkáját.

A törvény szerint a megbízási szerződést írásban kell foglalni, és kötelezi a magánnyomozót a megbízási szerződések öt évig történő megőrzésére.

A tevékenység ellátásának szabályai közt került szabályozásra a magánnyomozó adatkerési jogosultsága. Az elmúlt esztendő tapasztalatai alapján a törvény taxatívén felsorolja, hogy a magánnyomozó mely nyilvántartásokból kérhet le adatot a megbízása teljesítése érdekében. A szabályozás egyértelművé teszi azt is, hogy magánnyomozó kép- vagy videofelvételt más személyről, annak hozzájárulása nélkül csak akkor készíthet, ha az érintett közterületen, vagy magánterület közönség számára nyitva álló részén tartózkodik. Ezzel a szabályozással tiszta helyzet teremődik, megoldva az utóbbi esztendőben tapasztalható jogértelmezési ellentmondásokat.

Részletesen szabályozza az adatkezelési szabályokat, mivel a magánnyomozót megillető szélesebb jogkör szükségessé teszi a kötelezettségek szigorítását is. A törvény meghatározza a magánnyomozó tudomására jutott személyes adatok megsemmisítésének legkésőbbi időpontját is.

A jogszabály kötelezővé teszi a magánnyomozó részére, hogy jelentést készítsen és azt a megbízónak átadja. Ez a jogszabályi kötelezettség biztosítja, hogy a későbbi jogviták során ne keletkezzenek bizonyítási nehézségek a szerződés szerű teljesítéssel összefüggésben.

Felhatalmazó rendelkezések:

- a kötelező továbbképzésre, szakképesítésre,
- a kötelező minősítés eljárásrendjére,
- a minimális vagyonvédelmi rezsióradíjra, valamint
- a kötelező felelősségbiztosítási szerződésre vonatkozóan

Azonban fontos megjegyeznünk, hogy a megújításra, változtatására való törekvés, egyéb külső tényezők hatására eredménytelenül zárult. A fenti tervezet nem érte el célját, a szervezet megújulása ismét kudarcba fulladt. Meglátásom szerint a személyi változások nélkül a szervezet nem tud és nem is fog megújulni.

14. A MAGÁNBIZTONSÁG SZEREPE A VAGYONVÉDELEMBEN

A XXI. században a magánbiztonsági szektor szereplői globálisan meghatározóvá léptek elő a közrend, a közbiztonság fenntartásában, a bűnmegelőzésben, a veszteségmegelőzésben, valamint az állami stabilitást biztosító gazdasági szereplők és az állampolgárok személyének és vagyonának védelmében. Több személyes fókuszbeszélgetést folytattam annak érdekében, hogy tisztábban lássuk a cégvezetők nézőpontjait és a működés kulcselemeit. Különösen fontosnak tartottam megismerni és rendszerezni azokat a nehézségeket, amelyekkel a piacvezető cégek küzdenek. A jobb megismerés, az átfogó helyzetértékelés elősegítheti a személy- és vagyonvédelem valós problémáinak feltárását, alapként szolgálhat a jövőbeli változtatási irányokhoz. A magánbiztonság mint speciális rendészeti tevékenység a rendészet egyik legfiatalabb, ugyanakkor intenzív fejlődésben lévő részterülete, amely a rendészettudomány érdeklődési körébe tartozik. A magánbiztonsági szektor jövőbeli prioritásának, stratégiai céljainak meghatározása érdekében különösen fontos annak tudományos igényű feltárása, hogy mit gondolnak a cégek szakmai vezetői, melyek azok a kérdések, problémák, amelyek leginkább foglalkoztatják őket, melyek a működés akadályozó és gátló tényezői, amelyek hátráltatják a szektor hatékonyabb működését. A rendészettudományi kutatások között kiemelt kutatási terület a magánbiztonsági vállalkozások és a civil önvédelem bevonásának módja a közösségi részvétel vizsgálata, valamint az együttműködések kérdése a rendészet területén.

A rendészetet olyan közigazgatási tevékenységként foghatjuk fel, amelynek a jog csak a kereteit adja, de a tényleges működését nem határozza meg. A rendészet küldetésének teljesítése, a társadalom minden szintjén megvalósuló biztonság megteremtése társadalmi kooperáció és kollektív munka eredményeként teljesíthető, amelyben a rendvédelmi szervek, a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek mellett fontos szerepet kapnak az önkormányzatok, a magánbiztonsági vállalkozások, valamint civil önvédelmi szervezetek is. Ezt nevezhetjük komplementer rendészeti rendszernek, amelyben tehát az állami szervek tevékenységét piaci és civil szerveződések egészítik ki, támogatják, segítik¹⁹.

Balla Zoltán úgy fogalmaz, hogy a közhatalmi jogosítvánnyal nem rendelkező rendészeti jellegű szervezetet a civil szférában találhatjuk. Ide sorolja a polgárőrök és a magánnyomozók mellett a személy- és vagyonőröket is²⁰.

A magánbiztonsági tevékenységet tekintve az élőrös vagyonvédelem presztízsének javítása legnehezebb ugyanakkor a szakmai megítélése szempontjából alapvető jelentőségű²¹, hiszen ez alapján ítélik meg a vagyonvédelmet. Olyan teljesítményre lenne szükség marketing területen, ami trendivé és vonzóvá tenné. Azt is figyelembe kell venni, hogy a technika előretörésével egyre kevesebb élőrösre lesz szükség. A magánbiztonság szerepvállalását fokozni kellene a katasztrófavédelemben, a nemzetbiztonságban, a rendészeti és szociális közösségépítésben. Célszerű lenne egy alapítványt létrehozni erre a célra. A társadalom védelme, a közrend és közbiztonság fenntartása és javítása érdekében százezres nagyságrendben van szükség vagyonőrökre, a társadalom megítélésében is kedvező változás indulhatna el. A vagyonőri állományok konfliktuskezelési gyakorlatokat kell szervezni. A megfelelő embert a megfelelő helyre alkalmazni, és folyamatosan képezni, vonzó fizetésért jól, magasan képzett, önmagukra igényes, nyelveket beszélő, kommunikatív, önfejlesztésre nyitott, megbízható szakemberek alkalmazására van szükség. A szakmaiság előtérbe helyezése és az átlátható foglalkoztatási viszonyok a legfontosabb tényezők. A vagyonőrök esetében fontos előfeltétel a munka elvégzéséhez szükséges fizikai adottságok és a határozott kiállás is. A jelenlegi piaci órabérek mellett optimális munkaerőt lehetetlen találni. Sajnos napjainkban az jelentkezik vagyonőrnek, akit máshová nem vesznek fel. Ez elfogadhatatlan, hiszen elsődlegesen a végrehajtó állomány alapján ítélik meg a vagyonvédelmi vállalkozásokat. Sajnos az állampolgárok egyszerű

¹⁹ Christián László: Komplementer rendészet. Budapest, 2022.

²⁰ Balla Zoltán: A rendészet alapjai és egyes ágazatai. Budapest, 2017.

²¹ Christián László-Lippai Zsolt: A személy- és vagyonvédelmi tevékenység rendszere. Budapest, 2022.

ránézésre is levonják a következtetést, hogy nagyobb többségben alkalmatlan személyek végzik ezt a felelősségteljes munkát. Leginkább versenyképes bérezéssel és jó munkakörülményekkel lehetne újra az elvárásoknak megfelelő személyeket a szakmába vonzani, akikkel a szükséges képzéseket, oktatásokat követően és folyamatos kontroll mellett minőségi szolgáltatást lehetne nyújtani. A személyi állomány érdemi szűrésével is emelhető lenne a szakma presztízse, továbbá motivált, jól felszerelt, magasan kvalifikált személyek bevonásával fiatalabb munkavállalókkal, a lakossági irányába történő nyíltabb kommunikációval is előrelépést lehetne elérni. Korszerű jogi szabályozással, szigorítással, a piaci szereplők számának csökkentésével is növelhető a szakma megbecsülése. Jogkövető, megbízható vállalkozások legyenek a szektorban, amelyek kevesebb számú, de annál jobban képzett, ápoltságú munkavállalókkal dolgoznak.

A biztonságtechnikai terület presztízsének megítélése megosztónak mondható. Egyesek úgy vélik megfelelő, míg mások szerint nem kielégítő. Ez a folyamatos kontroll és szakmai irányítás hiányával hozható összefüggésbe. A biztonságtechnikai szolgáltatók ugyanis megrendelői kontroll és szakmai irányítás nélkül végeznek tevékenységet, ami nem minden esetben kellően szakszerű. A felek közötti szerződéses jogviszony révén a megrendelőnek széles eszköztár van a kezében arra vonatkozóan, hogy minőségi munkavégzésre ösztönözze a szolgáltatót. Ugyanakkor nagyon ár érzékeny terület, ebből kifolyólag olcsóbb és gyengébb minőségű termékeket választanak ki és telepítenek. Másrészt talán a megrendelő sem fordít kellő figyelmet a szakmai szempontok érvényesítésére. Szükség van egy egységes minimumkövetelményrendszer kidolgozására, amely mind a szakembereket, mind a megbízói oldalt segíti.

Meg kell említenünk, hogy a magánnyomozás különösen érzékeny terület a magánbiztonságon belül. Továbbá hozzá kell tenni, hogy a magánnyomozás elméleti és tudományos megalapozása is töredékes, és személy- és vagyónvédelmi szakmai törvény és végrehajtási rendeletei sem definiálják, hogy mit jelent maga a magánnyomozás²².

Több szakmai magánnyomozói szervezet is létezik, de egységes szakmai koncepcióról, összefogásról, érdekképviselétről nem beszélhetünk. Ezek után nem meglepő, hogy egy érettségivel és egy bizonytalan eredetű OKJ-s végzettséggel bárki lehet magánnyomozó. Azonban, ha valaki az előbbi minimumkövetelményekkel sem rendelkezik, akkor sem valószínű, hogy bárki kérdőre fogja vonni, ha magánnyomozóként hirdeti magát. Ezt a

²² Christián László: Komplementer rendészet. Budapest, 2022.

tevékenységet a jelen jogszabályi környezetben (GDPR) jogszerűen és hatékonyan végezni nem lehet. Egy magánnyomozó ugyanis a jogszabályi kööttségek miatt egy átlag állampolgárhoz képest semmilyen jogosítvánnyal, felhatalmazással nem rendelkezik. A GDPR kapcsán talán pozitív elmozdulásként értékelhetjük, hogy a 2019. évi XXXIV, törvénnyel módosult személy- és vagyonvédelmi szakmai törvény 35.§-a. Korábban a magánnyomozás csak akkor irányulhatott a megfigyelt személyek személyes adataira, ha hozzájárulást kapott.

A magánnyomozás újragondolása kapcsán érdemes lenne mérlegelni, hogy egyrészt a több mint 1200 igazolvánnyal rendelkező hazai magánnyomozó hogyan segíthetné a szaktudásával a büntető igazságszolgáltatást.

15. A MAGÁNBIZTONSÁG SZEREPE A BIZTONSÁGTUDAT OKTATÁSA ÉS ALKALMAZÁSA TERÉN

- A deviancia észlelés fejlesztése oktatással, a megtörtént, feldolgozott esettanulmányokon keresztül.
- A jelzőrendszerben való végrehajtási szerep fejlesztése, a humán kapcsolati rendszer és háló kiépítése.
- Események várható bekövetkezésének elemzése a megismert információk segítségével. A közvetlen környezeti kockázati elemek feltárása, megismertetése, tudatos védekezés.
- Bűncselekmények azonosságai alapján bűnmegelőzési előadások tartása.
- Fokozott figyelem a fiatalok és az idős személyekre, mint a leginkább veszélyeztetett célszemélyekre.
- A megismert terrorcselekmények előkészületi szakaszainak megismerése, észlelése, szükséges teendők.
- A terrorcselekmények áldozatává válásának elkerülésére irányuló képzés.

16. HIPOTÉZISEK IGAZOLÁSA

A Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamara szakmai tevékenységének reformjára van szükség.

Ez a hipotézis teljes mértékig megerősítést kapott a dolgozatomban, Christián László irodalmát feldolgozva és az interjúbeszélgetések lefolytatásából adódóan egyértelművé válik, hogy a jelenlegi törvényi feltételek nem teszik lehetővé a szervezet kiteljesedésének megteremtését

A Személy-, és vagyonvédelem vonatkozásában a szakmát érintő képzési struktúra korszerűsítése.

Ez a hipotézis is megerősítést nyert, tekintettel arra a tényre, hogy a képzésben a vagyonvédelmi középvezetői szint végzettségi meghatározása, illetve az ott dolgozó személyek képzése elengedhetetlen.

Utánpótlás hiánya tapasztalható a Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamara vezetői, tisztségviselői körében.

Ez a felvetés is beigazolódik, hiszen a diplomamunkám során utalást tettem arra, hogy a kamara vezetői tisztségviselő körében az átlagéletkor 60 év felett van. Tovább a felhasznált irodalmak is bizonyították az elemzésem során.

Várhatóan nem tudja megvalósítani szakmai, társadalmi küldetését és feladatait ellátni a magánbiztonság területén.

Ez a hipotézis különösképp megerősítést nyert, a jelenlegi törvényi rendelkezések nem tudják biztosítani a szakmai érdekképviselő ellátásához szükséges feltételrendszert.

A szabályozás 2011-től fokozatosan ellehetetlenítette a szervezet feladatellátását.

17. KÖVETKEZTETÉSEK

Dolgozatomban kiemelt fontosságú a Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamara (SZVMSZK) tevékenységének megítélése. Az interjúalanyokkal folytatott beszélgetésem és saját tapasztalataim alapján mondhatom, hogy jelenleg nem tudja ellátni alapküldetését, a szakma tényleges érdekképviselőt, továbbá a kamarai struktúra és vezetés miatt maga a szervezet nem tud megújulni. A vezető tisztségviselők jelenlegi átlag életkora 60 év felett van.

Következtetesként levonható, hogy a probléma a kamara érdekérvényesítésével van. A rendkívül negatív megítélés okai abban keresendők, hogy az elmúlt években a kötelező kamarai tagság időszakát érintően elmaradt a kamarai tagdíjak „eltűnésének” kivizsgálása.

Nagyon fontos lépés lenne, hogy a kamara vezetői tisztségviselői fiatalabb korosztályból kerüljenek ki, akik a mentalitásukból és gondolkodásukból adódóan képesek lehetnek a fiatalabb korosztály figyelmét felkelteni a magánbiztonság iránt.

Azt is érdemes megjegyezni, hogy az utóbbi években az SZVMSZK az életben maradásért küzd. Hosszú évek, sőt évtizedek óta tartó helyben járás zajlik. Ehhez kapcsolódóan a saját

véleményem az, hogy a döntéshozóknak és a jogalkotóknak is lenne feladata, amely elősegítené a vagyoni társadalom megélhetési problémáit.

Magyarországon az 1989-es rendszerváltozást követően megjelent magántulajdon életre hívta a magánbiztonsági szakmát. A magántulajdont védő cégek az élet minden területén jelen vannak ugyanakkor tudományos kutatások alig készültek.²³ Ezen a területen ezért fontosnak és időszerűnek tartottam, hogy a szakma problémáit feltárjuk és megoldási javaslatokat fogalmazzunk meg.

Ennek okán a piacon meghatározó cégek sokéves tapasztalattal rendelkező vezetőit kérdeztem meg szakmai interjú beszélgetések lefolytatása során.

A kutatásom igazolta, hogy a magánbiztonságnak meghatározó szerepe van, és jelentősége a jövőben nagy valószínűséggel tovább növekedhet. A biztonság megteremtése komplex feladat. Ebben jelentős szerepe van a magánbiztonsági vállalkozásoknak. Kiegészítik a rendőrség az önkormányzat és a polgárőrség munkáját. A magánbiztonság szerepe elsődlegesen az állam tehermentesítése és a bűnmegelőzés erősítése.

A kutatásom azt is igazolta, hogy a magánbiztonsági piac a bővülő szolgáltatások köre révén egyre aktívabban járul hozzá a közbiztonság fenntartásához, erősítéséhez. Finszter Géza érzékelteti, hogy „a közbiztonság, mint objektív tény a mindennapi tudattal megismerhető”²⁴. A magánbiztonsági szolgáltatásnak direkt és indirekt hatása is van. Az első a védelmi szint növekedése és bűnmegelőzés, míg a második a bűnügyi statisztikák csökkenése és az állampolgárok biztonságának javítása.

A vagyoni védelmi cégek munkatársai által végzett áruházas és csomag átvizsgálás esetében kiemelt jelentőségű az alapvető jogok, különösen az emberi méltósághoz való jog és a megalázó bánásmód tilalmának biztosítása, továbbá az ellenőrzésekkel kapcsolatosan felmerülő panaszok kivizsgálása.

Véleményem szerint jogszabályban kellene előírni, hogy kötelező legyen a magánbiztonsági cégek menedzsmentjében egyetemi végzettségű személy alkalmazása. Ennek indoka, hogy a felsőfokú szakmai végzettséggel rendelkező szakemberek komplex ismeretanyaggal szakmai látásmóddal és problémamegoldó képességgel rendelkeznek. Nagyon fontos a gyors reagáló

²³ Christián László: Komplementer rendészet. Budapest, 2022.

²⁴ Finszter Géza: A rendészet társadalomelmélete II. Budapest, 2003.

készség, gyors döntéshozatali képesség minden körülmények között. Ez hosszútávon jelentősen emelheti a szakma presztízsét is. A magánbiztonsági területen sokan tevékenykednek olyanok, akik korábban valamilyen rendvédelmi szerv hivatásos állományában dolgoztak. Jelentős a részük, akik nem képezték magukat ilyen téren, jellemző, hogy csak a hivatásos oldalhoz értenek, a polgári vagyónvédelemhez viszont nem. A hazai magánbiztonsági cégek menedzsmentjében leginkább az üzleti menedzsment tudása az, ami hiányzik. Ezen a területen lenne leginkább szükség a fejlesztésre.

A fentiekből is világosan kiolvasható, hogy a magánbiztonság megerősödésének kiteljesedésének a jelenleg még hiányzó vagy hiányos feltételrendszer megteremtése a kulcsa.

Balla Zoltán a tanulmányában felhívja a figyelmet arra, hogy sok esetben egykori vezető beosztású nemzetbiztonsági és rendőr főtisztek, tábormokok dolgoznak a személy-és vagyónvédelmi szektorban, akiknek kiterjedt kapcsolatrendszere személyi és tárgyi ismerete szintén biztonsági kockázatot jelenthet.²⁵ Egy másik anomáliára is rámutatott a magánbiztonsági szektorral összefüggésben, arra hogy mivel a rendőrség maga is jogosult ellenérték fejében szolgáltató tevékenységet végezni, így engedélyező hatóságként van jelen azon a piacon amelyen egyúttal konkurencia is az ott működő vállalkozások számára.

Korábban említést tettem, hogy valóban reformálni kell, a felsőoktatást kivéve. Kötelezővé lehetne tenni a vagyónőri képzés tanórái előtt az alkoholszonda alkalmazását.²⁶ Ennek az lenne a célja, hogy már be se iratkozhasson, aki nem rendelkezik az erre megfelelő kompetenciával.

A rendőrség magánbiztonságot érintő szakmai felügyeleti tevékenysége felülvizsgálatra szorul. A rendőrhatóság kapacitás hiányában valóban nem képes megfelelően ellátni ezt a feladatot. Megállapítható az is, hogy nincsen súlya és érdemi hatása az ellenőrzésnek. A megoldás a szakmai felügyelet kérdésében egy a fentiekben vázolt jól működő szakmai kamara lehetne.

Az SZVMSZK érdekérvényesítő és szakmai tevékenysége újragondolásra szorul. Kötelezővé kellene tenni a kamarai tagságot a magánszemélyek és a vállalkozások részére. Továbbá szükséges lenne a cégek számára kötelezően előírni egy előminősítést, melyet a szakmai kamara végezne el. Az etikai szabályok kidolgozása és szigorú betartása, a komplex képzési rendszer összefogása, életpályamodell kidolgozása is a kamara feladata lenne. Hatékony szakmai érdekvédelemre is szükség lenne, a munkaadók és a munkavállalók részére egyaránt.

²⁵ Balla Zoltán: A rendészet és a közigazgatás tartalmi összehasonlítása. Budapest, 2014.

²⁶ Christián László-Komplementer rendészet. Budapest, 2022. 167.

Azért is szükséges új perspektívát alkotni, mert előregszik az állomány, ha nem vonzó a fiatalok számára. A továbbiakban megállapítható, hogy nemcsak a vagyoni állomány öregszik el, hanem a magas beosztású biztonsági vezetők állománya is.

9. kép Kamarai taglétszám változása²⁷

18. JAVASLATOK

- a. Fontos hangsúlyt kell fektetni a jogszabályokban meghatározott munkaidő figyelembevételére, hiszen a magánbiztonság területén ettől sokban eltérő időbeosztás is fellelhető. (13 óra, 16 óra, 24 óra stb.)
- b. A megbízók esetében a biztonsági szolgálat felügyeletére, irányítására csak nagyobb vagy multi cégek esetében van megfelelő végzettséggel bíró szakember. Ennek megoldására indokolt lenne azon személyek képzése, akik közvetlenül a vagyoni szolgálat működtetési feladataival vannak megbízva.
- c. Véleményem szerint szigorítani kellene a rezsioradíj betartásának szabályait, amelyben meg kellene határozni, hogy ettől alacsonyabb díj megállapítására semmilyen körülmények között ne kerüljön sor.
- d. Amennyiben a rezsioradíj alatt nem lehetne szolgáltatni, abban az esetben történhetne meg az egylépcsős alvállalkozói rendszer teljes megszüntetése.
- e. Kötelező jellegű képzés bevezetése a csoportvezetői, középvezetői állomány részére a magasabb szintű szakmai tudás elsajátítására és annak alkalmazására.

²⁷ Szerző által készített

- f. A rendőrhatósági engedéllyel rendelkező személy-, és vagyonvédelmi vállalkozások hivatalos vagy kamarai szerv által történő szakmai és erkölcsi minősítése.
- g. A kötelező tagság nélkül a kamara működése csak központi költségvetésből folyósított forrásokból biztosítható. A felelősségre vonás eszközszerzője sem működtethető nélküle.
- h. Szükség lenne a szakmai kamara struktúrájának átalakítására. A megyei szervezetek reformálására, és egy központi szervezet kialakítására.
- i. Presztízsét mindenképpen emelni kell, azáltal, hogy a média különböző felületein a lakossággal tudatni kell az intézkedések pozitív eredményeinek bekövetkezését is. A tájékoztatásnak kiemelt szerepet kell kapnia az információk célközönséghez történő eljuttatásában.
- j. Az Alapszabály módosításával a vezetői tisztségviselők számát is indokolt csökkenteni.
- k. A fejlődésbe bevonni kívánt technikai újdonságok (robotok, droidok) szakterületen történő alkalmazásának kontrolljára a jövőre nézve fel kell készülni. A drónok alkalmazása is egyre nagyobb szerepet kaphat a jövőben. (járőrözésben) Szakmai szabályozásuk új feladatot adhat a szervezetnek.
- l. Az ügyintézői rendszerbe új elemeket és lehetőségeket kell bevonni. A home office szolgáltatásnak is teret kell engedni, felhőszolgáltatás, informatikai megoldások, applikáció fejlesztés stb.

19. ANNOTÁCIÓ / ÖSSZEGZÉS

Christián László véleményével azonosulva egyértelműsíthető, „ahhoz hogy egy vállalat döntéshozó vezetése megfelelő biztonság tudatossági szintet érjen el, és vagyoni védelmi koncepcióját, stratégiáját a modern kornak megfelelő, a célterületre szabott biztonsági folyamatokra és az azok alkalmazását költséghatékonyan támogató innovatív biztonságtechnikai megoldásokra alapozva tudja kialakítani, olyan biztonsági vezetőre van szüksége, aki szakmai felkészültségével hatékony szakmai támogatást tud nyújtani e törekvések maradéktalan megvalósításához”²⁸.

A 2005. évi CXXXIII. tv-ben a 61§ (1) meghatározza a kamara törvényességi felügyeletét. A fentiekben leírtak alapján megállapítható, hogy a szervezet több okból nem tudja ellátni a törvényben meghatározott feladatait. A jelenlegi taglétszáma a piaci összlétszámhoz (vagyonőri igazolványok száma) képest az elmúlt több mint 10 évben 105.967 főről 1766 főre esett vissza.

Ebből egyértelműen következik, hogy a zavartalan működéséhez szükséges minimum bevételi forrása sem biztosított. A piaci szerepe is jelentéktelennek mondható (érdekérvényesítési képessége) a fenti taglétszámmal. A szervezet működését indokolt helyreállítani a törvény reparálásával, szem előtt tartva és figyelembe véve a 1037/1999 kormányhatározatot²⁹ is.

Különös hangsúlyt kell fektetni arra a tényre, hogy a 2012. évi CXX-as tv-ben felsorolt tevékenységeket ellátó személyeket, kivételt képez a személy-, és vagyonőr, a jogalkotó büntetőjogi védelemben részesíti.

Továbbá fontosnak tartom, hogy említést tegyek 1744/2013. (X. 17.) Korm. határozatban³⁰ foglaltakról, melynek értelmében a személy-, és vagyoni védelmi tevékenység a közrend, a közbiztonság szolgálata mellett a bűnmegelőzést is szolgálja. Bűnmegelőzés alatt minden olyan intézkedést és beavatkozást értünk, amelynek célja vagy eredménye a bűnözés mennyiségi csökkentése és az állampolgárok biztonságérzetének javítása,

²⁸ Christián László-Komplementer rendészet. Budapest, 2022. 169.o.

²⁹ <https://njt.hu/jogszabaly/2005-133-00-00>

³⁰ <https://njt.hu/jogszabaly/2013-1744-30-22>

történjék az a bűnalkalmak csökkentésével, a bűnözést gerjesztő okok hatásának mérséklésével vagy az áldozattá válás megelőzésével.

A komplex bűnmegelőzési megközelítésnek egyszerre kell rövid, közép- és hosszú távon eredményt elérnie, így egyaránt feladata lehet egy bűnözési szempontból súlyosan fertőzött terület, például egy közpark környékének biztonságosabbá tétele, ahol a közvilágítás megoldásával, a környezet rendbetételével rövid időn belül jelentős közbiztonsági javulás érhető el. Az állam a bűnözésért viselt felelősségének egy részét a társadalom egyéb szegmenseire - a helyi önkormányzatokra, a közösségekre, az üzleti szférára, az egyházakra és végső soron az állampolgárra - telepíti. Ezt a felelősségmegosztást a partnerség elve³¹ fejezi ki.

A stratégia hosszú távra tervez, ezért nem követ statikus szemléletet. Emiatt a stratégia támogatja a gyakorlat centrikusságot, a reflexivitást, az innovatív kezdeményezéseket, így teret enged annak, hogy az időközben felbukkanó vagy megerősödő, közbiztonságot érintő kihívásokra a jövőben adekvát válaszokat lehessen adni.

Az állampolgárok biztonságérzetét - több más összetevő mellett - a tapasztalt jogsértések rombolják. Bár a bűnmegelőzés nevéből is következően a jogalkotó által a társadalomra veszélyesebbnek ítélt cselekmények megelőzését célozza, az állampolgárok nem tesznek különbséget értékhatárok szerinti elkövetés között, számukra a szabálysértés is bűn. A bűnmegelőzési intézkedések megvalósítása során - az állampolgárok biztonságérzetét szem előtt tartva - a szabálysértések megelőzésére is figyelni kell.

Véleményem szerint az eddigiekből az is következik, hogy a médiának is kiemelt szerepet kell adni a normakövető magatartás terjesztése, valamint a bizalom helyreállítása érdekében.

Jövőbeni célkitűzésem a mesterképzésre való felvételt követően a tanulmányaim során, hogy megvizsgáljam az aktuális konstrukciót, továbbá kísérletet tegyek arra, hogy javaslatokat fogalmazzak meg a feltárt hibák kijavítása érdekében.

³¹ <https://njt.hu/jogszabaly/2013-1744-30-22>

20. FELHASZNÁLT IRODALOM

Balla Zoltán: A rendészet és a közigazgatás tartalmi összehasonlítása. Budapest, 2014.

Balla Zoltán: A rendészet alapjai és egyes ágazatai. Budapest, 2017.

Christián László: Komplementer rendészet, Budapest 2022.

Christián László-Lippai Zsolt: A személy. és vagyonvédelmi tevékenység rendészete. Budapest, 2022

Christián László- Rottler Violetta: A magánbiztonság és az önkormányzati rendészet fogalomrendszere.

Finszter Géza: A rendészet társadalomelmélete II. Budapest, 2003.

Finszter Géza: A rendészet elmélete és a rendészeti eszközrendszer. Nemzeti Köszolgálati és Tankönyv Kiadó, 2013.

In Christián László-Major László-Szabó Csaba: Biztonsági vezetői kézikönyv. Budapest, Ludovika Egyetemi Kiadó, 2019

Christián László – Budavári Árpád – Lippai Zsolt: Glossa luridica. VIII. évfolyam, 4. szám.

Rottler Violetta – Kovács Sándor: A magánbiztonság kezdetei és a magyar magánbiztonsági szektor fejlődése az első törvényi szintű szabályozásig. Belügyi szemle: Evf. 70 szám 3 (2022)

Rottler Violetta – Kovács Sándor: A magánbiztonság kezdetei és a magyar magánbiztonsági szektor fejlődése az első törvényi szintű szabályozásig. Belügyi szemle: Evf. 70 szám 3 (2022)

Tóth Attila-Tóth Levente: Biztonságtechnika rendszerek.

21. ÁBRAJEGYZÉK

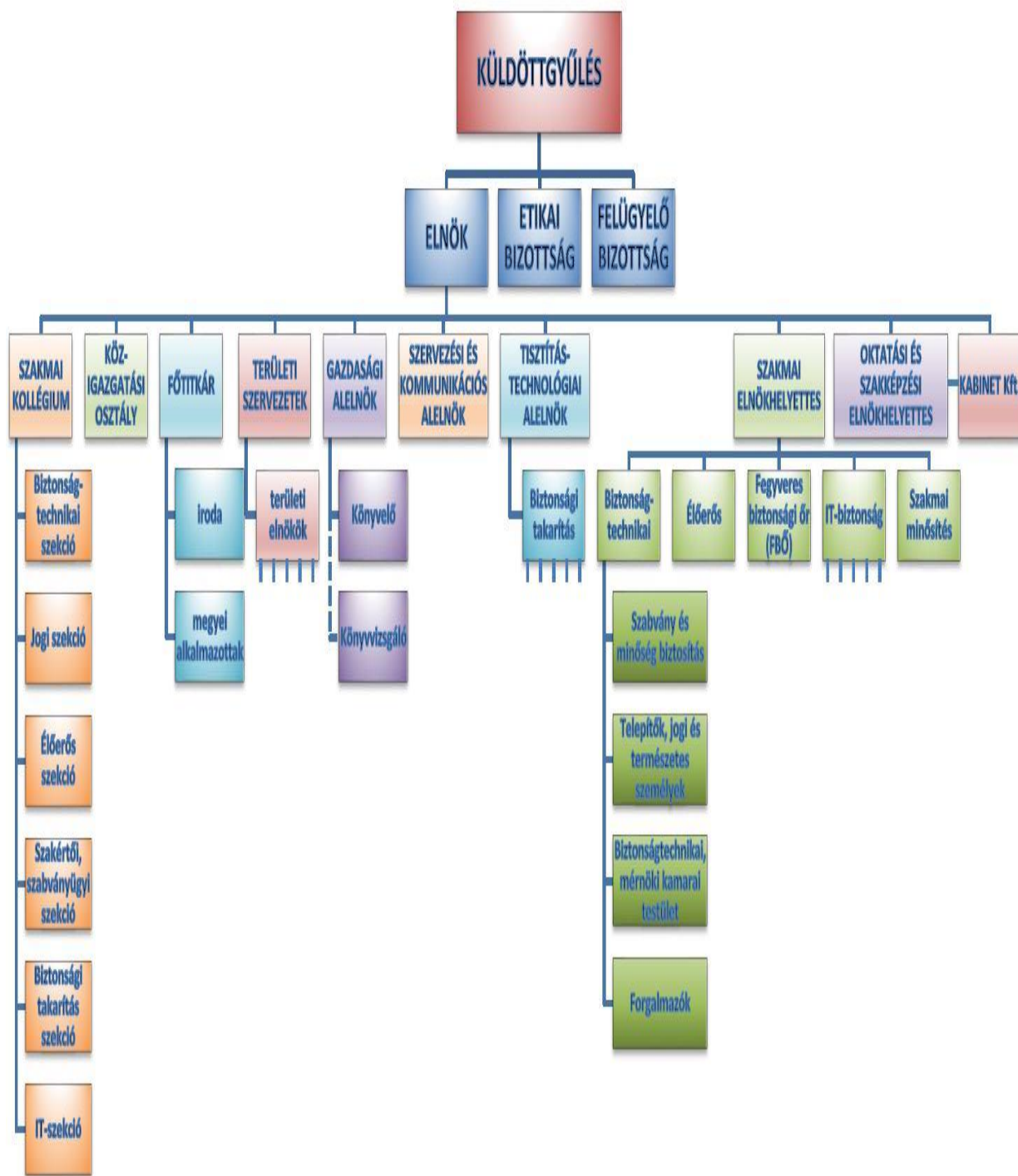
1. kép Komplementer rendészet	11
2. kép MTESZ székház.....	17
3. kép Szécsi György	20
4. kép Móró Lajos.....	20
5. kép dr. Borai Ákos.....	24
6. kép Német Ferenc.....	27
7. kép Kamara szervezete	28
8. kép dr. Fialka György.....	6
9. kép Kamarai taglétszám változása.....	25

20. MELLÉKLETEK JEGYZÉK

1. számú melléklet: Kamarai szervezeti ábra előbb
2. számú melléklet: Bizottsági tagok
3. számú melléklet: Első tisztségviselők
4. számú melléklet: Wörösmarti Mihály elnök úrral készített személyes interjú
5. számú melléklet: Szécsi György alelnök úrral készített személyes interjú
6. számú melléklet: Móró Lajos alelnök úrral készített személyes interjú
7. számú melléklet: Dr. Szövényi György FEB elnök úrral készített személyes interjú
8. számú melléklet: Dr. Borai Ákos úrral készített személyes interjú

22. MELLÉKLETEK

1. számú melléklet: Kamarai szervezeti ábra

2. számú melléklet: Bizottsági tagok

Országos Szervező Bizottság tagja

Elnök: *dr. Szövényi György*

Élő erős alelnök: *dr. Kaló József*

Magánnyomozói alelnök: *dr. Konczer István*

Technikai alelnök: *Herwerth Miklós*

Megyei kapcsolattartó alelnök: *Mandrik István*

Gazdaság Munkacsoport vezetője: *Várhalmi Miklós*

Alapszabály-szerkesztő Munkacsoport vezetője: *dr. Horváth Sándor*

Etikai Kódexet szerkesztő Munkacsoport vezetője: *Jelics Miklós*

BM és Rendőrségi Kapcsolattartó Munkacsoport vezetője: *Mórá Lajos*

Gazdasági Kamarai Kapcsolattartó Munkacsoport vezetője: *Gyenes Levente*

Pénzügyi Ellenőrző Bizottság vezetője: *Prépost Tibor*

Pénzügyi Ellenőrző Bizottság helyettes vezetője: *dr. Zohna Görgy*

Sajtó háttér szervezője: *dr. Szabó László.*

A Területi Szervező Bizottságok elnökei:

Bács-Kiskun megye: *Kabók József*

Baranya megye: *Czilják József*

Békés megye: *Takács Sándor*

Borsod-Abaúj-Zemplén megye:
Nagy István

Budapest: *Bártfai István*

Csongrád megye: *Gazsi György*

Fejér megye: *Medveczky Endre*

Győr-Moson-Sopron megye: *dr.
Széll Erzsébet*

Hajdú-Bihar megye: *Tarcza Rudolf*

Heves megye: *Kiss István*

Jász-Nagykun-Szolnok megye:

Fenyvesi József

Komárom-Esztergom megye:

Turbacs Lajos

Nógrád megye: *Mahách Mihály*

Pest megye: *Vörösmarti Mihály*

Somogy megye: *Harkány László*

Szabolcs-Szatmár-Bereg megye:
Mandrik István

Tolna megye: *Jelics Miklós*

Vas megye: *Heinisch Zoltán*

Veszprém megye: *Sánta Károly*

Zala megye: *Papp Károly*

A Területi Szervező Bizottságok további tagjai:

Ács Ferenc

Baráth László

Bódis József dr.

Borbíró Zoltán

Cseh András

Csikós Péter

Csordás József

Devecsai János

Dudás Györgyné

Kovács András

Nagy Béla

Nagy Lajos

Nán Jenő

Nerpel József dr.

Németh Ferenc

Prépost Tibor

Rinyu Ferenc

Szakács Károly

Szécsi György

Szlavikocics István

Tusják Pál

Zakariás Tamás

3. számú melléklet: *Első tisztségviselők*

A kamara első megválasztott tisztségviselői:

Szakmai Kamara elnöke: *Vörösmarti Mihály*

Felügyelő Bizottság elnöke: *dr. Szövényi György*

Etikai Bizottság elnöke: *dr. Zohna György*

Személy- és vagyonőr alelnök: *Devecsay János*

Biztonságtechnikai alelnök: *Móro Lajos*

Magánnyomozó alelnök: *dr. Konczer István*

Gazdasági alelnök: *Várhalmi Miklós*

Az országos elnökség tagjai: *Sasvári Árpád; Kabók József; Péter Péter; Borbíró Zoltán; Nagy István; Ungi Ferenc; Medveczky Endre; dr. Szél Erzsébet; Tarcza Rudolf; Ács Ferenc; Fenyvesi József; Turbacs Lajos; Rados István; Pohárnyik Endre; Harkány László; dr. Almási Sándor; Jelics Miklós; dr. Csere István; Sánta Károly; Pintér József; Nán Jenő; Szénási György, Czapári András; Csatári Tibor; sajtókapcsolatok felelőse: dr. Szabó László.*

A Felügyelő Bizottság tagjai: *Prépost Tibor; Szoboszlai Attila; Récsény Róbert; Veres Károly; Bartha Károly; Perger Andrea.*

Az Etikai Bizottság tagjai: *Patócs Mihály; Nagy Róbert; dr. Pella László; Matula Gábor; Mezőfi Csaba; dr. Török László; Molnár Sándor; Horváth József; Kalina Béla; Handler Ottó.*

A Jogi Bizottság elnöke: *dr. Guttengéber Ádám.*

A Tudományos Bizottság elnöke: *Nagy Béla.*

A Szakértői Bizottság elnöke: *dr. Kaló József.*

Az Oktatási és Képzési Bizottság elnöke: *Dudás Györgyné.*

4. számú melléklet: *Wörösmarti Mihály elnök úrral készített személyes interjú*

W.M. Ha jól számolok 23 év telt el már amióta a kamara megalakult.

- Igen.

- Nagyon sok idő. 86 éves vagyok, az azt jelenti, hogy én már erősen hülyülök. Sajnos ez azt jelenti. Hígye el ez komoly dolog. Amikor az embernek a nevek egyszerűen nem jutnak eszébe. Különbösen életemben mindig rossz volt a név memóriám. Most aztán teljesen, úgyhogy szinte senkinek a neve nem jut eszembe. A régieknek főleg nem. Sőt, olyanoknak sokszor nem jut eszembe, akikkel napi kapcsolatba vagyok, de ez nem jelent semmit, mert azért tudom, hogy néha előjönnek azok a nevek, csak ilyen problémáim vannak. A szervezésében sokkal inkább részt vett a Szövényi Gyuri. Dr. Szövényi György, úgyhogy ő fog ebbe a dologba a legtöbbet mondani, és amikor én már ebbe belekerültem akkor már nagyjából bőven folyt a szervezés, és főleg a Gyuri volt az aki dolgozott. Az volt az indulás. A törvényt meg kellett alkotni, és ezt valahogy keresztül kellett vinni, de abba nekem nem sok szerepem volt.

K.F. A 90-es évekről kell, hogy beszéljünk. Akkor kezdődött a magánbiztonságnak, - talán még a felvirágzása nem, - de az indulása. Kik voltak azok a személyek, megbízók, akik igényeltek ilyen szolgáltatást a 90-es években?

W.M. Nagyobb vállalatok. például. a MOL, a TIGÁZ, de volt egy csomó ilyen cég, szóval általában nagy vállalatok MÁV, azok igényelték. Tulajdonképpen amikor a rendszerváltozás megtörtént, akkor ez az egész magánbiztonsági tevékenységi lehetőség elindult. Akik a rendőrségtől egyrészt leszereltek, másképp úgy gondolták, hogy ők élve ezzel az új lehetőséggel jobb életkörülményeket tudnak maguknak teremteni, hozzákezdtek az új cégeknek a megalakításához. De ez teljesen vadul kezdődött, tehát semmilyen szervezete nem volt. Mégis egymás után alakultak a cégek. (Kaptam is egy meghívót még ott a Salétrom utca sarkán volt egy kocsmá, de oda nem mentem el, amikor kezdődött ez a megalakulás.) Abban nem voltam részes. Amikor egy jó pár cég már létrejött, de alapvetően a rendőrségtől leszerelt emberekből, néha katonák is voltak közöttük, de általában a rendőrségtől, akik leszereltek azok alapítottak ilyen cégeket élve a cégalapítás lehetőségével. Akkorra már megalakult a - Szécsi Gyuriék létrehozták - Magyar Biztonságvédelmi Egyesület. Ennek az egésznek a kiindítója és a fő mozgató rugója maga a Biztonságvédelmi Egyesület volt, amibe én később léptem be, de a Szécsi Gyuri és a Szövényi Gyuri voltak azok, akik ezt alapvetően létrehozták. Hozzá kell tennem, hogy (persze az én véleményem, amit mondok). alapvetően, amikor ez a dolog elindult, akkor még nagyon tisztességes vállalkozások voltak. Komoly elhatározással, komoly szakmai

tudással a háttérben kezdtek ezek működni. A rendőrségtől sokan leszereltek, mert jobban lehetett keresni, ha valaki ilyen a szolgálathoz került. Amikor már beindult a szakma, akkor kezdtek a kóklerek jönni. Ők már nem a rendőrségtől jöttek, hanem látták, hogy itt minden tőke nélkül hozzá lehet fogni egy vállalkozáshoz, amivel aztán szépen lehet keresni. Ebben a pillanatban elkezdődött a szakmának a felhígulása, és a kóklerek alákínáltak a díjaknak, természetesen azok olcsóbbak voltak. Ahogy ez az életben lenni szokott, akkor inkább kezdték ezeket választani. Így született az a gondolata ezeknek a tisztességes cégek vezetőinek, hogy alakítani kellene egy kamarát. Egy olyan védelmi szervezetet, aki ezeket összefogja. Legyen előírás, hogy lehet a szakmába kerülni. A tevékenységet milyen személyek végezhetik. Lassan így indult ennek a szervezése, amelyben én nem vettem részt. Ez a Szécsi Gyurinak és a Szövényi Gyurinak, és egy csomó más embernek az összefogásával alakult. Amikor nekem szóltak akkor már ez alakulóban volt. Egész szépen kész volt a szervezet. Abban már nem vagyok biztos, hogy a törvény az meg is született, vagy születőbe volt még.

A 98 évi IV-es törvény. Erre már sajnos nem emlékszem. A lényeg az, hogy akkor engem is megkerestek, hogy segítsék a szervezésben. Én Monoron laktam, így a Pest megyei szervezést vállaltam el. Azt jelentette, hogy megnéztem, hol vannak Pest megyében olyan biztonságvédelmi cégek, akik már jelentősebb biztonságvédelmi cégek. Találtam 10-12 céget, ezeknek a vezetőjét összeszedtem, és akkor azokkal elkezdtünk rendszeresen dolgozni. Szerveztünk, akkor alakult az egész kamara. Úgy alakult, hogy alulról felfelé szerveződött. Mikor már meg volt a törvény, hogy meg lehet csinálni a kamarát, akkor megyénként történtek a szervezések. Az azt jelenti, hogy a Szécsiék megkeresték a megyében kik vannak olyanok, akiket meg lehet bízni, hogy a megyében szervezze meg. Ezzel megindult a megyei szervezés. A megyébe össze lett hozva egy-egy alakuló közgyűlés, ezen nyilván a cégeknek az emberei vettek részt. Azoknak a cégeknek, akik már részt vettek a szervezésben. Ott kellett választani küldötteket, akik majd az országos küldöttgyűlés megalakulásán lesznek a küldöttek, és majd ott szavaznak. Minden rendben ment, szépen alakult is. Engem választottak Pest megyei elnöknek. Általában, akik a szervezést csinálták, azok lettek a megyei elnökök. Amikor megkezdődött az országos szervezet megalakítása, akkor megkerestek a Gyuriék, hogy szeretnék, ha én lennék az elnök. Én mondtam, hogy jó rendbe van. Akkor én a Pajzs 07 Kft nem is tudom valami igazgatója, vagy elnöke, vagy a fene tudja, sok minden voltam, úgyhogy nem érdekes. Akkor ott szerveztük, illetve a megyét azt ott szerveztem. Utána már nem kellett sokat szervezni, összehívtuk az országos értekezletet. Már arra sem emlékszem, hogy pontosan hol volt. De úgy rémlik, hogy a Kossuth téren volt a Tudomány és Technika Ház, ahol a metró

is van. Ott volt egy új épület, nem tudom, hogy azt lebontották már, vagy újat építettek, nem is tudom. Talán jól emlékszem, ott volt az alakuló gyűlésünk. Ott megválasztottak, és lett egy 29 fős elnökség. Ami eléggé el lett rontva, mert úgy választottuk meg, hogy a 19 megye és a Budapest adott 20 embert az elnökségbe, és 9 főt pedig más elnökségi tagot kellett választani. A tanulságot le kellett vonnom. Én több mint 35 évet a rendőrségnél szolgáltam. Adott volt egy szervezet, ahol parancs volt és végrehajtás, aztán átkerültem hirtelen egy olyan helyzetbe, ahol demokrácia volt, és mindent meg kellett szavazni. Itt tapasztaltam meg és jöttem rá, hogy 29 fős elnökségben legalább 30 féle vélemény van, azt valahogy egyeztetni kell. Szóval nem volt könnyű dolgom. A fő célkitűzés az volt, hogy olyan előírás legyen, ami meghatározza, ki lehet egyáltalán vagyionőr. Milyen jogosultságot kellene adni a vagyionőrnek, ezen folyt a küzdelem. Előírjunk mindent, milyen legyen, mire kapjon felhatalmazást és mire nem. Mert a törvényben szinte semmilyen felhatalmazása nem volt. Abban csak lózung volt. Tehát olyasmi, hogy behatolás esetén, vagy bűncselekmény észlelése esetén visszatarthatja, esetleg kényszerítő eszközt alkalmazhat, ha megtámadják. Egyáltalán nem volt rendezve ez a dolog. Tulajdonképpen az első tíz év amíg én ott voltam, főleg azzal telt el, hogy egyrészt létre kellene hozni egy olyan tankönyvet, vagy előírást, amibe tulajdonképpen - mint a rendőrségi szolgálati szabályzata. A biztonságvédelmi Szolgálat Szabályozása, vagy szabályai vagy valami ilyesmi. Abban pontosan le lenne írva, hogy hogyan kell megszervezni egy járőrszolgálatot, egy figyelőszolgálatot. Mit tehet az őr. Hogyan kell felszólítani. Mit kell tenni, ha ez történik, ha az történik, hogy ez pontosan le legyen szabályozva. Ezt 10 évig nem sikerült megcsinálni sehogy, szóval az az igazság, hogy minden megye abban volt érdekelt, hogy ott a megyébe rend legyen, az emberek jól érezzék magukat. Nekem teljesen felesleges már, de nagy tanulság volt, hogy óvatosan kell bánni az ilyen szervezetekkel. A demokrácia nagyon szép dolog, de egyben amikor különböző érdekek vannak, és ezek az érdekek egymásnak feszülnek akkor komoly problémák vannak. Ez volt az egyik nagy tapasztalatom. A másik nagy tapasztalatom, hogy a Parlamentbe elég sokat jártam be én is, és próbáltunk ott pártfogókat keresni. Már nem is tudom melyik párt volt. Akkor eléggé billegett a Fidesz meg az MSZP. Próbálkoztunk itt is, ott is, mindenhol. A nagy szomorú tapasztalatom az volt, hogy a törvényhozóknál semmit nem jelent az, hogy szakmai érdek. Egyetlen egy dolog érdekelt mindenkit az, hogy hoz – e szavazatot, vagy nem hoz szavazatot. Nem sok eredményt lehetett elkönyvelni az ilyen egyeztetéseknél. Nagyon érdekes tapasztalatokat szereztem a parlamenti munkában. Olyan törvények születtek, olyan jogszabályok, ahol egymásnak ellentmondó dolgok voltak. Utólag azt alig lehetett javítani. Egy csomó küzdelem volt. Én tulajdonképpen eléggé kudarcosnak ítélem meg a

kamarának azt a 10 éves tevékenységét. Szerettünk volna igazán elérni, hogy egy rendezett, bizonyos jogosultságokkal felruházott szervezet legyen.

K.F. Ezt szomorúan hallom. Bár az ember azt gondolná, hogy akkor jobban működött a szervezet, meg életképesebb volt, mint mondjuk jelenleg.

W.M. Hát az biztos. Az biztos, igen!

K.F. Mi indokolta, hogy kötelező kamarai tagság legyen? Hiszen ezek közt a cégek közt valamilyen szinten megvolt az együttműködés. Az önkéntes tagsággal is működhetett volna.

W.M. Elvállaltam a kamarai elnökséget, és az engem szinte teljesen lekötött. Jöttek a tulajdonosok, hogy idefigyelj így nem lesz jó. Vagy a céget csinálod, vagy kamarai elnök leszel. Ez így nem megy. Mondtam, hogy köszönöm szépen, persze a céget csinálom. Bejelentettem, hogy lemondok. Nagy felzúdulás volt, hogy az Istenért le ne mondjak semmi szín alatt, ők megfizetik azt, amit akkor én a Pajzs 07 Kft-nél kerestem. Mondtam jó hát rendben van, akkor ezt csinálom, de kettőt nem lehet csinálni, mert ide teljes ember kell. Megszavazták tiszteletdíjként a pénz felét, a másik felét meg úgy, hogy volt egy külön kft még akkor, nem egy bt-m volt, és a bt-ével kötött egy szerződést a kamara. A másik felét meg, mint az autót, meg a mit tudom én mit, amit a cég biztosított. Szóval mindegy, el volt rendezve.

Azért kellett a kötelező kamarai tagság, mert pénz nélkül nem lehet működtetni. Márpedig, hogyha nem kötelező, nézze meg hogy a szakszervezetek mire jutnak. Hány tagjuk van, mikor fizetni kell az emberek inkább azt mondják, hogy köszönik szépen nem akarnak benne részt venni. A kamarának nemcsak az lett volna a célja, hogy védje. Szóval nem egy szakszervezet lett volna, hanem egy kamara. Ami azt jelenti, hogy a tagok egy részének egy komoly előírást is tartalmazott volna. Tehát, hogy mit hogyan kell csinálni, milyen fegyelmi felelősségre vonások vannak, ennek két oldala lett volna. Egyrészt az érdekképviselő is bizonyos szempontból, de azért egy kamara az nemcsak érdekképviselő, hanem a szakmának a képviselője. Ami azt jelenti, hogy nem az emberek érdekei, hanem a szakma érdekei kell, hogy szem előtt legyenek. Amibe természetesen benne van a szakmában foglalkoztatott emberek érdekvédelme is, de alapvetően egy szakmai érdekvédelemről van szó, és nem egy munkavállalói érdekképviselőtről. Azért azt kell mondanom, hogy működött az a kamara elég szépen. Voltak eredményeink. Értünk el eredményeket. Lehetett módosítani a törvényen, lehetett itt-ott javítani. Azt a célt, amit igazából el szeretttünk volna érné, azt nem sikerült. Mert egyrészt nem is a kamara oldaláról, hanem főleg a kormány oldaláról. Teljesen mindegy, hogy milyen színű most politikától teljesen függetlenül. Szóval azt, ami szükséges lett volna nekünk

szakmai oldalról nézve, hogy miket kellett volna belevenni, attól ódzkodtak, sehoggy nem akarták belevenni. Vagy módosították utána, úgyhogy nem. Attól függetlenül azért nem mondom azt, hogy akkor nem volt semmi értelme. Hiszen akkor izmosodott meg a szakma, és az eredményeket sem szabad elvitatni. Amikor én mondom ezeket, akkor inkább, amit el szerettem volna érni, annak kis részét sikerült elérni.

Volt, aki meg is akarta ezt az egészet szüntetni. Kormány oldalról is volt ilyen. Tehát egy csomó küzdelem volt.

K.F. Akkor is felvetődött már annak a gondolata, hogy megszüntetik a kamarát?

W.M. Volt olyan, aki ezt mondta, komolyan nem, de azért voltak természetesen, akik mondták, hogy minek. Ki is lehetett játszani. Ha portást alkalmazott nem kellett ebben részt vennie, hisz portást alkalmazott. Igazán a helyére téve ez, mint szakma sajnos nem volt, és nem sikerült, de szerintem még most sincs igazán helyre téve. Ez politikai akarat kérdése tulajdonképpen, hogy akarnak-e ilyet.

K.F. Akkor elég volt a vagyonőröknek a jogosultsága ahhoz, hogy ezeket a feladatokat ellássák abban az időben? Vagy ehhez még kellett volna?

W.M. Természetesen volt, aki visszament. Nem volt teljes. Nem azt mondom, hogy nem lehetett működni. Lehetett működni, és működött ez a rendszer, de igazán egy pár jogosultságot szereztünk, szerintünk feltétlenül szükséges lett volna, amihez semmi szín alatt nem sikerült hozzájárulást kapni politika részéről.

K.F. Ugye akkor is a rendőrséghez tartozott a felügyelete az ellenőrzése, illetve a vizsgáztatási jogosultsága a vagyonvédelemnek?

W.M. Később amikor kezdődött a vizsgáztatás, ki vizsgáztasson, hogy legyen a vizsga. Az már az én kamarai elnökségem vége felé volt, valamikor e-körül kezdődtek. Alakultak oktatási cégek, voltak benne igen.

K.F. Az 1994 – 1995 talán?

W.M. Akkor már voltak

- Az Icaéknak, milyen Ica volt a legnagyobb ilyen cégük, de alakultak ilyen-olyan oktatócégek. Ilyenek voltak.

K.F. Az Árvainé Ica volt?

W.M. Árvai Ica igen.

K.F. A Pro Sec Kft. révén ők ezt az oktatást magas szinten űzik.

W.M. Igen, azt eredménynek kell elkönyvelni mindenféleképpen, hogy szakmásítva lett. Előírás volt, hogy ki lehet vagyondőr. Azért voltak eredményeink nem vitás, de valahogy, valahogy rengeteget kért szegény Szabó Laci, rengeteget járt sokat talpaltunk tudom.

K.F. Hogy alakult a munkaidő abban az időben. Például a vagyondőrök munkaideje, hogy alakult?

W.M. Az attól függ, a szolgálattól függött volt a 24/48 órás aztán a 8 órás váltás.

K.F. Mit gondol ennek kapcsán, tekintettel arra, hogy a vagyónvédelemben 8 órás szolgáltatás megrendelés akkor sem volt sok. Vagy 12 órát rendelt meg a megbízó, vagy 24-et. Vagy folyamatos őrzést kért, vagy csak nappali őrzést, vagy csak éjszakait, de 8 órát ritkán kért. Gondolom, hogy akkor sem volt gyakori, hogy napi 8 órában rendeltek volna biztonsági őrt. Nem hiszem, hogy napi 8 óra lett volna a túlnyomó többsége a megrendeléseknek.

W.M. Az már a megbízót nem érdekelte, hogy amikor ő 24 órás szolgálatot kér, az 2-szer 12 óra, egyszer 24 óra, 3-szor 8 óra az, hogy legyen már.

- Igen változatos volt. Az nyilvánvaló, hogy a megbízó igényeihez kellett alkalmazkodni.

K.F. A foglalkoztatás tekintetében, ill. az alkalmazás tekintetében a vagyondőrök hány órát dolgozhattak? Kötelező óraszámuk volt, vagy dolgoztak, amennyit dolgoztak, és el lett nekik számolva. Ez, hogy működött? Ebben a kamara milyen állást foglalt, vagy foglalt –e állást ennek tekintetében?

W.M. Én nem is emlékszem, hogy ezzel foglalkoztunk volna. Központi iránymutatás, a munkatörvénykönyve volt. Annyi volt, és azt kellett betartani. Megvolt, hogy hány órát kell dolgozni egy hónapban, ha túlóra van, akkor azt, hogy kell fizetni. A munkatörvénykönyve vonatkozott erre is. Ezzel a kamara nemigen foglalkozott. A szakmai kérdésekkel foglalkozott. Ezzel nem foglalkoztunk.

K.F. Abban az időben, jellemző volt a fekete foglalkoztatás?

W.M. Nem volt jellemző.

K.F. Nem?

W.M. Nem. Most gondolkodtam. Nem, ez nem jelentett problémát nem volt fekete foglalkoztatás, Ugyanakkor az ember a mélyére nem lát a dolgoknak nagyon. Az egymás alákinálás, az volt, az olcsó árak voltak. Tudom ezzel sokat foglalkoztunk, a Kovács László

volt a külügyminiszter, még nála is jártunk. A munkaügyi miniszternél is jártunk, akkor voltak nagy vitáink, hogy mennyit fizetnek, és mennyiért lehet dolgozni. Akkor már nagyon-nagyon alá kínáltak az áraknak. Ott kellett a minőségen rontani. Én most nem, mint kamarai elnök, hanem mint a Pajzs 07-Kft-nek egyik vezetője. Arra kellett rájöttünk, hogy hiába tisztességesen csináltunk mindent, elérkezett egy olyan pillanat, amikor azt mondtuk, hogy vagy a cég csődbe megy, vagy pedig mi is kénytelenek vagyunk engedni a minőségből. Akkor mi is lejjebb vittük a színvonalat. Az a döntés született, hogy a cég ne menjen tönkre, ezért mi is lejjebb vittük. Tulajdonképpen a legtöbb problémánk ezzel volt, s ezen nem sikerült eléggé túllépni. Nagyon sok olyan cég volt, aki nem tisztességesen vállalta el a munkát, és olcsóbban. Aztán ezeknél a cégeknél volt fekete munka. Elképzelhető, hogy volt, de a tudomásomra nem jutott. Ilyen panaszok nem voltak, hogy fekete munka lett volna, de valószínűleg volt. Látens dolgok mindig vannak természetesen.

K.F. Igen persze vannak. Onnan indulhatott abból a dologból, hogy mindig, mindenki a másinak aláment. Egyszer csak eljött az az idő amikor működtethetlenné vált az összeg tekintetében az rendszer, akkor mit lehetett csinálni? Ott léphetett be a fekete foglalkoztatás? Amiben akkor valószínűleg tudott volna segíteni a kamara, ha ezzel foglalkoznak, egyáltalán tudomására jut, vagy egyáltalán valaki jelzi. De ez nem történt meg.

W.M. A szabályozással egyetlen gondunk volt csak, amire törvényi felhatalmazást kaptunk, arra volt jogunk, magunktól nem találhattuk ki, hogy előírjuk a tagoknak, hogy mit kell csinálni. Nagyon nehezen ment a jogszabály módosítás, azzal sokat kellett kínlódn, és sok-sok ellenállás volt.

K.F. Az segíthetett volna a rendszeren mit gondol, ha van ellenőrzési jogosultsága a kamarának. Kap egy olyan jogosultságot a kamara, ami egy ellenőrzési lehetőséget ad a cégek vonatkozásában. Amit jelenleg is a rendőrség végez el. Azt a feladatot a kamara végezte volna a saját tagjai vonatkozásában.

W.M. Biztos lett volna, biztos lett volna, de ahhoz, hogy ez hatékony legyen.

- Igen.

- Akkor azt jelentette volna, ami megint pénzkidadás, hogy fel kellett volna állítani egy ellenőrző szervezetet. Az megint újabb pénzkidadás. Azért túl sok pénze nem volt a kamarának. Egy rész jutott a központi dolgokra, amiket központilag kellett rendezni, de azért alapvetően a megyéknél volt az a pénz, ami befolyt.

- Igen.

- Abból meg aztán a megyei elnökök nem engedtek. Azt nem lehetett megszavaztatni egy elnökségi ülésen, hogy értsétek meg, erre most kellene pénz, mert ezt meg kellene csinálni.

K.F. Igen, nekem az a véleményem, hogy ez lett a veszte a rendszernek. A megyei elnökök azt gondolták, hogy ez a pénz a „sajátjuk”, azzal ők gazdálkodnak, ahhoz senkinek semmi köze, pedig közös pénz volt. Az egy csapatmunka volt.

W.M. Nagyon kevés hatáskör volt a kamara kezében. Kínlódunk. Voltak az elnökségnél is nagyon-nagyon segítőkészek. Olyan 5-6 ember volt, aki tényleg az elnökségben átérezte, és segített volna, de a többség azért az a saját érdeket nézte. Ő akart jó lenni a megyébe, ő az, aki ad az embereknek. Szerveztek ilyen napokat. Vagyonőri napokat, és ott volt nagy vircsaft. Ami jó volt tulajdonképpen, mert a tagságot egy kicsit összehozta. Tehát alapvetően nem lehetett kifogásolni, de azért mégis.

K.F. Mivel lehetett volna még ezt javítani? Mit gondol? Rendben van, csinálunk egy vagyonőri napot. Befizettek ezek az emberek 4-5-6 ezer forintot évente. Nem tudom, hogy pont akkor mennyi volt a díja ennek az egésznek. De kaptak egy vagyonőri napot, aztán punktum. Mi lehetett volna még, ami ebben a rendszerben előnyére vált volna a kamarának?

W.M. Szervezetileg is másként kellett volna. A megyei elnökségek, és az országos szervezetnek a viszonyát, a pénzt kellett volna úgy, hogy hatékonyabbak lehessen. Tudniillik így szétment 19 megye meg Budapestre szétfolyt a pénz, és nem lehetett vele mit kezdeni. Kevesebb pénzt kellett volna a megyéknek adni, és több pénzt kellett volna hagyni a közös célokra. Az sem jó, hogy egy túlnyomó többség, azaz egy 29 fős elnökségben 20 fő az a megyei szervezeteknek a vezetői, és 9 fő az, akinek a központi célok a fontosak. Az érdekek persze azért nagyon fontosak. Amennyiben az érdeke az nem egészen esik egybe a megyéknek az érdekével, noha alapvetően az érdekük közös. Mégis azért a megyének is más az érdeke, ő azt szeretné, hogy ott a megyében több legyen, jobb legyen. Jót akar, ezt nem lehet elvitatni természetesen, de ő füttyül a másik érdekére. Ő jó elnök legyen, jól érezzék magukat ott az emberek. Azon múlik kap-e a kamara olyan felhatalmazást a politikától, hogy ellenőrizzen, rendet tartson, fegyelmet tartson. Akár pl. olyasmi is elképzelhetetlen volt, hogy bizonyos ember a foglalkoztatási körben bizonyos óravállalási díjnál kevesebért nem lehet vállalni, mert azt a munkát nem lehet tisztességesen elvégezni. Mondjuk egy ilyen jogosultság, és ennek az ellenőrizhetősége.

K.F. Tehát indokolt lett volna a rezsióradíj, mint olyan, ami most megvan, az akkor is indokolt lett volna már?

W.M. Most ugye itt nem úgy, hogy az emberek nem rezsióradíj, hanem vállalási díj, hogy be lehessen vállalni. Az aztán egy más dolog, hogy azt nem is tudom, hogy lehetett volna megcsinálni, de az mindenféleképpen, amit mondott. A parancsnoki munkák sorrendjében a legutolsó az ellenőrzés.

K.F. Így van.

W.M. Az ellenőrzés az egy rendkívül fontos dolog lett volna. De ahhoz az kellett volna, hogy legyen egy olyan szabályzat, ami alapján lehet ellenőriznem.

K.F. Az nem is olyan egyszerű. Volt ezeknek a szervezeteknek szervezeti működési szabályzata? Elvileg kellett, hogy legyen. Vagy kellett volna, hogy legyen, hiszen abban lehetett volna ezeket szabályozni. Vagy abban kellett volna ezeket szabályozni nem gondolja?

W.M. Nem találkoztam vele.

- Nem hiszem, hogy volt.
- Alapvetően egy rendszer. Szerintem egy szolgálati szabályzat.
- Egy szervezeti szabályzatot megírni, az is azért egy komoly munka. Azt össze kell hozni. Azt kötelezővé kell tenni. Ahhoz nem volt jogosultsága a kamarának. Legfeljebb ajánlani lehetett volna, az pedig édes kevés. Ahhoz, hogy azt úgy kelljen csinálni, a kamara hiába hagyta volna jóvá azt a szolgálati szabályzatot, attól az még nem lett volna törvény erejűen kötelező. Talán ahhoz is kellett volna egy törvényi felhatalmazás.

K.F. Nem lett volna elég, ha a küldöttgyűlésen keresztül megy? Mondjuk kérdés, hogy a küldötteken keresztül ment volna vagy sem?

W.M. Sok hiányosság volt. Főleg idegen volt, új volt mindenkinek akkor ez az egész. Ki így fogta fel, ki úgy fogta fel. Mindenkinek más volt a véleménye. Egyiknek több jogosultság kellene, van, aki azt mondta, hogy ez is sok. Mi a fenének ez az egész, minek ide ez nem is kell. De ez mondom a döntéshozók, tehát a politikai döntéshozók oldaláról volt ilyen, nem is nagyon érdekelte őket. Az érdekelte őket csak, és sajnos szomorú dolog. Hoz –e szavazatot, vagy nem hoz szavazatot. Ez volt a döntő érv. Nem is értettek hozzá szakmailag. Amikor egy törvényjavaslatot bevittünk a parlamentbe, hogy elő kellene terjeszteni, és kellene beszélgetni róla, a végén már nem lehetett ráismerni, mert össze-vissza toldozgatták mindenféle ötletekkel. Volt egy képviselőnek ötlete, akkor azt hozzáírta. Döbbenetes, ami a parlamentbe folyt. Nekem szerencsém volt részt venni bizottsági dolgokban, amin múlt, hogy beterjessze a kormány a tervezetet, vagy ne terjessze be. Annak a bizottságnak kellett róla dönteni, aminek a tagja

voltam. Úgy mentek a dolgok, hogy egy teljes törvényjavaslatra volt 20 perc vagy egy fél óra a bizottsági ülésen. Ott valaki hozzászólt, hogy itt neki lenne egy véleménye. Jaj de jó, akkor beírjuk ne írjuk, jó legyen benne akkor ez is. Van még valami uraim? Akkor ez volt a bizottsági ülés. Majd tovább ment és megszavazták, aztán kiadták.

K.F. Akkor ez úgy ment a parlament elé?

W.M. Akkor még nem volt ilyen „egypártrendszer”, akkor még úgy kellett tanakodni. Kellett azért egyezkedni.

K.F. Én azt gondoltam, hogy elértek mindent a kamarával, pontosabban, amit szerettek volna a kamara vonatkozásában elérni. Volt egy kötelező kamarai tagság, ott nagy eredményeket lehetett elérni. Akkor ezek szerint az sem volt tökéletes?

W.M. Tökéletes nincs.

- Persze voltak eredményeink, de ahhoz a várakozáshoz, amit szerettünk volna, amit nem csak én szerettem volna, azt nem értük el. Volt egy pár olyan ember, aki tökéletes segítőkész volt, végig ott volt. A Szabó Laci, a Szövényi Gyuri, a Szécsi Gyuri, meg még egyen, ketten a Szél Erzszi. Aztán még voltak egy páran, akik a Veszprémi a Sánta Karcsi. Szóval voltak, akik tényleg segítettek. Ezekkel lehetett dolgozni, de voltak olyanok, akikkel nehéz volt. Mondom nem is a kamarán belül volt a probléma, mindig kívülről volt a probléma, amikor akartunk valamit, akkor nemigen kaptuk meg. Tényleg egy olyan lehetőséget kapni, amit mi szerettünk volna megvalósítani, mindig az lett, hogy nem kell nekik adni. Főleg a politika attól félt, hogy nehogy véletlenül Isten ments valami olyasmi történjen, hogy túl nagy hatalmat kapnak, amivel különben fennáll a veszély. Hatalmat adni csak úgy lehet, ha nagyon szigorú ellenőrzés van, és kemény felelősségre vonás. Azt csak úgy nem is szabad adni. Az biztos, hogy meg kell teremteni ennek a feltételét, hogy azzal aztán visszaélni ne lehessen. A rendőrségnél is mindig ez volt. Mindig azt mondtam, hogy a rendőrnek a legnagyobb bűne, amit elkövethet, hogyha visszaél a hatalmával. Olyan hatalma van, hogy lelőhet valakit. Fegyverhasználati joga van. Ahhoz keményen hozzá kell rendelni a kontrollt.

Köszönöm az interjút! További jó egészséget kívánok!

5. számú melléklet: Szécsi György alelnök úrral készített személyes interjú

K.F. A 90-es évek elején miért értékelődött fel a vagyonvédelem, kik igényeltek ilyen szolgáltatást?

Sz.Gy. Az állami cégek egy része megszűnt, tehát következésképpen az állam kivonult a vagyonvédelemből is, mert kivonult az állami cégek felügyeletéből is, illetve ennek a működtetéséből is. Jöttek be új cégek, tehát megkezdődött a privatizáció, amelynek értelmében, hát ezek a vagyonok, ezek a hagyományos őrzési, vagy portai tevékenységen túl többet értek a tulajdonosnak. És ezért aztán elindult egy ilyen szakmának a kialakulása, meg kialakítása, amelynek nyilván az volt a célja, hogy pénzért sikerüljön megvédeni az illető vállalkozásnak, vagy cégnek a vagyonát, és hát erre alakultak egymás után ezek a kis cégek. Illetve nem kicsik, mert jöttek be egyébként nagyok a Group 4 is például már akkor bejött, mégpedig úgy, hogy a civil alakult 1990. december 22-én.

Biztonsági irodája júniustól működött. Aki előkészítette Holding volt egyébként. Előkészítette itt az indulást. 5-en voltak srácok, és aztán ezek december 22-én alakult. Január 2-án jöttem ide. Úgyhogy innen indult gyakorlatilag, addig nem volt semmi. Tehát elkezdtek alakulni egyes cégek, mégpedig úgy, hogy hát a rendőr, aki eljött nyugdíjba annak volt ilyen vénája, hogy örizzünk. Nagyon sok ilyen cég volt, aki hát rendőrökből alakult, rendőrök voltak a tagjai, rendőrök voltak a tulajdonosok. Tehát innen indult. Volt egy az első időkben, volt egy bizalmatlanság is, azzal ugye, hogy 90-ben ugye eljött nyugdíjba, vagy leszerelt. Aki maradt ugye azzal szemben, aki maradt, az bizalmatlan lett azzal szemben, aki eljött, illetve hát azzal, hogy hát eljött akkor megalakított valamilyen céget, akkor azért volt benne irigység is tudod. Fel kezdett indulni. Több fizetése volt, kapta a nyugdíját, plusz még akkor ezt a céget csinálta. Tehát volt egy ilyen féltékenység is. Aztán ez most elmúlt egyébként, hogy körülbelül ezek voltak az okai. Aztán bejöttek a külföldi cégek is, mert 91 elején januárjában már a Group 4 is itt volt. Ezeknek a cégeknek ugyanúgy kellett engedélyeztetni a szolgáltatást. A rendőrhatalommal kellett engedélyeztetni. A nemzetközi jogi előírások alapján minden további nélkül. Céggel engedélyezte még külföldieknek a megjelenését is, akár a vagyonvédelemben is. Aztán egyre jöttek ugye külföldről is nagy cégek települtek be, és elindult egyébként ez az iparág azzal, hogy végső soron semmi nem volt ezzel az iparággal kapcsolatosan szabályozva, illetve megteremtve. Nem volt szakma, nem volt ennek következésképpen erre való képzés, nem volt oktatás, nem volt felügyeleti ellenőrzés az első időkben. Már fegyvert már a rendőrség adott ki. Megvolt határozva, hogy milyen feltételekkel lehet kint fegyvert tárolni. Pénzszállítás

esetében is meg kellett indokolni, hogy miért van rá szükség indok kellett ahhoz, hogy mihez kellett egyébként.

K.F. Akkor rendeletben szabályozták már?

Sz.Gy. A továbbiakban rendeletben szabályozták már, hogy kik kaphatnak. Ennek alapján megvolt, hogy például a fegyver nyilvántartása, használata, őrzése minden gyakorlatilag mind szabályozás alatt voltak. Ezt követően gondolkoztam el azon, hogy szakmailag is képviseltetnünk kellene magunkat. Megrendezésre került egy konferencia, még a Gellért Szállóban. Ott, aki a konferencia szervezője volt, aki szervezte a konferenciát. Egy hölgy nekem ismerősöm volt, iskolatársak voltunk anno. Vele folytattam beszélgetést arról, hogy 70-en ezen a konferenciában, hát miért nem kellene, hogy a szakma működő képes legyen, és legyen érdekképviselő is. Miért ne lehetne egy kamarát csinálni. A rendezvényen vagyonvédelmi cégek voltak jelen. Ekkor felállt a hölgy ismerősöm és közölte, hogy támogatja az ötletemet. csináljunk vagyonvédelmi szakmai kamarát. Úgy láttuk mindenkinek tetszett ez a gondolat, legalábbis egy része az ottlévőknek ki is nyilvánította. Szabó Laci is például, akik ebben érdekeltek voltak. El is indultunk ebbe az irányba. Mégpedig, ez 1991 végén volt, vagy 92 elején ez a konferencia. Ott az egyik ügyvezetőjével beszélgettünk, akinek az ismerősége volt a Magyar Vállalkozói Kamara. Elmentünk ott beszélgettünk a kamara elnökével, aki közölte, hogy csináljunk egy vagyonvédelmi tagozatot a kamarának. Ennek eleget is tettünk majd elkészítettük a működési szabályzatát, és a minősítési rendszerét is. Akkor körülbelül abban az időben 40 cég összejött.

Szécsi György a kezembe adta az egyetlen példányát, amit a mai napig őriz a minősítésről és a szabályzatról. 1993.02.03-ban adtuk ki. Egy régi ismerőse volt akkor Szécsinek Pintér Sándor belügyminiszter, akihez bejelentkezett. Abban az időben elnökként tevékenykedtem. Két elnök volt akkor, akivel indítottuk ezt.

Elvittem ezt a működési szabályzatot neki. Nem tudott róla, hogy ilyen van, és akkor behívta a helyetteseit, köztük például a Túrós Andrást is. Nem tudták, hogy ennek van létjogosultsága. Azt mondja, te tudtok erről, hogy indul egy ilyen a vagyonvédelemben. Hát nem tudtak róla. És aztán otthagytam egy ilyet, aminek hatására tudomásul is vették, illetve elkezdték annak a rendőrségi szervezését. Felügyeletet, nyilvántartást, ellenőrzést, talán még az oktatást is, nem tudom. Viszont a rendőri oktatás az azért más volt, és mást is igényelt, mint egy önvédelmi igény. Akkor még a rendőrtiszti főiskoláról, főiskolán lévő oktatók oktattak vagyonőröket

gyakorlatilag vagyonvédelemre, vagyis hát az akkori vagyonvédelemre, és azért más volt. Más volt az az oktatás.

A továbbiakban oktató cégek alakultak, akik aztán tankönyveket készítettek. Tehát vagyonőri oktatás volt. Csak aztán kötelezővé tették a vizsgát ugye. El is fogadták ezeknek az oktatócégeknek a vizsgáztatását. Kérlek szépen beindult a szakma. Ennek az első részében alakult ki, amit említettem, hogy kis irigység, egy kis szervezetlenség is volt, egy kis fenntartás is. Ezt inkább így mondom. Ezekkel a cégekkel kapcsolatosan. Valahol rá is szolgált, mert aztán volt néhány cég, aki hát behajtással, foglalkozott. Ugye előfordult, hogy kiverték a tartozást az illetőből, hogyha megkérték rá. Ezek azért hírhedté is tették ennek a tevékenységnek egy részét. Egy része az nem. Aztán szépen lassan beindult. Elfogadottá vált, aztán jött a kamara megalakításának a tényleges, önálló kamara megalakításának gondolata. Az 1998 évi IV-es törvény alapján.³² És ebből lett a Magyar Biztonságvédelmi Egyesület. Ebből. Most is megvan még és azóta működik. Csak jogi személyek voltak a tagjai. A kamara annak idejének ehhez a szakmához azt tudta hozzátenni, hogy tulajdonképpen egyrészt megcsinálta az alapszabályt.

K.F. Miért volt szükség kötelező kamarai tagságra?

Sz.Gy. Ebben közreműködtek többen is. Megcsinálta az alapszabályt, elkészítette, hogy szervezetileg hogy legyen, megyékre lebontva. Legyen ugye a cégeknek egy tagdíj megállapítva, legyen a tagoknak, a magántagoknak is tagdíj megállapítva. És ezeket ugye kötelező jelleggel kellett fizetni, illetve kötelező jellegű tagként kellett belépni ebbe a rendszerbe. Aztán mindjárt az elején kezdődött azért egy olyan dolog, ami talán az alapszabály hibája, na de hát az alapszabály kialakításába sok megyei szervező, képviselő is beleszólt. Vagy például abba, hogy nem igazán nagyon jó dolog volt az, hogy a megyék önálló jogi személyek voltak. Nem látszott abból, hogy abból lehet valami olyan gond, ami befolyásoló lehet. A másik ilyen volt, hogy rendkívül nagy vita kezdődött azon, hogy a befolyó pénz az hogyan oszródjon el. 80-20%. 20%-ot kapjon ugye az országos. Ez volt a másik ilyen nagy kérdése az elindulásnak. Aztán a harmadik az, hogy utána aztán nyilván megalakultak ezek is, és önállóan kezdtek dolgozni. Végző soron egy országos kamarai rendszer alakult ki és rendszeresen találkoztak vezetők. Elindult az oktatás folyamata. Tartottunk különböző konferenciákat. Könyveket adtunk ki, oktatási és egyéb szakmai könyveket. Kétfélet adtunk ki akkor, Én alelnök lettem. Akkor csináltuk a rendezvények biztosítását. Rendezvények biztonsága. Ennek volt egy másik része a sportrendezvény biztonsága és biztosítása a gyakorlatban. Továbbá akkor

³² <https://mkogy.jogtar.hu/jogszabaly?docid=99800004.TV>

adtuk ki a Magánnyomozók Kézikönyvét. Szabó Laci szerkesztette. Mindjárt megnéztem, 2008-as kiadású, tehát ez már Agárdi Tamás, Iszán Mihály, Rohánszky Misi, Sasvári Rudolf, Szövényi Gyuri, és a Szűcs György csinálták, és szerkesztette a Szabó Laci. Ilyen néhány könyvünk jelent meg egyébként.

Egy részét eladták és a megyei kamarák megkapták ezt. Egy része az itt maradt fent a központban, akkor még itt a Városligetnél volt az első kamarai központ.

A lényeg az, hogy az oktató cégek maguk is csináltak aztán tankönyveket. Nagyon sok ilyen forgott közkezen. Végző soron azokról a témákról volt szó, amik egyébként oktatás keretében, illetve a szakmai vizsgákon szükségesek voltak. Van még egy dolog, ami nem volt jó, és ez én szerintem hozzá is járult egyébként a kötelező tagság megszűnéséhez, az hogy azt csinálták, a cégek, annyit keresnek idézőjelbe, hogy az éves bevételük alapján legyen megállapítva a tagdíj. Hát volt, ahol egy millió forint volt az éves tagdíjuk. Például a Civilnek. El is adták akkor is. Pintér Sándor kérdezte is, hogy hát ez ilyen, hogy 1 millió forintot bír fizetni egy évben. Hát milyen kamara ez? Meg is lett az eredménye. A Magyar Kereskedelmi és Iparkamara jött létre, ami a vállalkozásokat odavette 5000 Ft volt a tagdíj, és akkor viszont van neki 200 ezer vállalkozása/5000 Ft-tal ugye ez ennyi. Kötelező egyéni tagságot nem vették, nincsen kötelező tagság. Amit én éppen abból adódóan, hogy eléggé sokat foglalkoztam vele úgy is, mint élőrös alelnök.

Én lettem az élőrös alelnök, aztán ez meg is szűnt az alapszabály szerint is. Felvették a kapcsolatokat külföldiekkel, csehekkkel, szlovákokkal. Valamelyik déli szlovénekkal vagy valamelyikkel azt hiszem. Zágrábban voltunk egyszer még a Birtalan Gézával a Pest megyei kamara elnökével voltunk kint egy ilyen konferencián.

Az első például Béke Szállóban, azt még én szerveztem, de az is nagyon korán volt a 90-es évek első felében. Adat és információvédelem. Kérlek szépen a Nemzeti Biztonsági Szakszolgálatnak a főigazgatója volt a fővédnöke neki. Ez egy 2 napos konferencia volt a Béke Szálló nagytermében, és teltház volt. közel 120-an voltunk. Lehallgatás védelem. Sok mindennel foglalkoztunk ott többek között a lehallgatás védelemmel. Érdekes, újszerű, kezdeményezések láttak napvilágot, amelyek nagyon jók és értelmesek voltak. A cégvezetők a csoportvezetők, kirendeltségvezetők is részt vettek rajta.

K.F. Megállapíthatjuk, hogy egyértelműen nagyobb volt az érdeklődés a konferencia iránt, mint a mostani időkben.

Sz.Gy. Korábban a rendőrtisztai főiskolán szerveztem egyet. Az egy, egy napos konferencia volt. A rablással, illetve a bankok védelmével volt kapcsolatos. És akkor gyakorlatilag szimulálni lehetett egy bankrablást az öt, hat helyiségből álló terembe. Voltak konferenciák például ilyen megoldás, hogy olyan, mint ez a permetező tűzoltó berendezések, amelyek automatikusan permeteznek, ha tűz van, hogy olyan megoldással mutattak be, olyan megoldást, ami kérlek szépen ilyen füstködöt állított elő, de rendkívül sűrűt, ha valaki bent volt egymást már nem látták. Tehát nem tudott egy bankrabló érvényesülni abban a ködben, füstködben, tehát feladta a bankrablást. Sok ilyen érdekes dolgot csináltunk. Kutyavezetői képzést is szerveztünk. Akkor versenyt csináltunk Dunakeszin, az ORFK kutyavezető képzőiskoláján 2 alkalommal is csináltunk 10—12 csapattal egyébként. Kiadtuk a Szolgálati kutyák a vagyonvédelemben. 3 kötetes könyv volt. 3 könyv volt, (a Civil adta ki) abból is elkapkodták gyakorlatilag, ilyen kutyaképző iskolát csináltak, meg cégek is, ugye a kutyát is ki kellett képezni, meg a vezetőt is ki kellett képezni. Vizsgarendszerrel, mindennel kérdésekkel meg volt tűzdelve a könyv. Nagyon jó könyv volt egyébként, szép könyv is volt egyébként, kutya volt rajta.

K.F.A tagozatokat tekintve, volt biztonságtechnikai rész is a kamarán belül?

Az is erős volt a 90-es években, hiszen ezt is a fejlődés hozta.

Ugye az egyéni szóval, az élő erős őrzést azt meg lehetett erősíteni, ki kellett egészíteni olyan technikával, amely akkor már rendelkezésre állt. Akkor már elindultak a 90-es évek közepén a távfelügyeleti rendszerek, Civilnek is volt ilyen. Elindultak a videó rendszerek. Bankokban, egyéb helyeken. Elindultak, még lakásokban is már voltak videó rendszereket bevezettek, csináltak, de hát ezt csak maszek kezdeményezésre. Cégek alakultak erre. Egy része az furfangos volt, mert azt mondta, hogy én igaz, hogy biztonságtechnikát szerelek, meg tervezek, meg üzemeltetek, de hát én villanyszerelő vagyok, és nem kamarai tag. Sok ilyen volt, és lassan A kamarát érdekes módon az első részében akár megyei vezetés is akár országos vezetés is úgy tekintette (egy része persze), hogy üzletszerzési lehetőség. Ismert leszel a megyében, ismert leszel országosan, ismert leszel nagy cégeknél. Úgy jelentkezhetsz be, hogy én vagyok a kamara xy megbízottja, tisztségviselője, tehát nyilván adott a bemutatkozás egy alap bizalmat.

Volt ilyen persze ez most is működik, hogy a magán tulajdon, meg a saját érdek, meg a cégérdekből adódóan azért eléggé komoly verseny van, amelynél még olyan eszközök is előfordulnak, amelyek nem éppen autentikusak, és ne nevezzük erkölcsstelennek, de súrolja annak határát. Ugye működött is ez egyébként. (Említésre méltó, hogy most a legutóbbi egyesületi ülésünkön volt egy ilyen kerekasztal, illetve megbeszélés. Beszélgettünk bizonyos

kérdésekről. Bővítsük-e a tagságot, kell-e, hogy keményebben lépjünk fel, vagy kezdeményezők legyünk-e. Azért ennek keretében, felmerült a kamara, azzal kapcsolatosan, hogy azért csalódtunk a rendszerben, nem úgy működik, ahogy az, elvárható, vagy várható lett volna. Kiindulástól ugye mostanáig is.) Nyilván most nincs súlya neki, mert nincs tagsága, nincs feladata, és nem kicsit áll.

Az, hogy kötelező volt annak idején ugye az a létjogosultságát megadta. Tehát a működőképességét meg tudta tartani. Volt egy megyei elnök, aki azt mondta, hogy vesz egy házat, ismered a storyt. A másik ugye az, hogy a kamara tagságot befizették a tagok. Befizették, ott mindig hangoztatva volt, hogy gyerekek ez a tagdíj nem magas. Hát havonta egy doboznyi cigarettányi mennyiségről van szó. Na de hát ezt úgy elpipálták, hogy nem igaz. Ez az egyik, a másik meg kivitte, hogy egyesület, alapítványt csinált, aztán kivitte az alapítványba. Abban volt valami, mert hosszú – hosszú időn keresztül az volt a tagság véleménye, hogy a kamara nem ad semmit. Tehát itt tényleg törekedni kellett volna, mert ebből lehetett volna jogszabályt is alkotni. Komoly pénzek voltak itt a rendszerbe, amiből lehetett volna. Lehetett volna jogszabályt is alkotni, hogy miben segítsük ezt a tagságot egyébként. Hát ez érdekes egyébként. Most úgy beleolvastam, mert már rég emlékeztem erre a minősítési rendszerre.

K.F. Ez a tagozatra készült annak idején, elvileg akkor tovább vihették volna 1998 után.

Igen, itt volt olyan követelményrendszer. Nagyon érdekes ez, hogy itt a jogi működési feltételek általános követelménybe beletartoztak. Vagyoni biztosítási háttér, szervezeti működési szabályzat, ugye, őrszemélyzettel kapcsolatos követelmények. Ez is csak egy példa, az őrszemélyzettel kapcsolatos követelmények, az őrszemélyzetnek a veszélyeztettség figyelembevételével élet és balesetbiztosítással kell rendelkezni. Tehát ezt nyilván a megbízó fizesse alapvetően. Az öröknek kiképzésben kell részesülni. Vizsgálandó a tagoknál ugye, hogy megvan-e Kiképzésben részesült, és az összlétszám aránya, a kiképzési program mire terjed ki, mennyire szakszerű. Vizsga és tesztkérdések, vizsgálandók. Írásbeli vizsgalapok nyilvántartása, kiadott vizsgabizonyítványok regisztrálása kötelező. Jövőben álljon a vállalkozás rendelkezésére nyilvántartás az alkalmatlanság miatt elbocsájtott örökről. Legalább 8 általános iskolai végzettség. Büntetlen előélet nyilatkozattal. Erkölcsi bizonyítványt, orvosi alkalmassági igazolás, ellenőrzés. Ágazatonként minősítő bizottságban. Szóval innen indult ki. Sok gondolat át lett emelve.

K.F. Ezt még a mai kamarai rendszerbe is be lehetne építeni?

Sz.Gy. A legnagyobb problémája szerintem a kamarai rendszernek az ellenőrzés hiánya volt. Legfőképpen a pénzügyi ellenőrzés hiánya volt, illetve a nem hozzáértő pénzügyi tehát a pénzügyi pozíciókba nem hozzáértő emberek ültetése. Úgy gondolom, hogy ez volt annak a rendszernek az egyik legnagyobb hibája, addig nem volt probléma, amíg kötelező volt a tagság, merthogy befolyt a pénz. Azt év végére el kellett költeni, mert jött a következő összeg. Akkor ugye nem számított, hogy ki az, aki a pénzügyi bizottságba tevékenykedik, meg mit tevékenykedik, mert nem volt érdeke.

Ezek voltak az alapvető problémák egyébként. Aztán ugye gyakorta kialakult egy nem mindenkinél, nem állítom, nem mondom, de egyrésznél a tisztségviselőknél is, hogy megélhetési poszttá, megbízatássá vált, aminél az volt, hogy jött havonta a pénz hozzám, és úgy ahogy működött, mert nyilvántartani kellett. Volt egy titkár, vagy adminisztrátor. Oda jött be az új tag. Nyilvántartásba vették, törölték. Máshogy kellett volna ezt mélyíteni, szélesíteni, fontosabbá tenni, átvenni feladatokat, amelyek hát erősítették volna ezt a rendszert.

K.F. Leragadtak ezek az emberek, és megállt az idő. és minden jó volt úgy, ahogy éppen akkor történt, és tisztelet a kivételnek, de szerintem nem sok volt az volt a lényeg, hogy legyen fizetés, de ne kelljen csinálni semmit. Ez lett a rendszerből.?

Sz.Gy. Persze. Én helyesen most idézőjelben csúnya kifejezés, hogy helyeslem, hogy valahol azt mondták, hogy gyerekek hát, ha ez így működik, akkor erre nincsen szükség. Nincsen szükség arra, hogy kamara legyen a kéz-kezes ízének 16 millió forintért. Vagy vettek egy székházat itt Budapesten, először 11 millióért, aztán mikor az adás-vétel megtörtént érdekes módon 16 millió Ft lett a ház, amit megvettek. Eltűnt az 5 millió forint

Igaz, hogy megállt az idő, nem kapott semmit ezért a tagság, ezért a pénzért. Tehát ami kellett volna. Semmi más, csak, ami kellett volna nyilvánosságot sem kapott a vezetés részéről. Semmi információt nem kapott. Választásokról nem tudtak a vagyontörök. Ez volt a legnagyobb probléma, én úgy gondolom, hogy úgy történtek meg a választások, hogy a tagság semmiről sem értesült. Persze egy darabig homokba dugták a fejüket a vagyontörök, mert kénytelenek voltak, nem tudtak mit csinálni, de aztán egyre inkább egyre nagyobb hullámba jött elő az a dolog, hogy fizetünk, fizetünk, de miért fizetünk.

Érdekes módon meg jól megszervezett volt egyébként, én akkor már Csömörön laktam a Pest megyéhez tartoztam. Volt egy kamarai jelölő bizottsági értekezlet, egy kamarai értekezlet, ahol már a küldötteseket választották meg. Az országos küldött értekezlet. Felvettem, hogy mondja

az akkori elnök sorolja fel, hogy költségvetésben következő tétel, oktatásra 1,5%-ot fordítottunk ebben az évben, vagy 4 éves ciklusban. Cikluszárás volt, már nem emlékszem. A többi az mind ilyen 20, meg 30 meg ilyen %-ok voltak. Aztán felszólaltam, hogy gyerekek, hát nem nagy gond ez 1,5%-ot fordítani oktatásra, úgy, hogy van 8000 ezer emberetek itt a megyében, és erre 1,5 %-ot, minden emberre jut 3 forint egy évben. Érdekes módon nem kerültem be a megyei jelölt, illetve az országos jelöltségbe sem következésképpen nem választottak újjá.

A módszer az volt az, amire mondtam utána, hogy gyerekek, ez nem működik, én nem is vagyok kamarai tag. Nincsen rá szükségem. Elvagyok a kamarával. Én meg szoktam hívni az elnököt is egyesületi ülésre, megszoktam a Dr. Pongor Sándort hívni egyesületi ülésre, a magánnyomozói tagozat vezetőjét Rohánsz Mihályt.

K.F. A magánnyomozók a 90-es években mennyire aktívan szerepeltek.?

Sz.Gy. A Laci az nagyon működtette a Szabó Laci. Nagyon, hogy mondjam szíve- lelke volt. Ő aztán közre is működött felkérésre is törvény előkészítésre, mégpedig a mostani 2005.évi CXXXIII.-as tv. előkészítésében még aktív volt, aztán pár év után meghalt. Ott egy nagyon szépen megcsinálták belüggel együttműködve egy törvénytervezeten, és mielőtt ez ment volna a parlament elé, ott állítólag valami fiatal hölgygel hozták őt össze, akinek a megbízása az volt, hogy vizsgálja felül a törvénytervezetet, és akkor olyan 20 %-ot kihúztak belőle. A Laci meg tudod milyen volt, teljesen felháborodott, és azt mondta, hogy ilyen nincs. Az előzményeket figyelembe véve, hogy hát konszenzussal végig vitték azt a törvénytervezetet, ami odáig jutott, hogy menjen az Országgyűlés elé, úgyhogy magánnyomozás tekintetében, hát ott is próbálkoznak a képzéssel, ami hát egyrészt nincsenek sokan most már sokan. Többen voltak, több magánnyomozó volt. Éppen amiatt tűntek el, hogy nem volt megrendelésük, nem volt piacuk nekik. Azoknak, akik megmaradtak, azoknak vannak jó külföldi kapcsolataik, megbízásaik is, vagy speciálisan megvannak egy-egy olyan területtel bízva, ami hát magánnyomozói feladatokat is tartalmaz, és nem ilyen házastárs bizonyítékai, hogy megcsal, nem ilyenekről van szó, inkább cégjogi feladatokról, amelyeket figyelemmel kísér, vagy ellenőriz, vagy elemez, vagy segít. Tehát ezekről van szó. Nincsen sok, nincs is rá szükség szerintem. Volt róla szó, hogy önálló kamarát csináljanak, de hát olyan kevesen vannak, hogy nincsen rá szükség. Legyen egy, ha visszakerül a kötelező kamarai tagság, legyen egy önálló szekciója a kamarának. Úgyhogy minden további nélkül tud működni sajátos feladatokkal, képzési és egyéb jogi feltételekkel, amelyek azért hatottak, illetve elvárhatók.

K.F. Ezek a személyek, akik akkor abban az időben kikerültek, vagyis a magánnyomozói személyek, ezek többnyire a volt rendőrségi nyomozókból, bűnügyi szakemberekből lett személyek voltak.?

Sz.Gy. Mind doktorált emberek voltak, joggal foglalkozó emberek. Ismerték azokat a magánnyomozói módszereket, amelyek ugye nyomozói módszerek végső soron. Ezek benne voltak a vérükbe, tehát ezeket tudták alkalmazni, és tudták azt, hogy hol a határ. Ez azért lényeges volt, egyrészt a törvényesség betartása szempontjából, másrészt ugye a megfelelő szakmaiság szempontjából. Nyilván a magánnyomozói feladat egy különösen bizalmas feladat. Bizalmibb, mint mondjuk a telepőrzés. Ez a pár azért működik, úgyhogy azért megtalálták. A Magyar Detektív Szövetség keretein belül azért vannak egy páran, akik tényleg folyamatosan dolgoznak. Külföldi kapcsolataik is jócskán megvannak. Hogy aztán hogy lesz, mint lesz itt ez a kettő játszott össze egyébként. Az, hogy megszűnt a kötelező tagság, hogy a Kereskedelmi és Iparkamara gyakorlatilag megalakult. Ezzel a rendszerrel a jelenlegi kormányzat nem megy szembe, illetve nem akar változtatni rajta. Ez a másik lényeg. A harmadik pedig az, hogy ezek a dolgok, amelyekből nem lettek bűnügyek, meg nem lettek ezek azért ugye okai voltak annak, hogy azt mondják, hogy kösz ennyi, úgyhogy térjünk rá vissza 10 vagy 20 év múlva. Ez megint egy nagyarányú átszervezés kamarai rendszer átszervezés kell, amelyre azt mondják, hogy kérem szépen, ha az elvek egységesítve vannak, akkor ebbe az egységesített elvrendszerbe kerüljön bele a vagyonvédelmi kamarai is megfelelő jogosultságokkal, de megfelelő ellenőrzöttséggel és megfelelő szabályozottsággal is működtetési szabályozottsággal is. Legyen elvárás velük szemben. Legyenek beszámoltathatók, és beszámoltassák Őket. Legyen adott esetben nem azt mondom, hogy retorzió, de legyen olyan felelősségre vonási lehetőség, amely alkalmazható, és ad egy visszatartást. Visszatartja a cselekmény elkövetését. A másik pedig, ami nagyon fontos ugye, hogy egy ilyen rendszerben, bár mondjuk 80-100 ezer embert információval ellátni az egy rettenetes feladat. Na de erre külön létre kellett volna hozni egy szervezetet, akinek csak az a feladata, hogy információval lássa el ezeket, amiben benne van az is, hogy adott esetben, ha segítségre szorul, akkor jöhessen hozzád segítségért. Lehessen olyan, hogy a megbízó, akinél dolgozik, ugye ne szúrhasson ki vele. Vonatkozik arra, hogy a megbízónak a megbízottja, az ne foghasson rá akármit, hogy Ő követte el mondjuk. (Ilyen volt nálunk is emlékszem rá. Építkezést őriztünk, aztán egyszer csak jön az alvállalkozó, aki csinálta X-nek az építkezést, hogy neki második reggelre, illetve előtte való reggelre, vagy aznap reggelre elveszett két fűrója, meg csiszológép. Mondtuk, hogy na, akkor két dolog van, hogy akkor mutassa meg, hogy melyik számú eszközük tűnt el. Bizonyítsák be, hogy ez itt volt, és

éjjel is itt volt. A negyedik pedig az, hogy ilyen tekintetben, ha Önök ezt itt tárolták, akkor miért nem csináltak egy átadás-átvételt a munkaidejük végén a biztonsági őrrrel, vagy annak a cégével. Ennyire egyszerű.)

K.F. *A biztosító mennyire követte meg hogy az adott ingatlan az vagyonvédelmi szolgáltatással legyen őrizve?*

Sz.Gy. A biztosító nem követte meg, hanem inkább megerősítette azt, hogy következetesebben fizetett, hogyha valami kár volt, ha bizonyítani tudta, hogy megfelelően őriztetted. Vagy pedig hát nem a biztonsági őrség, vagy a vagyonvédelmi vállalkozás részéről történt mulasztás, vagy bűncselekmény, mert azért ilyen is volt azért, hogy elvitte a cuccot, hanem egy harmadik személy, és ebben vétlen volt a tulajdonos is, mert megtett mindent annak érdekében, meg a vállalkozó vagyonvédelmi cég is, hogy az is meg tett annak érdekében. Most ez ugye megint vita azért volt olyanban, hogy elégséges volt-e az a biztonság, amit ők szerződésben megkötöttek. Lehet volt egy fő, s közben kellett volna 4 fő egy marha nagy gyári területnek az állandó járőrözésére. Most ilyenekben is lehetett volna segíteni a kamarában lévő vállalkozásoknak, hogy hogyan szabályozzák ezt szerződésben, amelyben a kamara már, mint érdekképviselői szerv jelentkezett volna, mert az érdeket képviselte a saját tagjának a vállalkozó tagjának az érdekét képviselte, hogy adott 10 szempontot, hogy milyen szempontok alapján a felelősségre, felelősség kérdése hogyan legyen szabályozva egy vagyonvédelmi szerződésben. Ezt kapja meg egy külön szervezet küldje el a 7000 vállalkozásának, mert annyi volt, 6700 vagy 7300 a vállalkozások száma.

K.F. *A 90-es években a munkaidő is máshogy alakult, mint most?*

Sz.Gy. Kétszer 24 óra egyfolytában, 3-szor 24 óra egyfolytában. Még most is van ilyen, ismerem ilyen. Egyébként, hogy X helyen van 1 biztonsági őr, ott van 3-szor 24 órát azzal, hogy nem kell neki hazamenni, éjjel is kicsit aludhat, meg nappal is kicsit aludhat. Akkor nem volt jellemző, hogy munkaidőkeretben foglalkoztattak volna vagyonőröket. 320 óra volt körülbelül, és még 240-nél nem illet többet, de 320 óra megszokott volt. Éppen azért, mert ugye azért a vállalási díjak alacsonyok voltak emiatt a kifizetett órabér is alacsony volt. Gyakorlatilag ebből az óraszámából tudott megélni.

A Civilnek most volt a 30. évfordulója. Na most oda meghívtak. Egy megemlékezés volt. Pár szóval kellett, hogy hogy indult a cég, meg hogy volt, és hát mondtam, hogy hát a legmagasabb bevétel annak idején nekünk évi 1,4 milliárd forint volt. No de azért mit kellett brusztolni azért, hogy 500 Ft-os vagy 600 Ft-os órabérből kijöjjön az 1,4 milliárd forint, úgyhogy. Na most

abból, ha 500 Ft-os volt az órabér, nem adhattál 500 Ft-ot a vagyionőrnek, hanem kevesebbet. Jó akkor 350 Ft is nagy pénz volt egy órára a 90-es évek elején. Nagy pénz volt emlékszem rá. A lényeg az, hogy azért felépült ez a szakma úgy, hogy elismert szakma vált belőle. Lehetne jobb azért, jobb képviseletet és lehetne jobb védelmet neki biztosítani. Ez most nemcsak jogi védelmet jelent, hanem az információnak a védelmét. Tehát úgy védelmet biztosítani, hogy jó információk is jelenjenek meg a közéletben a szakmáról.

A presztízs nagyon fontos lenne.

K.F. A mostani vállalkozók, illetve a vállalkozások vezetői részéről jelenleg úgy gondolják, hogy a kamara szerepét felértékeljék, vagy nem kell, jó ez így ahogy van?

Sz.Gy. Nem mert óhatatlan ezzel, hogy azért befizeti a tagdíjat a Kereskedelmi és Iparkamarába nincsen gondjuk egymással. Ebből következik, hogy nincs elvárás egyik irányba se, meg nincs elvárás a másik irányba se. Az elvárás az mindig kötelezettséget is jelent egy időben. Tehát nincs kötelezettség. Következésképpen a kötelezettség az feltételez mindig egy ellenőrzöttséget, tehát nincs ellenőrzés. Következésképpen mindenki úgy csinálja, ahogy jónak látja, ahogy akarja, ahogy kialakult. Ebbe benne van, ahogy kialakult ebben a szakmában az a rendszer az, ami van. Nem jelenleg, hanem folyamatában.

Ettől függetlenül lehetne valamit, mert ugye nem tudom mennyire lenne népszerű például egy olyan, hogy azt mondani, hogy nem kell megyénként elnökség, megyei kamara. Régiós szinten. Még annyi is, hogy 3 megye tartozik egy régióba. Jelenleg 21, 20-ról van szó 19+ 1 ugye 20. Akkor azt mondani, hogy az 20 régió, az 20 elnökség legyen csak, osztva 3-al 7 elnökség legyen, és 3 megye tartozik egy adminisztrációt meglehet úgy oldani, hogy 2 emberrel. A hét első 3 napjában 2 napjában egyik megyeszékhelyén van egy kis irodája, ott fogadja az adminisztrációs feladatokat, átmegy utána a másik megyébe, ott csinálja, vagy részmunkaidőbe csináltatja. Ez már részletkérdés.

Nagyon rosszul lett kitalálva annak idején. Ez adódott abból is, hogy tényleg azt hitték néhányan, hogy ilyen elnökségbe, vagy elnöknek benne lenni az, mert ennek volt vagy úgy került elnöknek, hogy van is cége. Zöme, nem mindenki, de zöme. Akkor azt mondta, hogy ez majd nekem hozza a megrendeléseket is. Súlyom lesz, ismeretségem lesz, hivatkozási alapom lesz, hogy én vagyok a kamara elnöke a megyében, az országos elnökség tagja vagyok. Hát át kell gondolni, hogy hogyan tovább egyébként itt is, legalább itt nálunk.

K.F. A fiatalok szerepét mennyire látod ebben rendszerben? A fiatalok szerepét, hozzáállását a vagyonvédelemben, a Ti egyesületekben. mennyire kaphatnának, kapnak szerepet? Mennyire lehetne fiatalokat bevonnani ebbe a rendszerbe szerinted?

Sz.Gy. Azért meg kell említenem a munkaerőhiányt.

Eleve nem kéne lenni munkaerőhiánynak. A munkaerőhiány lazítja az erkölcsöt. Ezt ki kell mondani. Azt mondja, hogy mindegy csak legyen valaki, aki megcsinálja azon a poszton.

Ez eleve már egy ilyen rendszer. Ez a munkaerőhiány lehet itt hivatkozni, hogy mennyien mennek ki, külföldön dolgoznak. Nemcsak erről van szó egyébként, hanem arról, hogy belföldön is egy lényeges olyan fejlődés van, ami felszívja a munkaerőt. Nem tudja utánpótolni. A termékenység növelését kívánják az állampolgártól a kormányzat, ami joggal tartozik, mert az elmúlt azóta mióta abortuszt megengedték hát azóta Magyarország lakossága csökken, nem növekszik. Ha meg megszüntetjük az abortuszt akkor sok érdek sérül, sok érdek sérül. Tehát más ösztönző kell ahhoz, hogy elérjék azt, hogy a népesség szaporulat elérje a 2,2 -t, tehát a 10%-ot, hogy van két szülő, és 10%-kal több legyen a szaporulat, mint a két szülő. Tehát gyerekek szempontjából, a két szülő + 2 gyerek az csak 0. Vannak, ahol eléri a népességcsoportok, ahol azért eléri az évi 8 %-ot a növekedés, népességnövekedés. Na most ez 1 millió embernél a 8% népességnövekedés ez ahhoz, hogy megduplázódjon kell 20 év, nem 1, hanem 2 millió lesz belőle, a másik ebben pedig az, hogy én megítélésem szerint a valahol félrement a nemcsak a felnőttképzés, hanem az iparban dolgozóknak az oktatása. Ebben minden benne van, tehát az iparban dolgozók oktatásában benne van a közértben, aki dolgozik, benne van a vízvezeték szerelő, benne van a műkörmös és mindenki, most talán már van valami változás. Emlékezzünk rá olyan volt, hogy 300 órás vagyonőri tanfolyamot megcsinálta másfél óra alatt, vagy pedig oda se kellett menni, megkapta a papírt. Befizette és megkapta a papírt. Ez hosszútávon visszaüt. Visszaüt, hacsak abban üt vissza az is egy rendkívül nagy kár, hogy amit nem tanultam meg, ahhoz nem értek, és ez veszi el a kedvemet a szakmától, hogy nem értek hozzá, ez nagyon nagy kár.

K.F. Itt is az ellenőrzési rendszer hiányzott. Az oktatásban sem volt meg ez a kontroll?

Sz.Gy. Nem véletlen most ez az új oktatási tv. alapján most, ami kijött az új OKJ szakképzési rendszerben. Éppen a belügynek többek között a vagyonőr, kutyavezető, ami hozzá tartozik, hogy külön volt az írásbeli, külön volt a szóbeli, volt 3 vizsgabizottsági tag, abból 1 kötelező kamarai jelölt kell. Nem kell kamarai jelölt. Hívható, de nem kell. A másik mert akkor is volt, na de ha a kamarai jelölt tudomásul vette, és aláírta, hogy a 300 óra helyett, mert nem ellenőrizte

az oktatás rendjét senki nem ellenőrizte. 300 óra helyett 10 óra alatt átmennek az egészen, és akkor van egy vizsga és kész. Tehát ebben képzelj el az a 10 órás gyerek, aki 10 órát kapott mit ismert meg a szakmából, mit tanult meg a szakmából, mit szeretett meg a szakmából, mit lát a szakmából, és egyáltalán érdeklő is a szakma, amit csinál, csak most éppen arra, hogy elmegyek és keresek X forintot feketén, abból 50%-a fekete. 50% be vagyok jelentve 4 órára, a másik felét pedig kapom zsebbe. Nem lesz nyugdíjam, nem lesz pénzem valamennyi lesz, mert csinállok 280 órát havonta 300-at, 320-at valamennyi pénzem lesz, de hát a jövő az sehol perspektíva sehol, és ezért a fiatalságnak azért, hogy mondjam, valami perspektívájának kell, hogy legyen arra, hogy tartóssá váljon az érdeklődése, meg az, hogy csináljon egy bizonyos tevékenységet. Ez mindenütt így van. Az üzleti életben, ha egy üzlet nem megy, mert nincsen perspektívája az üzlet vezetőinek, meg nem úgy működik egy üzlet, hogy elkeljen a piacon, akkor elmegy a kedve, akkor azt mondja passz be kell fejezni, csődöt mond.

Sokan felismerték már kéne ebbe változtatni. Most nyilván megint ugye itt vannak a választások. A választásokig a jelenlegi kormányzat nem, az új sehol, ill., ha a jelenlegi új lesz, majd akkor várható esetleg, hogy ebben esetleg lesz valami változtatás. Ennyi. Ennyire egyszerű.

K.F. Azt, hogy látod a piac problémájaként, hogy a 90-es, illetve még a 2000-es években is a rendőrségről jöttek ki a 45-50 éves, úgymond még fiatal nyugdíjas személyek, akik itt kerestek boldogulást a piacon. Mennyire hiányzik jelenleg, vagy hiányzik ez egyáltalán a piacról?

- Van egy Facebookos Zsaru magazin, azt szoktam nézegetni, ott van, hogy most ugye divat lett leszerelni a rendőrségtől. Hát ezek a rendőrök egy része biztos, hogy vagyonvédelmi piacon is keres, tehát helyet magának, és ott csinálja tovább, mi próbálkoztunk, csináltunk, működött is. Egy Bt-m van, végül is valahol, de előtte, ami volt oktató cégünk, ami őrzéssel is foglalkozott egyébként. Volt 6 éven keresztül iskolával szerződés, szakközépiskolával, és a mi csináltuk, egy ill. két éves képzés volt. Lehet, hogy csak egy volt. Biztonságszervező osztály volt. Szakközépen belül. Rendes állami vizsga volt, és megkapta a biztonságszervező középfok vagy felsőfok, azt hiszem az két éves volt. Ugyanúgy jártak suliba, minden, meg volt az osztály, volt az iskola részéről osztályfőnökük. Általunk kijelölt tanárok voltak, akik egy része az rendőr. Nógrád megyében volt ez ilyen egyébként, és katasztrófavédelemtől munka tűzvédelmet oktattak, akkor a rendőrségtől sok mindent, szolgálatsszervezéstől kezdve biztonságtechnikát. Jogász volt, aki jogi órákat tartott, úgyhogy nagyon komoly volt egyébként. 5 vagy 6 évig csináltuk. Végül ez is abbamaradt. Azért is mert éppen akkor 2006 körül volt 2010-ig, tehát 5 évig volt. 2010 körül volt oktatási reform, amiben megszüntették ezt a lehetőséget, és akkor

szakközépiskolákat kezdtek csinálni. Akkor rendőri szakközépiskola, de akkor megszüntették ezt a szakközépiskolákon belüli lehetőséget, hogy csináljanak ilyen osztályt.

K.F. Azért mégis csak van ennek folytatása, hiszen jelenleg van a rendészeti ór, amit tanítanak, oktatnak?

Sz.Gy. Más szervezésben, más ízében volt, és a másik párja azt hiszem, átcsoportosították úgy, hogy ezt ilyen magánvállalkozások nem csinálhatták, hanem csak az iskola szervezhette meg, még alvállalkozót sem alkalmazhatott. Tanárokat alkalmazhatott, de alvállalkozókat nem vehetett vele.

Állami intézmény szervezhette. A Tibi csinálta nekem. Az nagyon ügyesen csinálta, és jók is voltak egyébként. Vizsgákra mindig lementem, meg úgy közben is lementem. Csinálta ezeket is, és nagyon jó visszhangja volt itt a megyében és a megyén túl is

K.F. „Annyit mindenféleképpen levonhatunk konzekvenciaként, hogy szükség van kamarára, olyan 70 ezer emberről van szó, vagy ennyit saccoznak, régebben ez 100-105 ezer volt, annyit saccoztak rendőrségi nyilvántartás alapján. Szükség van más keretek között más szellemben, más működési tematikával.”

6. számú melléklet: Móró Lajos alelnök úrral készített személyes interjú

K.F. Téged a technikai tagozat alelnökének választottak meg. Te vezetted ezt a tagozatot a 90-es években. A kezdetektől fogva részt vettél a kamara életében, tehát már az alapoktól kezdve. Be fogsz tudni számolni az indulásról, illetve majd arról is hogy miként működött a rendszerszerelő vonatkozásában a szakmai kamara?

- **M.L.** Rendelkezésemre állnak erről kész anyagok, azt át tudom adni.
- **K.F. Nagyon örülök, előre is köszönöm!**
- **M.L.** Én két ciklust csináltam végig a kamarában. Arról készítettem egy teljes anyagot, ami átöleli azt az időszakot.
- **K.F. Az nagyon jó, ez Nekem, nagyon sokat fog segíteni.**
- **M.L.** A 90-es években kezdődött a vagyonvédelem, és gyakorlatilag onnan indul a jelenlegi vagyonvédelem. Előtte is voltak különböző cégek a 80-as évek közepétől, erről én is olvastam. Voltak próbálkozások, csak akkor még nem volt olyan mértékű szabályozás. Az új kormányrendelet 1987-ben született meg. De azt megelőzően is voltak ezen a területen már mozgólódások. Különböző személyek próbálkoztak ezzel, de akkor még nem lehetett hivatalosan végezni.
- A jogszabály tulajdonképpen letiltotta a magánnyomozást teljesen. Az volt a rendeletben, hogy mintha szabályozná, de nem szabályozták, hanem feketén-fehéren letiltották a magánnyomozást, meg valamilyen őrzési részt. De megvan ez a jogszabály nekem, ott volt a kezemben akkor is. Megvan neked?

K.F. Igen meg van, 87-ben íródott, most fejből nem tudom megmondani milyen számmal, de tudom, hogy azzal kezdődött az egész folyamat.

- **M.L.** Még persze nyilván a korábbi rendszerben élünk, tehát nem akarták engedni ezt a tevékenységet. Végül is az volt a lényege ennek a jogszabálynak.
- **K.F. Ez a 87-es ez arról szól, hogy ami addig történt azt lezárta, az egyáltalán nem fog működni, és innentől kezdve kezdődött meg az, hogy valahogy tereljük mederbe ezt az egészet. De magát a magánnyomozást, mint olyat, azt meg teljes mértékben megszüntette.**
- **M.L.** A mederbe terelést azt érted alatta, hogy aki jelenleg ilyen jellegű tevékenységet végez, annak a rendőrségre be kell jelentenie. Nem tudom idézni pontosan, de az a lényeg, hogy ellenőrizheti a tevékenységet. Akkor erre létrehoztak a rendőrségen egy szervezetet. A Kacziba Antal volt még akkor a bűnmegelőzési osztályvezető, majd később a Kiss Ernő volt, és meg ott volt egy Harmat János nevű személy. Talán az elsők között voltam, aki bementem a rendőrségre, aztán bejelentettem. Mondták, ők még ilyet nem hallottak.

Mutattam a jogszabályt, akkor se. Akkor kezdődött az, hogy nem vették figyelembe főleg, akik feketén akartak dolgozni. Ők ezt nem vették figyelembe, mert nem volt szankció sem hozzárendelve. Ha bejelentette be, ha nem-nem. Egyszer el is rendelte egyszer a Kacziba Antal, hogy összes létező ilyen céget le kellett a rendőröknek járni. Azaz az egész országba, az egy akció volt akkor részéről, hogy meglássa azt, hogy tényleg hány cég van valójában. Mert hogy senki nem tartotta be a jogszabályt, mert azt sem tudták, hogy van tulajdonképpen.

- **K.F. A kamarai vonalon a te szereped az miben merült ki?**

- **M.L.** Én abszolút technikás vagyok. Én villamosmérnök vagyok eredetileg, ezért a kötődésem ehhez a témakörhöz. Én 1990 január elsejéig a Belügyminisztériumban dolgoztam – (1985-ben kijött egy jogszabály, amit akkor még a bűnügyesek kezeltek. A Dobosi János, Láposi Lőrinc ez a kör. Tulajdonképpen azt csinálták, hogy őt évente ellenőriztek, megnézték- tehát 82-ben volt 87 előtt, és szintén egy jogszabály, ami ilyen nesze semmi fogd meg jól, tehát arról szólt, hogy megnéztük, minden jól van, mindennek így kell tovább menni.) Körülbelül ez volt a lényege, viszont akkor már TSZ irodákba, ABC áruházakba több helyen betörték fizetés előtti napokon. Erre kitalálták, hogy a rendőrségnek kell fogadó késznek lennie arra, ha ezekről a helyekről riasztókat, szereltet fel valaki, akkor a jelzést fogadja A riasztó akkor annyit jelentett, hogy a pénztárba nyitásérzékelő, esetleg egy mozgásérzékelő. Ezeket a jeleket a rendőrségre kell bevinni. Akkor még fel sem merült az, hogy vagyonzvédelmi cégek legyenek, akik majd kivonulnak, ilyen jogosultságot még senki el sem tudott képzelni. Én kaptam feladatul a Belügyminisztériumban végzett munkám során, hogy teremtsen meg annak a körülményét, hogy az összes elsőfokú rendőrhatalóságon, (akkor járási kapitányságot jelentett meg a városit, meg a kerületit.) legyen egy-egy fogadó központ, ahová bekötik a postát; az abc-t; a nemzeti bankot; a takarékszövetkezetet, mert akkor még nem volt kétsíkú bankrendszer.

- Én fejlesztettem ki, nyilván a BM nevében, de bocsánat az első szám egyes személyért. Én fejlesztettem ki Győrbe egy Elektromobil nevű cégnél, egy 30-as fogadóközpontot.

- **K.F. Mint mérnök, vagy mint rendőr?**

- **M.L.** Mint rendőr. Én kaptam feladatul mivel főmérnök voltam. Telefon meg a telex meg a rejt jelzők mellett, Én ezt feladatul kaptam 1985-ben. Akkor lejártam Győrbe, és természetesen Én irányítottam. Azt mondták, hogy ott kell kifejleszteni. Sokat jártam le a kollegákkal A főiskola is ott volt az is sokat segített nekik. Lényeg az, hogy kifejlesztették, ezt a 30-as központot. Tehát elvileg mindenhova 30 riasztót lehetett volna bekötni.

Ütemeznem kellett, és nyolcvanvalamennyit sikerült legyártani 1989-ig körülbelül. Ezt azért tudom, mert 1989-be a Biztonság című lapban, az akkor indult meg. Én írtam a vezércikket, aminek az a címe, hogy a rendőrség fogadó kész. Független attól, hogy a 113 még nem volt legyártva, de 80 helyre már le volt telepítve. Kaptam rá ott öt státuszt. Öt Mérnök srác járta az országot, és telepítették, a rendőrkapitányságra ezeket a 30-as fogadóközpontokat. Nagyon nagy tévedés történt, mert akkor ugye rádiót még nem lehetett nagyon alkalmazni, nem tudom nekünk annyira fekete doboz volt. Már pont a BM –be volt egy rádiós főmérnök srác is, akihez a tornyok tartoztak. Én hozzám tartozott a vezeték, amin a telefon ment. Az a nagy marha hiba követődött el az Én megítélésem szerint, így utólag visszagondolva, hogy nem bírtuk keresztülnyomni, hogy rádión lehessen bevinni a jeleket. Arra is született a posta központban egy jogszabály, hogy vezetéken kell bevinni a jeleket. Akkor telefonra sem volt vezeték nem, hogy riasztóra lett volna. Tehát ebből adódóan, ez egy nagyon nagy tévedésünk volt akkor, vagy tévedése volt annak, aki ezt nyomta keresztül. Mi hiába akartuk a rádiót, nem lehetett. 1989-ben le lett telepítve ez a 80 központ. Akkor szóltak, (már akkor már markolásták a Demszkyéket március 17-én akkor mentek a tüntetések,) hogy hagyjuk ezt abba, mert itt lehetnek változások. Abbahagytuk, tulajdonképpen a 113-ból 80 került letelepítésre. Azok közül szerintem így visszagondolva olyan fele került üzembe helyezésbe olyan szempontból, hogy valaki egyáltalán bevitt oda egy jelet. Igen ám, csak akkor jött a következő, hogy akkor a rendőr kivonuljon, akkor még azt hittük, hogy ez a dolga a rendőrnek. Akkor még az volt a szemlélet, hogy mindent a rendőrség véd meg. Amikor megvolt a rendszerváltás, én leszereltem. Nem emiatt, csak egyszerűen a riasztókra akkora igény kezdett lenni. Akkor jöttek létre a kétsíkú bankrendszerek. Megdumált valaki, hogy szereljek le 22 év után, úgyhogy én abszolút jó passzban voltam. Szolgálati lakást nem kaptam, de úgy fizetésileg, elismerésileg, erkölcsileg országos viszonylatban Én abszolút, teljesen jól voltam. Ez néhány álmatlan éjszakával járt ugyan, de 1990 január elsején leszereltem. Közel 10 éve nem volt csavarhúzó a kezemben, én elkezdtem újra szerelni riasztót. Kezdtem újból, rendesen létráztam, viszont annyi pénzt kerestünk vele, hogy nagyon jól el voltunk. Mivel én eredetileg telefonos vagyok, ezért csináltunk rá egy kft-t, amibe belevettük a telefonszerelést is, és az is nagyon jól ment az elején. Viszont mikor megjöttek a multik az 1990-es évek közepén, (multik ingyen adták a telefonközpontot, csak tőle vedd meg) azt nekem abba kellett hagyni talán 1996-ba, ha jól emlékszem. A telefon akkor abbamaradt. Maradt csak és kizárólag a riasztó. Viszont az így elindult felfelé azáltal, hogy létrejött a kétsíkú bankrendszer. Mindenhova kerültek biztonsági osztályvezetők, főosztályvezető az

OTP-be például, és elkezdtek a biztonsággal foglalkozni, és abból adódóan, hogy én 1985-től foglalkoztam ezzel, mindenhova én mentem megbeszélni, ha valahol felmerült valami. A biztosítók szövetségébe, pl. hogy milyen legyen egy termék, egy biztosítás, és adjon kedvezményt annak, aki riasztót szerel, aki nem annak meg ne legyen kedvezménye a biztosításban. Erre a Hungária Biztosító volt akkor a vevő, és ki is dolgozták ezt. Most is a vagyonbiztosítás nagy része ott van, függetlenül attól, hogy utána a piacot újraosztották. Biztosítókkal én rengeteget tárgyaltam, benne voltam a biztosítószövetség anyagának. a helyi viszonyokra történő adaptálásában. A magyar biztosítók szövetségének anyagát is pontosan tudom, hogy mi miért úgy van, ahogy van. Aztán létrejött a bankszövetség. A bankszövetségbe is kineveztek egy biztonságért felelős személyt, aki elkezdte, hogy le kellene szabályozni a bankok biztonságát. A 94/3 bankbiztonsági szabályzat a bankoknak konkrétan a biztonsági eszközeiknek a szabályzására született. Ott van először megfogalmazva, hogy mi a biztonság. Azt is tudom, hogy kivel írtuk. Hetekig egy-egy szón agyaltunk, és az egy nagyon jó anyag egyébként, tehát nagyon jól szabályozta. Az egyik bank, ha olyan volt a bankbiztonsági vezető akkor természetesen volt riasztó, tűzjelző, beléptető, videó, a másik bankban meg nem érdekelte őket, semmi nem volt, mer mi spórolunk. Ez a 94/3-as nagyon jól rendezte a bankokat, ennek ellenére nyilván, aki nem akarta mindent kifogást ki tudott találni, hogy miért nem akarja szabályozni, vagy miért nem akar rá költeni. A Mabisz anyag, a bankfelügyeletnek az anyaga, ezek voltak az igazi alapok a biztonságtechnikához. A biztonságtechnikával annyira nem foglalkoztak, mint ezzel a tiltós jogszabállyal, hogy nehogy magán nyomozz, meg nehogy őrizzél. A technikát úgy mindenki megtúrta, támogatta. Abból adódóan, hogy a BM-nél dolgoztam, úgy szocializálódtam, hogy minden jogszabályt mindent betartunk. Én rengeteg előadást tartottam, biztonsággal kapcsolatos konferenciákon, hogyan kellene csinálni. Természetesen ez igaz volt a rendőrökre is, nekik hogyan kellene. Mai napig nem így csinálják, az ellenőrzést. Mondjuk azt kitérítettük az elején rendesen. Lényeg az, hogy foglalkoztam ezzel sokat.

- Voltam egyszer Prágában ebben a témakörben, ott volt a Group 4 is. Magyarországra akkor akartak még csak bejönni. A kezembe nyomott a Cseh belügyminiszternek a vagyonvédelemmel foglalkozó szakembere, -mint ami én voltam korábban- szabványokat a biztonságtechnikára vonatkozóan. Akkor hazajöttem, és bementem az akkor még Magyar Szabványügyi Hivatalba, ami később átalakult az EU miatt Magyar Szabványügyi Testületté. Akkor még kötelező volt a szabvány. Én még akkor fogtam hozzá, hogy ezt kötelezővé kellene tenni, mert milyen jó lenne, hogy a riasztók le vannak szabályozva, nem

a TSZ melléküzemágba összebarkácsolt valamit szerelünk fel, hanem rendes szabványos alkatrészeket. Közbejött a Szabványügyi Hivatal átalakítása Magyar Szabványügyi Testületté. Ma is ez van. Ahol ugye teljesen fordítani kellett mindenkinek a szemléletét, mely szerint nem kötelező a szabvány. Ellenben, ha bármi esemény történik, akkor neked kell bizonyítani, hogy te megfeleltél a szabványnak, vagy attól jobb vagy. Nahát ez 2-3 évembe került. Most is még a riasztó meg a tűzjelző szabványügy bizottság elnöke vagyok a Szabványügyi Testületbe már 25 éve. Lényeg az, hogy elkezdtek az Európába meglévő szabványok behozatalát Magyarországra. Ezt se veszi figyelembe senki. Az Úristennek nem bírtam a Biztosító Szövetségbe keresztülnyomni. Ez, nem az, amit kitaláltunk ezelőtt öt éve vagy hat éve, ez egész Európába ez van. Ez a mai napig nem akar bemenni a tudatba. Majd 1995-ben kijött az átmeneti rendelet, ami ott már egy kis lehetőségeket teremtett. Előtte volt a Gyuriéknak a Biztonság Védelmi Egyesülete, valamint az ipari kamara.

- Egy rövid életű szervezés. Majd 1998-ban létrejött a kamara. Ebbe nagyon nagy szerepe volt egy jogász fiúnak, aki Kandót végzett jogász, Dr. Szóvényi György. Nem tudom ismered-e a Gyurit?
- **K.F. Igen. Tudom kiről van szó.**
- **M.L.** Tulajdonképpen Ő volt az egyik motorja a jogi oldalról, az első kamarai törvénynek. A BM-es oldalról pedig a Borai Ákos, Dr. Borai Ákos.
- **K.F. Már akkor az Ákos?**
- **M.L.** Igen, 1997-ben kezdett kisrendőrként, aztán így került egyre feljebb. Én rengeteget jártam be Szabó Lacival, (a kékfényes Szabó Lacival.) Mi az Ákoshoz jártunk be. (most megingattál, de az Ákoshoz jártunk be.)
- **K.F. Az Ákos talán 5 évvel ezelőtt, 6 évvel ezelőtt, jelent meg személyesen a kamara berkein belül.**
- **M.L.** Ja nem, Ő Bm -es volt.
- **K.F. Már Ő akkor ezzel foglalkozott?**
- **M.L.** Így van. Két törvény fűződik a nevéhez, innét kezdve nem kérdés. Nem ingattál meg. Visszatértem. Tehát nem kérdés. Két törvény fűződik az Ákos nevéhez. Az egyik a prosti törvény. Az a 200 méter iskola meg ez a róka fogta csukás megoldások, a másik pedig a vagyonvédelmi törvény. Tehát neki ez a két fő műve van. Lehet, ha Őt kérdezném, akkor Ő még mond kettőt-hármat. De az én olvasatomban neki ez volt a fő műve. Utána ezt értelmezgettük nagyon sokáig, hogy mi mit jelent, mit miért tettünk bele, mi miért nem kellett volna.

Az én megítélésem, a legnagyobb hiba ott következett be, de hát ugye demokratikusan alakult minden és tudjuk azt, hogy ez nem mindig jó, nem minden esetben jó. Lényeg az, hogy létre lett hozva egy 21 fős elnökség, megyéken felül volt egy gazdasági, (Várhalmi Miklós volt.) volt a magánnyomozó, élőerős és technikai alelnök meg a Vörösmarti Mihály. Így voltunk öten és a 21 fő megyei elnök. A törvényben itt van az első hiba, hogy 27 fős a szervezet, így döntésképtelen. Itt öt tagúnak kellett volna lenni az elnökségnek. Nem azért, mert benne voltam, akárki lett volna. Öt fő, és nincs tovább. Ez volt az első hiba. A második hiba az volt, hogy az önálló szó benne van a törvényben. A megyék önállóak. Megindult a megélhetési funkcióknak a szerzése, ebből adódóan a szerencsétlen vagyonöröknek a pénzét fizetésre használták nagyon sok megyénél. Ezt nem szabad lett volna. Én egyébként nem vettem fel egy fillért sem soha életemben sem tiszteletdíjat, se semmit. Talán egyszer egy pécsi benzinemet fizették ki, valaki intézte, de Dr. Szabó László meg én nem vettünk fel soha egy fillért se a két ciklus alatt. Viszont a megyéknél az önállóságból adódóan, ami nem az ő érdekük volt, azt nem szavazták meg. Igazából ez már megingatta azt, hogy a kamara homogén legyen, hogy mindenütt egyforma akarat érvényesüljön. Teljesen szubjektív alapokon nyugodott az, hogy hol lelkesek, és hol nem lelkesek. A pénz is körülbelül ugyanezen múltott. Ha véletlen már a tiszteletdíj nem volt elég, akkor oktatásra vitték ki a pénzt (Pest megye). Óriási pénzek mentek ki, amit nyilván a BM felügyelő nagyon sokáig nézett, túrt, majd egy idő után megszüntették a kötelező tagságot, a pénznek kvázi kilapátolását. Százmilliókról beszélünk. Állandóan azt mondtam, hogy az öröket ingyen oktatni kellene, az öröknek ingyen kellene mindenféle jogi tanácsadást adni, és így tovább. Én technikai oldalról ezt így próbáltam csinálni. Majd abból az anyagból, amit adok, az látszik, hogy megpróbáltam jutányosan, tehát ne csak fizessenek. Tartottam előadást, -mindenki csináltassa maga az ISO minősítését, az oktatásokat, továbbképzéseket próbáltam szervezni. Azzal szereltek le az elnökségben, hogy vagyonőr az van 80 és 100 ezer között, pontosabban volt abban az időben. Technikás meg volt 1100, és volt 1100 magánnyomozó, ezáltal nekünk mások a lehetőségeink. Igaz, más volt minden szempontból. Más volt a hozzáállása az embereknek, nem volt akkora fluktuáció. Ami igazán a gondot okozta nekem, az egyik az, hogy az oktatásokkal nagyon sokat foglalkoztunk. Először a szakmával, utána a felsőfokú képzések, de a középfokú mindig kimaradt valamiért. Amire most rácsodálkoztam, hogy már van 70 rendszertel foglalkozó középiskola, annak idején soha nem bírtunk középfokot csinálni. Arra valamiért nem volt igény, tehát nem volt sose. Aztán a szakmunkás, a szakmunkásnál jött az első hiba, hogy elektronikus és mechanikus vagyonvédelmi rendszer szerelőt összehúzzák, -

mert a rendőrök azt gondolták, - hogy a lakatost, aki a zárat csinálja, azt be bírjuk söpörni ide. Azt soha az életbe nem bírtuk ide besöpörni. Tulajdonképpen soha az életben nem volt a rendőrségnek nyilvántartása arra vonatkozóan, hogy ki szerel zárat. Ezt a mai napig kijelentem. Nem bírtunk olyan szakmunkás képzést elindítani, ahol mechanikus szerelők lettek volna. Tehát 10 főt soha az életben nem bírtunk összeszedni, aki lakatos „rácsos, vagy záras” lett volna, és el akarná végezni ezt a szakmát. Valahogy zavarta is az, hogy neki az elektronikát is meg kellene tanulni, mert ez össze volt mosva. Az elektronikával foglalkozókat annyira nem zavarta, mert az a tájékozottságukhoz tulajdonképpen hozzá is járult a zár meg a vasalat, és a rács. Ez fordítva jó volt, de a mechanikus oldalról ezt soha nem tették magukévá. Rengeteget kísérleteztem ezzel, összehívtam őket, beszélünk. Volt egy-két záras mérnök, akik szerették volna - nyilván nem biztos, hogy nem önös érdekből - oktatni őket. Évekig lehetett volna előadásokat tartani. Volt kettő, három zárhoz nagyon értő személy. Az Elzett-nek volt egy főmérnöke, akkor a Bm-be volt egy zárnyitogató szintén villamosmérnök, és gépészmérnök is volt. Velük rengeteget próbálkoztunk, de soha nem bírtuk besöpörni ide őket. Rendőrséget is próbáltuk rávenni, hogy a lakatos. Akkor mindig valahol megálltunk, hogy hol a határ, hogy biztos, hogy ide kell, hogy tartozzon azért, mert ő csinál egy kulcsot? Mondom biztos, mert pont Ő az, aki tud csinálni másnak is. Na mindegy ebből soha nem lett semmi. Egy másik ugyanilyen, amit soha az életben nem bírtam lerendezni, már az Én időszakomban. De utána sem. A gépjárműriasztó szerelőket. Feltettem a kérdést egy X konferencián, ahol ott ült a Kacziba Antal, Kiss Ernő, a biztosítók képviselői. Gépjármű riasztószerelő ide tartozik, vagy nem ide tartozik a törvény alá? És nyilván nagyobbak vagyunk szokták ugye mondani ez egy ilyen rossz állami beidegződés. De, hát ennek ide kell, hogy tartozzon. Ahhoz is hozzáfogtam alelnökös koromba, sőt csináltam egy gépjárműriasztó szakosztályt. Nem jut már eszembe a neve az embernek, de hát ezek megvannak mind nekem. Gyűjtsük össze a riasztószerelőket. Akkor ment az, hogy az autótükörbe betették a kulcsmásolatot a szervizbe, és akkor kulccsal nyitották ki tulajdonképpen az autót úgy lopták el. Volt egyszer egy ilyen egy-kétéves szakasz. Ez abszurd, de azt mondom, hogy igaza volt a rendőröknek, hogy az kell, hogy lássuk őket, hogy kik azok, akik szerelnek. De ennek se bírtam soha a végére érni, mert az autó riasztószerelő az a nagy autószerelő műhelyekbe egy személy. Jött a kérdés, az autószerelő cég, műhely legyen kamarai tag? Akkor ezt nem feszegettem tovább. Nem bírtam keresztülvinni. Foglalkoztunk vele, volt egy jó pár ülés, jó pár embert összehívtunk. Amikor összehívtuk őket, csak azt mondták el, hogy ők miért nem tartozhatnak ide, meg mit képzelek én, hogy fizessenek kamarai tagdíjat, a cég is, meg

az ember is. Teljesen elhatárolódtak ettől, és azt mondták, hogy ezt lehetetlen beszabályozni. Mi történik akkor, ha a Mercedesnek már a gyárba beszerelik a riasztót, akkor az hogy lesz? Akkor a Mercedes is itt lesz kamarai tag. Több 1000 felvetés volt. Ezt sem bírtam, hasonlóan a zárasokhoz soha annak ellenére, hogy rengeteg energiám van benne, vagy volt akkor benne, de nem bírtam a végére érni. Legalább a lelkiismeretem tiszta volt akkor, és most is az, hogy én erre tettem kísérletet, és biztos meg is lehetett volna ezt oldani. Nyilván a rendőrségnek is valamit ki kellett volna találni, hogy az Opelrel kapcsolatban melyik cég volt, ez a riasztószerelő legyen látókörben. Erre biztos ki lehetett volna valamit találni. Akkor ott volt a példa, hogy valamelyik nagy autógyár akkor mondta ki Németországba, hogy nem vállalnak garanciát a kulcsokra vonatkozólag.

- Abban az időben ráépült a szervezett bűnözés erre a tevékenységre ill. folyamatra. Lényeg az, hogy ennek nem értem a végére, vagyis ennek a két témakörnek nem értem sose a végére. Az sikerült, hogy aki tevékenykedett az tudta, hogy már vannak szabványok, de azt meg hatósági oldalról nem követelte meg senki. A biztosítói oldalról sem. Maradt a nagyon önkéntesség benne. Utólag én azt gondolom, hogy nagy csapást mért az én szakterületemre az akkori adórendszer. Most nem tudok pontos évet mondani, de nagyon-nagyon nagy meglepetés ért engem akkor, amikor összehívtam őket. Már nem tudom milyen okból, talán ilyen ISO-hoz hasonló környezetvédelmi szabvány végett. Összehívtam az összes technikás alelnököt, akik egyébként nagyon szorgalmas, lelkiismeretes technikával foglalkozók voltak a megyéknél. Összehívtam, rendszeresen tartottam üléseket, sőt kihelyezett ülést, közös megjelenést kiállításokon. Mentünk Kecskemétre kiállításra, vagyonvédelmi kiállítást szervezni, vagy szerveztek és azon vettünk részt. Népszerűsítettük a technikai területet. Cégekről beszültünk/tem, és kiderült, hogy valójában nincs cég a technikában. Vannak egyéni vállalkozók, és mindenki alvállalkozóval dolgozik szinte. Az akkor hatályos adórendszer, vagy a személyi jövedelemadóval kapcsolatos jogszabályok kényszerítették rá a cégeket arra, - legalábbis én így gondolom, - hogy egyéni vállalkozókat alkalmaztak. Valójában én abban a hitben voltam, hogy van 80 cég, de nem volt. Talán jelenleg sincs. Nagyon kevés cég volt. Békéscsabán volt egy, most a Békés vármegyei vagyonvédelmi kamarai elnök, akkor technikás alelnök volt. Takács Sándor a neve. Nekik volt cégük, vagy neki volt cége, mindenütt egy emberes cégek voltak. Akkor a villanszerelőktől megrendelték a hálózatot. Az pl. egy nagy gondot okozott nekem, hogy a hálózatépítése a riasztónak, az vagyonvédelmi tevékenység, vagy nem. Még legalább 20 ilyen fel tudnék sorolni, ha utána néznék. Ez évekig téma volt, hogy a hálózatszerelő az ide tartozik, vagy nem ide tartozik.

Egyébként mi ide tartozónak soroltuk. Egyébként pont akkor építhet be azt, amit akar, ami a rosszaságot később jelenthette volna.

- ***K.F. Amikor te bekerültél a kamarába, akkor az megvolt, hogy milyen pozícióban ki dolgozik. Mennyire láttad működőképesnek? Erről már beszéltünk, hogy az elnökség nem volt működőképes. A megyei szervezetek ebben a munkában, amit te elvégeztél mennyire tudtak veled partnerként dolgozni?***
- ***M.L.*** Abszolút jól együtt tudtam dolgozni velük, és ők is szerették. Én azt gondolom, hogy a technikai területen dolgozók hittek benne, és mindenki azt gondolta, hogy így fogunk előre menni a kamarával. Kiszűrjük a feketén dolgozókat, kiszűrjük a villanszerelőket, akik nem értenek hozzá, de már megvették a riasztó szettet. Én azt gondolom, mindenkit nagyon tiszteltem, és szerettem a megyei alelnökök közül. Nagyon sokat találkoztunk, nagyon sokat kommunikáltunk. Úgy éreztem mindenki hitt akkor benne, hogy ez működőképes.
- ***K.F. Tehát a technikai tagozat jobban működött, mint az élőrész vagy magánnyomozói?***
- ***Én*** nem mondok ilyet, ilyet ne mondass ki velem.
- ***K.F. Ezt látom. Eleve egy kisebb közeget kellett volna fenntartani. Tehát ez is könnyeb. De valószínű, hogy ez jobban működött, és azért is lett ennek vége. Pontosabban azért is próbálták szerintem kicsit korlátozni.***
- ***M.L.*** Én ilyeneket nem tudok, de majd mondom, hogy mit tettünk, sokat dolgoztunk közösen.
- ***K.F. A mostani helyzetét is látod a kamarának? Gondolom most is látod, hogy hol tart egyelőre, meg mire jutott, mi a meglátásod? Egyáltalán van-e ennek jövője, illetve mi az, amin változtatni kellene ahhoz, hogy legyen jövője szerinted?***
- ***M.L.*** A kamarának kellene, hogy legyen jövője. Működik az orvosi kamara is. Tehát a szakmai kamarák, az én megítélésem szerint tudnak jól működni. Megfelelő jogszabályi háttér kell hozzá, hogy jól tudjanak működni, s ez most ez a 1998, meg a 2005-ös törvények lejártak, az idő eljárt felettük. Ebbe semmi rendkívüli nincs, akkor ez jó volt az akkori szemléletnek megfelelt. Ma már nem így van, más a szemlélet, mások az elvárások a cégek körül. Van tapasztalatunk. Ahogy mondtam cipész van 500 éve, vagyonvédelem meg van 30 éve, tehát ezt a szakmát meg kell csinálni még mindig, és tisztává kell tenni. Amennyiben megfelelő jogszabályi háttér van, és nem min. húsz fős elnökség, és nem 21 és plusz egy királyság, hanem csak egy központi királyság van, akkor ezt lehetne jól működtetni.

- ***K.F. Értem. Én is több esetben tettem lépéseket. Próbáltam mozgolódní ezen a területen, mert úgy láttam, hogy maga a szervezet az addig nem fog, nem tud működőképes lenni, amíg maga sincs szabályozva. Sajnos nincs összetartás szakmailag.***
- ***M.L.*** Az előbb akartam példának sorolni, hogy nem mentem semmire. Az nem igaz, hogy nem mentem semmire, akkor tisztában voltunk vele, hogy miért nem, vagy mit kellene csinálni a gépjárműriasztónál. Most viszont ehhez képest besöpörték ide idézőjelbe már a szövegekbe. az informatikai biztonságot. Na most ez magába egy akkora csomag. Ez egy akkora csomag, hogy nem lehet hozzá hasonlítani a technikásokat. Azért ez egy teljesen más világ, más csomag. A Dr, Fialka Gyuri, kitalálta, hogy a takarítókat is ide, miért? Na most ez nem biztos, ez így azért nem biztos. A technikás területet nyilván a rendőrség látni szeretné, bár nem tesz érte semmit. A mérnöki kamarába is csináltam már egyszer egy vagyonvédelmi tagozatot, amikor valaki megingatta az itteni lehetőségeinket, és ők akkor megerősödtek. Akkor szerveztünk sok-sok konzultációt a mérnöki kamara meg köztünk. És ha utána nézel Ausztriába, vagy nem tudom már hol néztem meg akkor, nyugatra tőlünk, ott nem a vagyonvédelemhez tartozik, tehát nem az örökkel, meg a magánnyomozókkal van szabályozva a technika, hanem van külön technika, van külön magánnyomozó, és külön van szabályozva az őrzés. És ha nem kell általánosítanod, főleg három ilyen majdnem különböző területet, akkor sokkal jobban tudsz szabályozni, mondom én, vagy mondtam akkor.
- ***K.F. Igen ez biztos, hogy most is igaz, még most is ez lehetne a megoldás kulcsa. Egy biztos, hogy a piacnak valamilyen szinten változnia kell.***
- ***M.L.*** A piac az szabályoz, szokták mondani, csak az nagyon lassan szabályoz. Igen. Lassan. Azt akartam mondani, hogy lassan elindult valami a piacon, de az lassan érlelődik, és mindig vannak vadhajtások
- ***K.F. Igen. Ez komoly probléma. Én abban látom a problémát, hogyha azt várjuk, hogy ezt a piac szabályozza, ez lassú, és megint le fogunk maradni. Volt egy pár nagy lépés, történtek lépések. Úgy látom, hogy a nagy részét, amit indítás szempontjából el kellett volna kezdeni a kamarának, azt azért a nagy cégek elkezdték, és elindították ezt a folyamatot, csak ez a folyamat ez lassan halad előre. Ezt meg kellene támogatni vagy egy jogszabállyal, vagy egy olyan szervezettel, aki ennek a kontrollálását, és az egyéb ellenőrzését végrehajtja. Akkor nem lennének olyan mértékű vadhajtások, akkor nagyobb lépésekben lehetne előbbre haladni. Jelenleg lassú a lépés, viszont az egyéb gazdasági területeken meg nagyon gyorsan halad a világ. Pénzügyileg megint ott lesz a terület, hogy lemarad a vállalási díjakkal. Sajnos ezt látom, hogy ez lesz a probléma.***

- **M.L.** Igen, ezt nagyon jól látod!
- **K.F. Lajos** köszönöm szépen az interjút!

7. számú melléklet: Dr. Szövényi György FEB elnök úrral készített személyes interjú

Dr. Szövényi György az interjú elkészítése során az alábbiakat mondta el:

K.F. Hogyan kezdődött a kamarai pályafutásod, milyen feladattal bíztak meg?

Sz.Gy. A Biztonságvédelmi Egyesületnek voltam a tagja, akkor elkezdődött a folyamat, hogy legyen szakmai kamara. Ennek megszületett a jogi háttere. Átmeneti rendelkezésként benne volt a törvényben, hogy szervezőbizottságot kell létrehozni, melynek kb. fél éve volt arra, hogy megszervezze a kamarai működést. Utána egy alakuló üléssel beindulhatott maga a Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamara.

Már ebben is volt némi ellentmondás, mert a magánnyomozás nagyon más, mint a személy-vagyonvédelem élőerős és technikai ága. Nagyon sokat nem gondolkodtunk, én voltam akkor még csak egyedül, aki a Detektív Szövetségen keresztül képviselte a magánnyomozókat. Azóta már van a Mester Detektív, mivel szétváltak. Történtek ilyen változások időközben.

Amikor a jogszabály kijött, hogy legyen szervezőbizottság és hozza létre a kamarát, valójában ilyen bejegyzett szakmai egyesületek nem voltak túl nagy számban. Amint kiderült, hogy lesz egy kamara és annak a létrehozásában azok vehetnek részt, akik valamilyen szakmai érdekképviseletet folytatnak, hirtelen megsaporodtak a választások előtt az ilyen szervezetek. Én ebben nem is találok semmi kivétlnivalót, minél többen ott vannak, annál színesebb a merítési lehetőség.

K.F. Mikor és hol került sor az első választásra?

Sz.Gy. Ha ki tudod kérni a Belügyminisztériumtól azt a jegyzőkönyvet, ami az első választásra született, amikor a szervezőbizottságot választották a jelenlévők, - ami ott volt a belügyben-, ahol ott volt a dr. Borai Ákos és Kabók József is. Amennyiben meg tudod szerezni, akkor ebből a jegyzőkönyvből lehet látni, hogy kik és milyen szervezetek vettek ebben részt.

K.F. Te a szervező bizottság elnökeként milyen feladatot kaptál?

Sz.Gy. A szervezőbizottsági működésről, én, mint annak az elnöke, nem vezettem semmiféle jegyzőkönyvet. Azt gondoltam, nem nagyon szükséges bürokratizálni, hanem létrehozni és kitalálni egy működési formát.

Létrejött ez a bizonyos ülés, ahol az elnököt kellett megválasztani, én ott elnyertem egy szavazattal ezt a bizalmat, Kabók Józseffel szemben. Lehet, az én egy szavazatom volt

a döntő, én magamra szavaztam, de ezt nem is szégyellem, mert valóban szerettem volna részt venni egy új dolog alkotásában.

Ugyanakkor tele voltam kételyekkel abban a tekintetben, hogy milyen is legyen a működés. Hogyan kellene ezt jól megcsinálni? Na, ez így utólag már nem volt egy sikertörténet.

K.F. Miért mondd, hogy nem volt sikertörténet? Napjainkban is így működik.?

Sz.Gy. Következőkben látom Én ennek az alapvető okait. Az egyik, hogy azt tudtuk, hogy lesznek megyei szervezetek és lesz egy országos szervezet. Most ezeknek a viszonya, az akkori és mai jogszabályok úgy rendelkeznek, hogy a területi szervezetek lehetnek jogi személyek és nem is kötelező annak lennie.

K.F. Szerinted miben nyilvánultak meg a hibák?

Annak a pártján voltam, hogy ne legyenek jogi személyek, mert ez 22 entitást fog létrehozni, akiknek az érdekeit nagyon nehéz összehangolni, mert ki-ki a sajátját nézi. Az is világos volt, hogy a megyékben nem azonos taglétszámot képviselnek. Akkor még kötelező volt a kamarai taggá válás a kamara megszületése után a vagyonörök részére, a vállalkozásoknak pedig regisztrált módon. Tehát nem azonos számú tag van megyénként, ezáltal nem azonos a tagdíj bevétel, így a vagyoni helyzet sem azonos. Ugyanakkor azt nem mondhatjuk, hogy vannak első- másod-, és harmad osztályú tagjaink. Pedig ez a helyzet ilyen szituációt hozott létre, ezt én szerettem volna túzzel-
vással megakadályozni. Nem sikerült.

K.F. Miként látod, miért nem sikerült megakadályoznod, hogy a területi szervezetek jogi személyek legyenek?

Sz.Gy. Felállt ott egy - két területi képviselő, hogy beszéltek cégbíróval, és szó szerint így fogalmazott az egyik: „paprika Jancsik leszünk, ha nem tudjuk elérni, hogy jogi személyiségek legyenek a területi szervezetek”. Nyilván, ők voltak többségben, akik abban voltak érdekeltek gondolva, hogy ez így lesz jó. Nem látták át. A többiek, akikkel azóta is beszélgetek és tartjuk a kapcsolatot, mondják, hogy ez nem jó álláspont.

Lényeg az, hogy akkor döntés született ezen a bizottsági munkán, így létrejött minden megyében egy-egy területi szervezet. Lehetett volna már akkor is összevont területi szervezeteket, régiókat létrehozni. De akkor, miután kötelező tagság volt, mindenki tudott annyi minimumot összekalapálni, amire azt mondta, hogy a működési költségeit tudja fedezni. A másik dolog, nonprofitként működnek ezek a struktúrák, világos dolog, hogy miben érdekelt? Költségben. El kellett költeni a befolyt pénzt.

K.F. Hogyan történt, milyen rendszerességgel a szervezők találkozása?

Sz.Gy. Ment a szervezés, ami nagyon izgalmas fél év volt mindannyiunk számára. Hetente üléseztünk, amelynek során kidolgozásra került egy szabályozás, egy rendszer, kitaláltuk a funkciókat, létszámokat. A másik sarkalatos dolog, az elnökségnek a létszáma volt, ami nem egy testület volt, hanem egy „konferencia”. Ahol huszonegynéhány ember van jelen természetesen azonos szavazati jogokkal, sajátos érdekekkel, ott egységes és mindenkinek, vagy a szakmának biztosan hasznos döntést hozni nagyon nehéz. Ha csak hozzászól mindenki egy-egy napirendhez, már elment a napod. Nem is mindig volt ilyen, hanem hallgattak és megszavaztak bizonyos dolgokat.

K.F. *Mikor jött el az alapító küldöttgyűlés napja? Hogyan zajlott le a küldöttgyűlés?*

Sz.Gy. Lement ez a szervezőbizottsági időszak, eljött a 1998. december 20. alakuló ülésünk napja, akkor meg kellett választani a vezető tisztségviselőket: elnököt, elnökhelyetteseket. Kitaláltuk, hogy legyen mindegyik szakmai területnek elnökhelyettese. Tehát az élőerő, technika, magánnyomozó és egy gazdasági.

Ehhez képest a magánnyomozó teljesen súlytalan terület volt, saját létszám korlátjaiból adódóan. Ekkor Kb. 800 magánnyomozó volt bejegyezve, akik közül, talán 400 fő gyakorolta a szakmát. Ezzel szemben a százezer fő élőerős vagyónőr állt. Világos dolog, hogy egy aránytalanság jött létre minden tekintetben ezzel a struktúrával. Amire utaltam is, hogy érdekes dolog volt, és ma is az, a magánnyomozóknak a helyzete ebben a rendszerben.

K.F. *Megválasztásra kerültek a tisztségviselők. Mi alapján kerültek jelölésre, megválasztásra?*

Sz.Gy. A lényeg, hogy ki legyen kicsoda, nagy lobbizások mentek, én világeletemben rendkívül népszerű ember voltam. Tehát én nem lehetek az elnök, nem is akartam, hozzáteszem. Sőt, azt is akarták-e, ez egy ilyen szubjektív információ – (hogy kitalálták, ha a Móró Lajos lenne az elnök, én a felügyelő bizottság elnöke, akkor mi uralnánk a kamarát.) Túlerőben lennénk a harminc emberrel szemben, tehát ez a konstelláció biztosan nem megy. Így nem lett a Móró Lajos az elnök.

Azt mondta, hogy Ő nem erőlködik semmit, ő egy rendkívül korrekt, felkészült, alkalmas ember. Nála jobb elnököt én nem tudtam volna elképzelni, de a többiek igen. Illetve jobbat ők sem, csak mást.

Így jött képbe a Vörösmarty Mihály, aki nekem nagyon jó személyes barátom. Személyesen örültem, szakmailag voltak fenntartásaim, nem a felkészültségével, ő is egy nagyon művelt, szakmailag felkészült ember. Inkább az életkora miatt. 15 évvel idősebb nálam. Tehát nekem az volt a félelmem, mint magamon is érzem, hogy hogy

lassulok az évek multával. Tehát amit eddig egy óra alatt, azt most két óra alatt tudom megcsinálni. És elfáradok bele, amibe korábban nem fáradtam el, tehát ez egy objektív dolog, és én ettől félttem, hogy a Vörösmarti Mihályt esetleg egy olyan helyzetbe hozzák, hogy sarokba szorítják.

De megválasztottuk, talán ellenszavazat nélkül, de elsőpró többséggel egészen biztosan. Megválasztottuk az elnököt, először a megyei választások zajlottak le, ott választották meg a megyei küldötteket, országos küldötteket, így jött létre az országos küldöttgyűlés, ahol megválasztották az országos elnököt.

Úgy emlékszem, hogy nagyon nagy egyetértés volt, hogy akkor legyen a Vörösmarti Mihály az elnök. Világossá tette mindenki, hogy Móró Lajost el fogják utasítani, így nem is került fel a jelölőlistára. Ő lett a technikai alelnök, hozzáteszem, ez lett a legjobban működő ágazat. Ez nem volt meglepő. Én lettem a felügyelő bizottság elnöke, akinek az a dolga, hogy őrkdjék a törvényességi működés és a gazdálkodási korrektség fölött, ami meglehetősen korlátosan tudott csak érvényesülni. Hiszen a területi szervezetek működésébe nem láttunk bele.

K.F. Milyen problémákkal szembesültetek a választásokat követően? Gyakorlatilag egy teljesen új struktúrát működtettetek?

Sz.Gy. Csak akkor lehetett valamit megnézni, ha probléma vetődött fel, vagy Én csináltam céll ellenőrzést. Ennyi megyei tagszervezetnél nem könnyű feladat. Ezt senki nem főállásban csinálta, mondanom sem kell, gyakorlatilag ingyen. Aztán megszavazták, hogy legyen valami tiszteletdíj, amit odaadtunk valami alapítványnak. Nyilván nem ez volt a fő szempont sokunknak, hogy itt pénzt keressünk.

Ahogy kezdett beindulni a kamara működése, úgy kezdődtek el a különböző problémák. Az egyes számú és legfőbb probléma a tagdíjaknak a behajtása a vagyonöröktől. Képzeld el az országos elnökségi ülésen szinte mindegyiken a fő napirendi pont, hogy hogy vasaljuk be a tagdíjat a tagjainktól. Nem jól van ez így, nem ez a fő rendeltetése a kamarának, de persze az sem megy, hogy pl befizeti ötvenezer tagtársunk a kamarai tagdíjat tisztességgel, a másik fele pedig fütyül rá és szemem röhögi a tisztességes kollégáit.

Tehát ez mindig napirenden volt, hogy hogyan és mit kellene ezzel csinálni, de ez egy nagyon szélmalomharc és elkeserítő helyzet volt. Ami még fontos, hogy kialakította a pénzügyi egyenlőtlenségeket. Voltak a nagy megyék, Pest megye, Budapest, ezek a kőgazdag megyék voltak, pl. Nógrád megye a mélyszegénységű megye, akinek épphogy kijött a működési költségük. Úgy, hogy nem főállású és fizetett forradalmárok

álltak az élen, hozzáteszem, többnyire. Aztán jött, hogy ez nagyon sok munka, ezt csak függetlenül lehet csinálni, aztán jöttek a kisebb-nagyobb pénzek a területi vezetők számára.

K.F. Hogyan alakult a megyei szervezetek helyzete, pénzügyi viszonya?

Sz.Gy. Beindult, - ami nekem nem nagyon tetszett- az ingatlan vásárlás. Ez a halála, azt tudjuk jól, a szervezeteknek, amikor elkezdnek gazdálkodó szervezetként vagy pénzügyi struktúraként gondolkodni és akkor vesznek maguknak ingatlant. Persze a körítés nagyon jó, hogy a bérlet sose lesz a mienk. Minek? Mit akarsz vele csinálni? A sajátod, nem mindegy, nem tudsz változtatni. Megvetted, bebetonoztad magad, ha kell, ha nem. És ha eladod, akkor majd te leszel egy ilyen ingatlan biznisznek az ura? Vagy, hogy fog működni?

Mert nem volt hova tenni a pénzt a gazdagabb megyéknek. Halmozódott a pénz, közben kitaláltak ilyet, hogy kössünk biztosítást a vagyonörökre. Minek? Ez csak egy alibi volt az Én felfogásom szerint, mert a munkáltató köteles felelősség biztosítani, a szolgáltatási felelősségbiztosítás az egyéb károkra fedezetet biztosít. Ha megnéznénk, hogy hány vagyonőr esetében került sor kártérítésre ezek alapján a biztosítások alapján, - nincs róla adatom, hozzáteszem, - meggyőződésem, elég elkeserítően alacsony számok jönnének ki. Viszont a pénz el lett költve. Költségben érdekelt. Arra senki nem volt hajlandó, hogy dobjuk be a közösbe a felesleget. Többször próbáltam ilyen javaslatot tenni, hasznosnak ítélt akciókra, képzésekre és hasonló dolgokra. Nem lehetett megoldani.

Az így kialakult egyenlőtlenség miatt kialakult másod, harmadrendű megyéink, ami egy bősztító helyzet volt. Ahogyan mentek az országos elnökségi ülések, értekezletek, konferenciák, nekem az volt a feladatom, hogy próbáljak meg a jogszabályi kereteken belül tartani dolgokat. Elég sok esetben, Én nem vagyok szívbajos, amikor kritikát kell megfogalmazni. Gyűlölöm, ha valaki kritizál, de nem mondja meg a frankót. Tehát mondja meg hogy szerinte ez így nem jó, javasolom, hogy így legyen. De a többség mindig azt hallotta meg, hogy ez így nem jó. Arra már kevésbé voltak érzékenyek, hogy ott van egy alternatív javaslat.

Elég feszült helyzet alakult ki, emiatt. Személy szerint köztem és az elnökség néhány tagja között. Odáig fajult a dolog, hogy valamelyik ilyen megnyilvánulásomért kezdeményezték, hogy indítsanak ellenem fegyelmi eljárást. Nem tudom miért. Őszintén szólva, szíven ütött. Olyan emberektől jött, akiktől nem vártam, igazából az értelmes, jó szakmaiságú kollégáktól. Ebből egyértelművé lett számomra, hogy nem

tudják elviselni, hogy nem ők az egyes számú hatalom. Ez mindig egy nehéz helyzet. Nyilván, Mi, - mondom így, tehát - akik nem megyei elnökként kerültek be az elnökségbe, mi egyéb tisztségviselők, országos érdekeket próbáltunk megfogalmazni és érvényre juttatni. Nincs semmi kivetnivaló abban, hogy természetesen a területi szervezetek a sajátjukat látták. Létrejött egy klikkesedés, nagyok a nagyokkal, kicsik a kicsikkel, időnként a kicsik dörgölöztek a nagyokhoz, ez egy nagyon egészségtelen folyamatot indított el. Ami még talán most is megvan. De nem látok már bele a kamarai életbe.

Elkezdődött különböző gazdag területi szervezetek, az előbb felsoroltunk néhányat. Fölvették a nagy pénzeket maguk, én úgy hívtam őket, hogy megélhetési funkcionáriusok, egymás között osztották le. Bérelték egyik elnökségi tagtól a lakását jó pénzért, úgy, mint irodát. Vásárolták az ingatlanokat több területen. Azokban is látszott, hogy kilóg a lóláb. Reálisan vették-e, nem volt rá bizonyítékom, csak gyanús. De ennek a bizonyítása, tudjuk, normál eszközökkel nem lehetséges. Nem lehallgattunk, nem megfigyeltünk, hanem papírok előtt dolgoztunk. Sajátjukként kezelték a pénzt.

Mint felügyelő bizottság elnöke, csináltam néhány komolyabb szolgálatot, ezek megrekedtek ott, hogy bizonyítottság

Ebből is adódott, hogy 1998-ban alakultunk, és én 2008-ban mondtam le. Mondtam ezt a fegyelmet, ez még önmagában nem inspirált volna, de állandóan felmerült a kérdés, hogy mit csinál a kamara. Azon kívül, hogy behajtja a tagdíjat a tagjaitól.

K.F. Lemondásod Önkéntes volt, vagy visszahívtak?

Sz.Gy.

Szubjektív információ:

Volt egy közéleti tévé műsor, Juszt László vezette, mondták, hogy az egyik adásba be kellene menni a kamaráról beszélni. Mondták, hogy menjek Én, a nagypofájú. Mondtam, jó. Kértem a többieket, hogy írják össze, hogy miket csinál a kamara. Ebből láttam, hogy semmi érdemi nincs, kötöttünk életbiztosítást, balesetbiztosítás, szerveztünk közösségi napot, amin alig vettek részt. Egy szakmai kamarának nyilván a legfontosabb tennivalója a focimeccs. Nem arról van szó, hogy hazudozni akartak volna, ezt a lázas semmittevésnek szoktam nevezni. Mert a szakmaiságát a kamarai tevékenységnek ez nem emelte semennyire. Rájöttem, hogy te jó isten, fűjjük a lufit. Eddig csak gondoltam, de most már biztos vagyok benne. Elég rosszul sikerült az a szereplésem, és akkor elhatároztam, hogy nem szabad ezt tovább így csinálni. Ehhez nem adom tovább a nevem. Nem azért, mert akkora ász vagyok, hanem azért, mert

összeegyeztethetetlen az Én felfogásommal, amit Én szakmaiságnak és kamarai teljesítménynek érzek. Ezek együtt vezettek oda, hogy 2008.-ban lemondtam. Kiléptem a kamarából, azóta sem újítottam meg a vagyonőr igazolványomat, magánnyomozói is volt. Tehát azóta teljesen kiléptem ebből a szakmai körből.

Ami még a kamarai életünket illeti, a legnagyobb gondunk a pénznek a hova tétele ez megölte a szervezetet. És akkor jött még az a törvényi változtatás, hogy nem kötelező a kamarai tagság. Tehát világos volt, hogy bejön a csőd mindazoknál, akik kicsik, esélyük nincsen arra, hogy tovább éljen, be lesz darálva. Összevonják a megyéket, majd lesz belőlük olyan, ahol az erősebb kutya átveszi a hatalmat a gyengébbek felett. Kevés olyan karizmatikus embert láttam akkor, akire azt gondoltam, hogy jó kezekben lesz nála ez az összevont regionális szervezet. Láttam azt a választási rendszert, ami a megyéknél folyt. Mint FB elnök, meghívtak ezekre a rendezvényekre, és egyértelmű volt, hogy minden előre le volt zsírozva. Tehát csak a haverok jöttek el, vagy csak, akit mozgósítottak, Minden választás stressze nagyjából így zajlik, nem is ezzel volt igazán a baj, hanem a kiválasztottakkal. Ott láttam jó néhány nem alkalmas embert. Láttam jól a különböző üléseken, hogy végig hallgatták szó nélkül, szavaztak, ha éppen szavazni való volt és hazamentek. Nem volt kialakulva egy fejlődő szakmai élet, amit egy szakmai kamarától joggal elvárhatunk.

Egyetlen dolgot tudtunk felmutatni, ami érdemi, amikor le akarták fegyverezni a banki őrseget. Meg akarta tiltani a kormány a fegyverhasználatot a személy- és vagyonőröknek és civil szervezeteknek. Akkor szépen felosztottuk magunk között a különböző pártok képviselőit. Nem aszerint, hogy ki mit nyilatkozott, kinek hova húz a szíve, hanem ki kit tudott elérni, mentünk és lobbiztunk. Ezt sikerült megakadályozni, így nem tiltották el a civil biztonságvédelmet az esetleges fegyverviseléstől. Ezt érdemi sikernek értékeltem.

Ezen kívül nem tudok neked átütő, országosan fontos sikerről beszámolni.

Területeken lehet, hogy voltak. Az, hogy kötöttünk együttműködési megállapodást a megyei főkapitánnyal, mire? Megnézted ezeket, arról szólt, hogy nagyon jóban leszünk egymással. Tehát ezek voltak a beszámolók lényegi elemei.

A polgárőrséggel, határőrséggel, ezek az együttműködési megállapodások nem voltak megtöltve tényleges tartalommal, nem is kérte számon senki. Ha akadt olyan hely, ahol beleírtak érdemi pontokat, nem tartották be.

Elkezdett egyre súlytalanabbá válni a szervezet, és el is engedte aztán a kormányzat.

Tulajdonképpen a kamarának az a lényege, hogy a törvény erejénél fogva a kormány hivatalos partnere. Semmilyen más szakmai szervezet nem kamara, Ő nem rendelkezik ilyennel. Elvileg a kormánynak meg kell, hogy küldje a szakmákat érintő jogszabály tervezeteket véleményezésre, fontosabb döntés előtt ki kell kérni a kamara véleményét. Erre szól a törvény.

Nyilván, régen is így volt, csütörtök reggel elküldték, péntek reggelre kérik véleményezni. Ebben semmi újdonság nincs, ebben semmi kicseszés nincs a kamarával, mindig is így volt. Erre fel kell készülni, hogyha én igényt tartok arra, hogy a véleményem megjelenjen.

A probléma az volt, hogy nem jelent meg.

Köszönöm az interjút!

8. számú melléklet: Dr. Borai Ákos úrral készített személyes interjú

- **B.Á.** Engedd meg, hogy elmondjam az elhalását, a kamarának tehát a de facto elhalását. A kamara jóval korlátozottabb, mint amilyennek kellene lennie. Az eredeti jogszabályban teljesen más szerepe volt. Alapvetően az volt a rendeltetése, hogy a civil biztonsági védelmet ellátó szervezeteket valamilyen módon sorrendbe tartsa, kezelje és az érdekeiket képviselje. Egyébként a magánbiztonsági tevékenység folytatása iránt érdekeltséget mutató állam irányába. Egy teljesen más rendszer volt hiszen kb. ezer vagyonvédelmi vállalkozás volt. Több száz magánnyomozói vállalkozás továbbá a kamarának is nagyon nagy tagsága volt. Elmondható, hogy kötelező tagságra épült, de ennek volt is haszna. Mert egyébként a tagok valóban látták azt, hogy a kamara képes az érdekeit kodifikációs téren is gyakorolni. Nem felejtethjük el azt sem, hogy az 1998. évi IV-es törvény és az azt megelőző kormányrendelet megszületésekor a minisztériumban nap mint nap ott voltak az összes ezzel összefüggő értekezleten. A jogi főosztályának voltam a vezetője, a törvényelőkészítő főosztályának. Amikor a magánbiztonsági törvény született akkor az előkészítés folyamatában a szövetség illetőleg a későbbi módosítások során a kamara mindvégig ott volt.
- **K.F. Hogyan zajlottak az egyeztetések?**
- **B.Á.** Ez egyébként rajtunk állt, hiszen mi tartottuk nagyon fontosnak, hogy nem lehet a civil szférát, szereplőit szabályozni úgy, hogy nem jelennek meg és érdekeiket közvetlenül nem tudják képviselni, illetőleg az általunk előkészített anyagokra nem reagálnak.
-
- És ezt komolyan is vettük én voltam a kodifikációnak az éllovasa vezetője. Voltak kulcs figurák ebben a ebben a struktúrában, akikkel még egyébként is folyamatosan tárgyaltam mert nagyon sok értelmes dolgot tudtak mondani. Többek között Szabó Lászlót említeném meg, akit nagyon tisztetek, és akivel később együtt is dolgoztam a leszerelésemet követően. Nagyon-nagyon sokat segített a törvénynek vannak olyan részei, amiről el lehet mondani, hogy az Ő találmánya ezt akceptálva kodifikáltuk bele. Ez az egyéni vállalkozó, tehát a vállalkozás keretében folytatott egyéni vállalkozásokban közreműködő egyéni vállalkozásokra vonatkozó szabályozás. A kényszer vállalkozásokkal szemben egykor a NAV is komoly erőfeszítéseket tett. Van négy olyan szakma, amit kimentettünk ebből. Azt is igazolni kellett, hogy mi a létjogosultsága a vállalkozás keretében egyéni vállalkozóként foglalkoztatott vagyonvédelmi tevékenységet végző vállalkozásoknak illetőleg magánnyomozóknak.

Tehát ezt kellett bizonyítani, ezt példaként mondtam arra, hogy a civil szféra javaslatait azt akceptáltuk. Igazán ezek az ötletek akkor testesültek meg különböző szakmai anyagokban amikor az 1998 évi IV -es törvényt próbáltuk módosítani és lett volna egy új magánbiztonsági törvény, ami nagyon furcsa módon halt el maga a koncepció. Egyébként azóta is még ez a koncepció létezik, de ki futottunk a határidőből a törvény előkészítés és már a norma szövegek is megvoltak. Ez az új magánbiztonsági törvény vázlat, ami teljesen máshogy nézett volna ki, mint a mostani. Teljesen más magánbiztonsági struktúra jelent volna meg és a kormányhatározatok sora rögzítette, hogy milyen elvek szerint történne majd az új kodifikáció. Ezeknek az előkészítésében szintén mi vállaltunk szerepet. Ennek megalkotása a kormányhatározatban lévő elvek szerint történt. A koncepció, illetve a szabályzat tervezett kidolgozása már 2002-ben elkezdődött és egészen 2005-ig tartott. Amikor be kellett volna nyújtani ezt a törvényjavaslatot a kormánynak az akkori közigazgatási államtitkár Tóth Zoltán abszolút nem tett lépéseket annak érdekében, hogy ez a kormány elé kerüljön.

- Nem azért, mert szakmai ellen érvei voltak, hanem egyszerűen azért, mert kifutottunk az időből. Nem vette ezeket komolyan, hiába voltak meg az előterjesztések. Sajnos ez az emberi tényezőtől is függ. Viszont volt egy kényszerítő erő, mert az 1998. évi IV-es törvényben voltak olyan passzusok, (négy területet érintett) amit az alkotmánybíróság kifogásolt, ezeket mindenképpen reformálni kellett volna. Megjelent volna egy teljesen új struktúra is az új törvényben. Csak arra volt idő, hogy az alkotmánybíróságnak a négy döntése nyomán szükséges módosításokat elvégezzük. Tehát kimondható, hogy a mostani 2005.évi CXXXIII-as törvény nem más mint, az 1998. évi IV-es törvénynek az alkotmánybírósági döntések okán feljavított változata. Ezek az eredeti elképzelések az új magánbiztonsági törvény teljesen más struktúrára épült volna eredményezhette volna, ez volt az egésznek az esszenciája.
- Ezt követően 2008-ban ismét volt egy törekvésünk egy új magánbiztonsági koncepcióra. Ezt még az akkori államtitkár Thury László András kérésére készítettünk el. Ez sokkal szélesebb körű és átfogóbb témát ölelt fel, az egész rendvédelmi struktúrát átalakította volna. Ebben benne volt a Kacziaba Anti, Finszter Géza, Szakács Géza, Janza Frigyes, valamint én voltam a negyedik tag. Ebből a kooperációból egy nagyon jó anyag született és az új magánbiztonsági koncepció ennek egy markáns fejezete volt, azonban Tóth Zoltán reménysege okán ismét elbukott 2005-ben. A többéves munkából és a rengeteg előkészítési fázisból lett az 1998. évi IV-es törvény. Ekkor még nem volt egy biztos kép arról, hogy a gyakorlatban ez hogyan fog érvényesülni. Az Európai Unió

- csatlakozással nekünk azt is mérlegelnünk kellett, hogy ami korábban végig tudott menni mindenfajta uniós követelmények nélkül az most már korántsem így működik.
- Az uniós csatlakozás időszakában pontosan tudtuk, hogy milyen követelményeknek kell megfelelni, és ezt az új törvényt már annak megfelelően alkottuk volna meg. A 2008-as évben Thury László András elfogadta ezt a rendvédelmi stratégiát, azonban 2010-ben beköszöntött a kormányváltás időszaka, ezért ismételten nem történt előrelépés. Ettől függetlenül bizonyos elemeit kiemelet figyelemmel kell kísérnünk ennek a magánbiztonsági koncepciónak. Az értékén ez semmit sem változtatott. El kell mondani, hogy az új magánbiztonsági koncepció és az arra épülő normaszöveg javaslatok már 2002-ben már megszülettek. Tehát gyakorlatilag a Fidesz kormányzása alatt létrejött ez a fajta koncepció. Ezeknek meg voltak a külső és belső egyeztetési követelményei, továbbá nagyon komoly előkészítést igényelt. Érdemes megemlítenem, hogy 2017-2018 időszakában Valenta László, aki akkor a társadalmi elnöke volt a kamarának felkért engem arra, hogy a BM-ben írt koncepciót átalakítsam. Erre abszolút volt igény és ezzel elindulhatott volna egy új magánbiztonsági kodifikáció. Természetesen igent mondtam a felkérésre, viszont azt is figyelembe kellett vennem, hogy ez nagyon nagy munkával jár, hiszen komolyan kell venni az uniós normákat.
 - A kamarával kapcsolatosan, illetve a kamara létjogosultságát érintően nagyon komoly elméleti viták voltak és megállapítható, hogy nincs olyan uniós követelmény, ami a vagyonvédelemmel összefüggő kötelező kamarai tagságot tiltotta volna. Magánnyomozással kapcsolatosan volt ilyen. Ettől függetlenül a kötelező kamarai tagságot megszüntették 2011-ben. Viszont ennek megszüntetése nem uniós követelményből fakadt. Ez azt bizonyítja, hogy nincs ilyen uniós elvárás. Az államra van bízva, hogy a kötelező kamarai tagságot a vagyonvédelemmel kapcsolatosan fenntartja-e vagy sem. A magyar állam úgy döntött, hogy nem tartjuk fenn. Mindezekből megállapítható, hogy bármilyen jogi elképzelésből csak akkor lesz valami, ha az állami akarat mellette van. Ez egy rettenetesen fontos politikai elszántság. Akkor Valenta László kérte, hogy vegyem komolyan a felkérést, csináljam meg és én végül megcsináltam. Aztán eljutottunk oda, hogy kimondjuk az 1998. évi IV-es törvényt, illetve a 2005. évi CXXXIII-as törvényt teljesen alkalmatlanná vált és egy teljesen új rendszer fejlesztésére szorul. Az erre való törekvésekben szintén szerepet vállaltam, Valenta Lászlóhoz eljuttattam. Ezt követően az anyag teljesen eltűnt. Nem lett ebből semmi. Természetesen nem azért, mert nem lett jó, hiszen egy teljesen új rendszert vezetne be és az államnak nagyon fontos lenne, hogy ez így tudjon működni. A

koncepciónak nagyon leegyszerűsítve így hangzik. Van a biztonság szolgáltatása, melyet gömbként is elképzelhetünk, ugyanakkor ennek van két egymással koherens alkotó oldala. Az egyik a közbiztonság. A közbiztonságért az állam hatóságai a felelősök viszont erre nekik nincs kompetenciájuk. A civil szféra teljeskörű védelmének biztosítására nincs lehetőségük. A filozófiájának a lényege az, hogy a civil szféra erős és képes önmagát megvédeni, ugyanakkor megfelelő szinten, de minden tőle telhetőt tegyen meg annak érdekében, hogy az őt fenyegető kockázatokat, a kriminális kockázatokat minimalizálja. A polgárjog is azt mondja hogyha téged bárminemű kár ér nem fogja abban a mértékben megtéríteni, aminek az elhárítása a tőle elvárható lett volna. Példaként megemlítem, hogy te sem hagyhatod nyitva a lakásajtót a nyaraló övezetben, ahol állandóan betörések vannak. Neked is ténylegesen mindent meg kell tenned. Legalább zárd be az ajtót vagy tegyél fel kamerát. Ez az egyik dolog. A másik, ami nagyon fontos, ami 2014-ben a kriminál Expon el is hangzott, hogy az állam biztonsági szolgáltatása kritikán aluli. Ez tapasztalható kint a civil életben is. Ezek alapján megállapítottam, hogy állam e tekintetben segítségre szorul. Az állam közbiztonságát szolgáltató szervezeteinek nincs betegségtudata. Nem ismerik fel és én azt mondtam, amikor már kilenc éve kint voltam a civil életben, hogy szembesíteni kellene az államot ezzel. Hiteles személyként voltam jelen sokáig az ORFK-n a BRFK-n. Az a jogszabályalkotás van a BM-ben és most pedig jórészt azokkal a jogszabályokkal dolgoznak, amiket én készítettem elő vagy a közreműködéssel készültek elő, de benne vannak a jogtárban. A tanú védelemtől elkezdve a büntetőtörvénykönyvig, az egész maffia szabályozása, a rendőrségi törvény szinte teljes egésze, a titkosszolgálati eszközöktől kezdve a rendvédelmi szervek védelmi szolgálatát felfegyverző jogszabály. Ezek tekintetében is felismerhető, hogy az állam ezekkel a lehetőségekkel is kritikán alul teljesít. A megoldást abban látom, hogy segítünk az államnak. Méghozzá úgy, hogy az állam kompetenciájába tartozó ügyeket nem fogja a civil szféra elvenni, megmarad a hatósági struktúra. Függetlenül attól, hogy minden fegyverzettel el vannak látva, de a mindennapok valóságában nem tudják ezeket érvényesíteni kapacitáshiány és érdektelenség van. Ez az új magánbiztonsági koncepció alapja. Ez arról szól, hogy hogyan tudna az állam és a civil szféra együtt és külön-külön is dolgozni.

- Illetve, hogy az állami megbízásokból hogyan tudnának a magán biztonsági cégek, vagyónvédelmi cégek is működni. A megbízásoknak a lényege az, hogy gyakorlatilag az állam felkérése alapján dolgoznának ezek a cégek bizonyos átruházott jogokkal

többlettel jogaik lennének amikor az ügyek határoznák meg hogy milyen jogosítványokat, hogy milyen jogosultságokat kapnak a felkért magánbiztonsági cégek szereplői, munkatársai. Többek között speciális adatigénylési és egyéb speciális kényszerítő eszközöket, erre feljogosításokat is kaptak volna. Az állam jogait gyakorolva tehát ezek a civil szerveződések lennének az állam kinyújtott kezei. Vannak erre nemzetközi példák. Franciaországban gyakorlatilag olyan magánbiztonsági szervezetek is működnek, akik gépfegyverrel ellátva végzik el a tevékenységüket, vagy védik a repülőterek belső biztonsági zónáját. Nem állami szervek és nem rendőrök vannak ott, hanem az ottani erre feljogosított speciális képesítésekkel bíró vagyongvédelmi cégek és azoknak a munkatársai. Tehát azok, akik ilyen képesítéssel nem rendelkeznek ilyen szervezeteknek nem lehetnek tagjai. Aztán megemlíthetünk egyéb hagyományos magánnyomozási szervezetet, hagyományos vagyongvédelmi szervezetet, akik a mostani rendszernek megfelelően működnek. Van a magánbiztonsági szegmensnek olyan része, ami viszont speciális jogosítványokkal speciális képesítéssel az állam szolgálatában állva képes dolgozni. Különböző biztonságvédelmi szintek vannak. Hét ilyen szintet határoz meg a törvény és egyes szintekhez egy meghatározott eszközök jogosítványok, kényszerítő eszközök tartoztak. A meghatározott képesítéssel bíró szervezet tudta volna azokat ellátni tehát a Fegyveres Biztonsági Őrség. Ott lehet azt látni, hogy az állam működése szempontjából kockázatos tevékenységet végzőket védik a fegyveres biztonsági őrök. Rengeteg ellentmondással teli és tudjuk, hogy hogy működik a rendszer. A kollégám csinálta, az csinálta magát a törvényt. Ami ugyan jó lenne, de a mindennapok valóságával teljesen másként érvényesül. Ettől függetlenül a fegyveres biztonsági őrök a közhatalmi szervezetek portáin ott vannak és azokat védik. Ez magában kevés, mert ezek a fegyveres biztonsági őrök nem tudják mindazokat a feladatokat ellátni, amiket a magánnyomozói szervezetek most is el tudnak.

- Köszönöm az interjút!

